

Biblické sobotní úkoly

*Jasnější
paprsky světla*

Poklady pravdy (II)

Duben–červen 2023

*Jasnější
paprsky světla*
Poklady pravdy (II)

Duben–červen 2023

Obsah

1.	Komunikace s Bohem.	7
2.	Již žádné otálení.	14
3.	Kdo bude moci obstát?.	20
4.	Když slunce zapadá.	26
5.	Tisíc let zpusťování (1).	33
6.	Tisíc let zpusťování (2).	41
7.	Dědictví svatých.	47
8.	Boží den lásky.	54
9.	Sobota v Novém Zákoně.	60
10.	Říše bojují o nadvládu.	68
11.	Přerušené spojení.	75
12.	Vejděte do Božího odpočínutí.	82
13.	Potěšení Sobotního dne.	89

Biblické sobotní úkoly jsou denním studijním programem, založeným pouze na Bibli a Duchu proroctví bez dalších komentářů. Citáty mají co nejstručněji poskytnout výstižné, přímé myšlenky. [Text v hranatých závorkách] je v některých případech dodatečně přidán k zajištění jasnosti, správného kontextu a plynulého čtení. Velice se doporučuje další studium ve zdrojových materiálech.

Úkoly sobotní školy (USPS 005–118), sv. 99, č. 2, duben–červen 2023. Čtvrtletně vydává Oddělení sobotní školy Generální konference Reformního hnutí adventistů sedmého dne. Copyright © 2023, tiskne a rozšiřuje Reformation Herald Publishing Association, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019–5048, U.S.A. Periodické poštovné hrazeno v Roanoke, Virginia 24022–9993.

WEB: <http://www.sdarm.cz>; **e-mail:** info@sdarm.cz

Předmluva

Protože se problém hříchu na planetě Zemi stupňuje, způsobujíc, aby těsně před příchodem Krista společnost upadala, jak je pro Boží lid životně důležité, aby vzhlížel k Ježíši – ne k věcem, které se vidí, ale k věcem, které se nevidí, k věčným skutečnostem. Proto v tomto čtvrtletí budou studenti Sobotní školy po celém světě pokračovat s 2. částí série Poklady pravdy: „Jasnější paprsky světla.“

Bezpráví a zmatek jsou na všech místech, takže opravdu potřebujeme Boží pomoc, abychom věděli, kam v životě jít. Potřebujeme morální kompas. „Jeden pisatel přirovnal pokus o změnu zákona Božího ke starodávné zlomyslné praxi obracet špatným směrem ukazatel postavený na důležité křižovatce, kde se setkávaly dvě silnice. Zmatek a těžkosti, které tato praxe často způsobovala, byly veliké.

„Bůh postavil ukazatel pro ty, kdož putují tímto světem. Jedno rameno tohoto ukazatele ukazovalo na ochotnou poslušnost vůči Stvořiteli jako na cestu ke štěstí a životu, zatímco druhé rameno ukazovalo neposlušnost jako cestu k neštěstí a smrti. Cesta ke štěstí byla vyznačena tak jasně, jako byla cesta do města útočištného v Židovském zřízení. Avšak ve zlé hodině pro naši lidskou rasu velký nepřítel všeho dobra otočil ukazatelem a zástupy si pletou cestu.“ – *Prophets and Kings, p. 179.*

Ježíš Kristus je jediným Spasitelem lidstva – a když Jej studujeme a žijeme podle Jeho zákona skrze Jeho sílu, kterou On poskytuje, jsme proměňováni. „On žil podle zákona Božího a Svým příkladem ukázal, jak máme být zákona poslušní.“ – *The Desire of Ages, p. 649.*

Byla učiněna veškerá opatření, aby nás připravila pro věčnost, pokud budeme spolupracovat s Jeho Duchem na tom, aby nám dal nové srdce – novou mysl. Tím, že své city odpoutáváme od tohoto světa a připoutáváme je k Ježíši v Nebi, rozvíjíme nový účel života, s věčností na zřeteli.

„Bůh, jenž nenávidí hřích, vyzývá ty, kdož vyznávají, že ostříhají Jeho zákon, aby se vzdali veškeré nepravosti. Zanedbávání pokání a poslušnosti vůči Jeho slovu bude přinášet tak vážné následky na dnešní Boží lid, jaké tentýž hřích přinášel na starověký Izrael.“ – *The Signs of the Times, February 12, 1880, Art. B.*

„Satan neustále pracuje, aby zastínil slávy budoucího světa a upoutal veškerou pozornost k věcem tohoto života. Snaží se zařídít věci tak, aby naše myšlení, naše starosti, naše práce mohly být tak plně zaměstnány v časných věcech, že bychom neviděli ani si neuvědomili hodnotu věčných skutečností. Světu a jeho starostem se dává příliš velký prostor, zatímco Ježíš a nebeské věci mají celkem příliš malý podíl v našich myšlenkách a citech. Měli bychom svědomitě plnit všechny povinnosti každodenního života, ale je také nezbytné, abychom pěstovali především svatou náklonnost k našemu Pánu Ježíši Kristu.“ – *The Adventist Home, pp. 404, 405.*

Oddělení sobotní školy Generální konference

**SBÍRKA PRVNÍ SOBOTY
NA MODLITEBNU V
PORT MORESBY,
PAPUA NOVÁ GUINEA**

Papua Nová Guinea [PNG], která se nachází východně od Indonésie a severně od Austrálie, je často označována jako jedna z posledních nedotčených oblastí světa, jako poslední ráj. Často se také označuje jako země neočekávaných věcí. PNG je překrásná země – bohatá na přírodní zdroje, místo, kam jezdí misionáři, zdravotníci a horníci, ale turisté ho navštěvují jen zřídka. Jako rozvojový národ s velkou kulturní a jazykovou rozmanitostí má PNG více než 800 odlišných jazyků, což je nejvíce jazyků, kterými se mluví v nějaké zemi na světě!

Reformní hnutí adventistů sedmého dne zde bylo založeno v roce 1998 a chválíme Boha, že se dobrá zpráva od té doby rozšířila do mnoha nových oblastí v severních a horských provinciích země. Sbory a skupiny vznikly v mnoha oblastech, kde v minulosti existovalo čarodějnictví a pohanské praktiky.

Po několik let měli naši bratři na srdci dosáhnout a založit dílo v jižní části země. Port Moresby, hlavní město PNG, leží na jihu a je přístupné hlavně letecky nebo po moři kvůli hornatému terénu a nedostatku dobrých silnic. V roce 2019 byl ze severu PNG přeložen kazatel do oblasti Port Moresby a byla zahájena nová mise, která sledovala zájmy a zaváděla práci v okolí hlavního města.

Podle řady světových hodnocení patří Port Moresby mezi nejvíce neobyvatelná města na světě. Krádeže, přepadení a násilí jsou v tomto městě běžné a naši bratři to osobně zažili, když tam nesli Boží dílo. Aby práce úspěšně pokračovala, je velice zapotřebí mít nemovitost na bezpečném místě, aby bylo možné postavit maják pro Pána v tomto koutě Jeho vinice. Uvědomujeme si, že Boží milosrdenství je veliké a že v závěrečných hodinách historie této země má být osloveno mnoho duší, a to i ve velkých městech podobných Ninive! Proto vás prosíme, abyste se k nám v tomto díle připojili a štědře přispívali tak, aby mohl být tento maják postaven a práce mohla pokračovat. „Vzdejte slávu Hospodinu, a chválu jeho na ostrovích zvěstujte“ (Izaiáš 42:12). Modlíme se, aby vám Bůh bohatě žehnal!

Vaši bratři a sestry z Jižní mise Papuy Nové Guineje

Komunikace s Bohem

„Totot' jest to smělé doufání, kteréž máme k němu, že zač bychom koli prosili podlé vůle jeho, slyší nás. Že pak víme, že nás slyší, prosili-li bychom zač, podlé toho víme, že máme prosby naplněné, kteréž jsme předkládali jemu“ (1 Jan 5:14, 15).

„Modlitba je otevření srdce Bohu jako příteli. To, že je nezbytná, není proto, abychom Bohu oznámili, jací jsme, ale proto, aby nám umožnila Jej přijmout. Modlitba nepřivádí Boha dolů k nám, ale přivádí nás vzhůru k Němu.“ – *Steps to Christ*, p. 93.

Doporučená četba: *Steps to Christ*, pp. 93–104.

Neděle

26. března

1. VZOROVÁ MODLITBA

a. Proč je tak důležité zůstat v kontaktu s naším Spasitelem? Jan 15:4–7; Přísloví 18:24.

Jan 15:4–7. Zůstaňtež ve mně, a já v vás. Jakož ratolest nemůže nésti ovoce sama od sebe, nezůstala-li by při kmenu, takž ani vy, leč zůstanete ve mně. 5. Já jsem vinný kmen a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně, a já v něm, ten nese ovoce mnohé; nebo beze mne nic nemůžete učiniti. 6. Nezůstal-li by kdo ve mně, vyvržen bude ven jako ratolest, a uschneť, a budouť sebrány, a na oheň uvrženy, a shořít'. 7. Zůstanete-li ve mně, a slova má zůstanou-lit' v vás, což byste koli chtěli, prostě, a stanet' se vám.

Přísloví 18:24. Ten, kdož má přátele, má se míti přátelsky, poněvadž přítel bývá vlastnější než bratr.

„Skrze přírodu a zjevení, skrze Svou prozřetelnost a vlivem Svého Ducha k nám promlouvá Bůh. Toto však nestačí; musíme také my vylít svá srdce Jemu. Abychom mohli mít duchovní život a energii, musíme mít skutečný styk s naším nebeským Otcem. Naše myslí mohou být přitahovány k Němu; můžeme rozjímat o Jeho skutcích, o Jeho milosrdenstvích, o Jeho požehnáních; toto však není v nejplnějším smyslu obcování s Ním. Abychom mohli obcovat s Bohem, musíme mít něco, co bychom Jemu řekli o svém skutečném životě.“ – *Steps to Christ*, p. 93.

b. Jelikož učedníci viděli Ježíše často se vážně modlit, oč Jej prosili, aby je naučil, a jaký vzor jim On poskytl? Lukáš 11:1; Matouš 6:9–13.

Lukáš 11:1. I stalo se, když se na jednom místě modlil, když přestal, řekl jemu jeden z učedníků jeho: Pane, nauč nás modliti se, jako i Jan učil učedníky své.

Pamatujte prosím na sbírku první soboty na modlitebnu v Port Moresby, Papua Nová Guinea.

Matouš 6:9–13. A protože vy takto se modlíte: Otče náš, kterýž jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé. 10. Přid' království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. 11. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. 12. A odpusť nám viny naše, jakož i my odpouštíme vinníkům našim. 13. I neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Nebo tvé jest království, i moc, i sláva, na věky, Amen.

- c. Měla se tato vzorová modlitba pouze naučit zpaměti a opakovat stále znovu a znovu? Jakým dalším lekcím se můžeme z tohoto pokynu učit? **Matouš 6:7.** *Matouš 6:7. Modlíte se pak, nebud'tež marnomluvní jako pohané; nebo se domnívají, že pro tu svou mnohomluvnost vyslyšáni budou.*

Pondělí

27. března

2. OSLOVENÍ A UCTÍVÁNÍ

- a. Co rozumíme pod slovy „Otče náš“ na začátku této vzorové modlitby?

Římanům 8:15–17; Jan 20:17.

Římanům 8:15–17. Nepřijali jste zajisté ducha služby opět k bázni, ale přijali jste Ducha synovství, v němž voláme Abba, totiž Otče. 16. Tenť Duch osvědčuje duchu našemu, že jsme synové Boží. 17. A jestliže synové, tedy i dědicové, dědicové zajisté Boží, spolu pak dědicové Kristovi, však jestliže spolu trpíme, abychom spolu i oslaveni byli.

Jan 20:17. Dí jí Ježíš: Nedotýkej se mne; nebo jsem ještě nevstoupil k Otci svému. Ale jdiž k bratřím svým, a pověz jim: Vstupuji k Otci svému, a k Otci vašemu, k Bohu svému, a k Bohu vašemu.

„Ti, kdož přijímají Krista jako svého osobního Spasitele, nejsou ponecháni jako sirotci, aby sami snášeli zkoušky života. On je přijímá jako členy nebeské rodiny; vyzývá je, aby Jeho Otce nazývali svým Otcem. Oni jsou Jeho ‚malíčky‘, draží srdci Božím, svázáni s Ním těmi nejněžnějšími a nejtrvalejšími pouty. On k nim má nesmírnou něžnost, tak daleko převyšující to, co k nám pocít'ovali náš otec nebo matka v naší bezmocnosti, jak daleko je Božské nad lidským.“ – *The Desire of Ages*, p. 327.

- b. Jakou další důležitou roli má Bůh kromě přátelského termínu: „Otec náš“?

Žalm 5:2, 3.

Žalm 5:2, 3. Slova má slyš, Hospodine, porozuměj tužebnému úpění mému. 3. Pozoruj hlasu volání mého, králi můj a Bože můj; nebo se tobě modlím.

- c. Podle další části této modlitby, než požádáme Boha o pomoc, jaký důležitý bod máme nejprve vyjádřit? **Žalmy 140:14; 92:2.**

Žalm 140:14. A tak spravedliví slaviti budou jméno tvé, a upřímí přebývati před obličejem tvým.

Žalm 92:2. Dobře jest oslavovati Hospodina, a žalmy zpívati jménu tvému, ó Nejvyšší.

„Ze všeho díky činite; nebo ta jest vůle Boží v Kristu Ježíši při vás.“ (1 Tesselonicenským 5:18.) Tento příkaz je ujištěním, že i věci, které se zdají být proti nám, budou působit pro naše dobro. Bůh by nás nevybízěl, abychom byli vděční za to, co by nám škodilo.“ – *The Ministry of Healing*, p. 255.

d. Jak se na příkladu Jozafata zjevuje důležitost chvály a díkyvdání – a to i uprostřed bitvy? 2 Paralipomenon 20:1–30 (6–12, 21, 22).

2 Paralipomenon 20:1–30. *I stalo se potom, že přitáhli synové Moáb a synové Ammon, a s nimi někteří od Ammonitských, proti Jozafatovi na vojnu. 2. A přišedše, oznámili Jozafatovi, řkouce: Přitáhlo proti tobě množství veliké z zámoří, z země Sýrské, a aj, jsou v Hasesontamar, jež jest Engadi. 3. I ulekl se, a obrátil Jozafat tvář svou k hledání Hospodina, a vyhlásil púst všemu lidu Judskému. 4. A tak shromáždil se lid Judský, aby hledali Hospodina. Také i ze všech měst Judských sešli se hledati Hospodina. 5. Tedy stál Jozafat v shromáždění Judském a Jeruzalémském, v domě Hospodinově před síní novou, 6. A řekl: Hospodine, Bože otců našich, zdaliž ty sám nejsi Bohem na nebi? Zdaliž ty nepanuješ nade všemi královstvími národů? Zdaliž v ruce tvé není síly a moci, tak že není, kdo by se mohl postaviti proti tobě? 7. Zdaliž jsi ty, Bože náš, nevyhnal obyvatelů země této před tváří lidu svého Izraelského, a dal jsi ji semeni Abrahama, milovníka svého na věky? 8. Kterážto bydlili v ní, a vzdělali tobě v ní svatyni, jménu tvému, řkouce: 9. Jestliže by na nás přišly zlé věci, meč pomsty, buď morová rána, buď hlad, postavíme se před tímto domem a před tebou, (poněvadž jméno tvé jest v domě tomto), a budeme volati k tobě v úzkostech svých, i vyslyšíš a vysvobodíš. 10. A nyní, aj, synové Ammon a Moáb, a hora Seir, skrze něž jsi nedopustil jíti Izraelovi, když se brali z země Egyptské, ale uhnuhli se od nich, a nepohubili jich, 11. Aj hle, oni odplacují se nám, přitáhše, aby nás vyhnali z dědictví tvého, kteréž jsi právem dědičným dal nám. 12. Bože náš, zdali jich souditi nebudeš? V nás zajisté není žádné síly proti množství tomuto velikému, kteréž táhne proti nám, aniž my víme, co bychom činiti měli, toliko na tě patří oči naše. 13. Všecken také lid Judský stáli před Hospodinem, též i dítky jich, ženy i synové jejich. 14. Jachaziel pak syn Zachariáše syna Benaiášova, syna Jehielova, syna Mataniášova, Levita z synů Azafoých, nadšen jsa duchem Hospodinovým, u prostřed toho shromáždění, 15. Řekl: Pozorujte všecken Judo a obyvatelé Jeruzalémští, i ty králi Jozafate. Takto vám praví Hospodin: Nebojte se vy, ani se lekejte množství tohoto velikého; nebo ne váš bude boj, ale Boží. 16. Zítرا vytáhněte proti nim, aj, oni potáhnou po stráni Ziz, a naleznete je při konci údolí naproti poušti Jeruel. 17. Nebudete vy bojovati tuto. Postavte se, stůjte a vizte vysvobození Hospodinovo při sobě, ó Judo a Jeruzaléme. Nebojte se, aniž se strachujte; zítرا vyjděte proti nim, a Hospodin bude s vámi. 18. I sklonil se Jozafat tváří k zemi, a všecken lid Judský i obyvatelé Jeruzalémští padli před Hospodinem, klanějíce se Hospodinu. 19. Vstali pak Levitové z synů Kahat a z synů Chóre, aby chválili Hospodina Boha Izraelského hlasem velikým a vysokým. 20. Potom vstavše ráno, vytáhli na poušť Tekoe. A když vycházeli, stál Jozafat a řekl: Slyšte mne, Judo a obyvatelé Jeruzalémští. Věřte v Hospodina Boha svého, a stane se vám věrně; věřte prorokům jeho, a šťastně se vám povede. 21. A tak poradiv se s lidem, postavil zpěváky Hospodinu, aby chválili okrasu svatosti, a když by vycházeli sšikovani k boji, aby oni napřed šli a říkali: Oslavujte Hospodina, nebo na věky milosrdenství jeho. 22. Tu chvíli pak, když oni začali zpěv a chválení, obrátil Hospodin ty, kteréž byli v zálohách, na syny Ammon, Moáb a obyvatele hory Seir, ješto*

však byli přitáhli proti Judovi, a tak sami se bili. 23. Nebo povstali synové Ammon a Moábští proti obyvatelům hory Seir, aby z mordovali a shladili je. A když dokonali boj proti obyvatelům hory Seir, pomáhali sobě a hubili jedni druhé. 24. Mezi tím lid Judský přitáhl k stráži, kteráž jest na poušti, a uzerli to množství, a aj, mrtví leží na zemi, aniž kdo ušel. 25. Pročež přistoupil Jozafat s lidem svým, aby rozebrali loupeže jejich, a našli u nich hojnost zboží i klénotů na tělech zbitých. I rozbitovali toho mezi sebou, tak že unesti nemohli; za tři dni dělili ty loupeže, proto že jich mnoho bylo. 26. V den pak čtvrtý shromáždili se do údolí Beracha, a že tu dobrořečili Hospodinu, protože nazvali jméno místa toho údolí Beracha až do dnešního dne. 27. Zatím obrátili se všickni muži Judští a Jeruzalémští, a Jozafat před nimi, aby se navrátili do Jeruzaléma s veselím; nebo byl obveselil je Hospodin nad nepřátely jejich. 28. I vešli do Jeruzaléma s loutnami a harfami a s trubami do domu Hospodinova. 29. Tedy připadl strach Boží na všechna království zemská, když uslyšeli, že Hospodin bojoval proti nepřátelům lidu Izraelského. 30. A tak v pokoji bylo království Jozafatovo; nebo odpočinutí dal jemu Bůh jeho odevšad.

„Musíme se shromáždit kolem kříže. Kristus, a to Ten ukřižovaný, by měl být tématem uvažování, rozhovoru a naší nejradostnější emoce. Měli bychom ve svých myšlenkách udržovat každé požehnání, které od Boha obdržíme, a když si uvědomíme Jeho velkou lásku, měli bychom být ochotni svěřit vše ruce, která byla pro nás přibita ke kříži.

„Duše může vystoupit blíže k nebi na křídlech chvály. Bůh je uctíván písní a hudbou v nebeských síních, a když vyjadřujeme svou vděčnost, přibližujeme se k uctívání od nebeských zástupů. ‚Kdož obětuje obět chvály, ten‘ . . . uctí‘ Boha. (Žalm 50:23.) Přístupme s uctívou radostí před našeho Stvořitele, vyjadřujícíe ‚dikčinnění a hlas žalmu zpívání.‘ [Izaiáš 51:3.]“ – *Steps to Christ*, pp. 103, 104.

Úterý

28. března

3. PROSBA A ZÁVĚR

a. I když máme své časné potřeby, jako je náš chléb vezdejší, jaká duchovní žádost má být vždy naším hlavním zájmem, a to i přes naše časné potřeby?

1 Královská 17:12–14; Jan 6:48; 14:13, 14; 15:7.

1 Královská 17:12–14. I odpověděla: Živť jest Hospodin Bůh tvůj, žet' nemám žádného chleba, ani podpopelného, kromě hrsti mouky v kbeliku a maličko oleje v nádobce, a aj, sbírám dvě dřevě, abych šla a připravila to sobě a synu svému, abychom snědouce to, za tím zemřítí musili. 13. I řekl jí Eliáš: Neboj se. Jdi a učiň, jakž jsi řekla, a však udělej mi prvé z toho malý chléb podpopelný a přines mi; potom sobě a synu svému uděláš. 14. Neboť toto praví Hospodin Bůh Izraelský: Mouka z kbelika toho nebude strávena, aniž oleje v nádobce té ubude až do toho dne, když dá Hospodin déšť na zemi.

Jan 6:48. Jáť jsem ten chléb života.

Jan 14:13, 14. A jestliže byste co prosili ve jménu mém, toť učiním, aby oslaven byl Otec v Synu. 14. Budete-li zač prositi ve jménu mém, jáť učiním.

Jan 15:7. Zůstanete-li ve mně, a slova má zůstanou-liť v vás, což byste mohli chtěli, prostě, a stanete se vám.

„Je to skrze přijímání života pro nás vylitého na kříži Golgotském, že můžeme žít životem svatosti. A tento život přijímáme skrze přijímání Jeho slova, skrze činění těch věcí, které On přikazuje. Takto se stáváme jedno s Ním.“ – *The Desire of Ages*, p. 660.

„Modlit se ve jménu Ježíšově je něco víc než pouhá zmínka onoho jména na začátku a na konci modlitby. Znamená to modlit se v mysli a duchu Ježíšově, zatímco věříme Jeho zaslíbením, spoléháme na Jeho milost a konáme Jeho skutky.“ – *Steps to Christ*, pp. 100, 101.

b. Jelikož hlavní účel modlitby je duchovní povahy, na jakou konkrétní žádost není možné nikdy zapomenout? Lukáš 11:4; Matouš 26:41.

Lukáš 11:4. I odpusť nám hříchy naše, nebo i my odpouštíme všelikému vinníku svému. A neuvoď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Matouš 26:41. Bdětež a modlte se, abyste nevešli v pokušení. Duchť zajisté hotov jest, ale tělo nemocno.

„Protože byli učedníci přemáháni spánkem, slyšeli jen málo z toho, co se stalo mezi Kristem a nebeskými posly. Protože nebděli a nemodlili se, nedostali to, co jim Bůh toužil dát – poznání Kristových utrpení, a slávy, která bude následovat. Ztratili požehnání, které mohlo být jejich skrze sdílení Jeho sebeobětování.“ – *The Desire of Ages*, p. 425.

„Bůh vždy dává lidem varování před nadcházejícími soudy. Ti, kdož věřili v Jeho poselství pro jejich dobu, a kdož svou víru vyjadřovali, v poslušnosti vůči Jeho příkázáním, unikli soudům, které dopadly na neposlušné a nevěřící.“ – *The Desire of Ages*, p. 634.

„Tím, že spal, když jej Ježíš vybědl bdít a modlit se, připravil Petr cestu pro svůj velký hřích. Všichni učedníci tím, že spali v této kritické hodině, utrpěli velkou ztrátu. Kristus věděl o ohnivě zkoušce, skrz kterou mají projít. Věděl, jak bude Satan působit, aby ochromil jejich smysly, aby nemohli být na zkoušku připraveni. Proto se stalo, že je varoval. Kdyby byl Petr ty hodiny v zahradě trávil bděním a modlitbou, nebyl by ponechán, aby se spoléhal na své vlastní slabé síly. Svého Pána by byl nezapřel. Kdyby byli učedníci bděli s Kristem v jeho boji, byli by připraveni patřit na Jeho utrpení na kříži. Byli by do jisté míry pochopili povahu Jeho nesnesitelné úzkosti.“ – *The Desire of Ages*, pp. 713, 714.

Středa

29. března

4. ODPOVĚDI NA MODLITBU

a. Jaké jsou některé z hlavních důvodů, proč modlitba není vždy zodpovězena tak, jak doufáme? Jakub 4:3; Žalm 66:18; Přísloví 28:9.

Jakub 4:3. Prosíte, a neberete, proto že zle prosíte, abyste na své libosti vynakládali.

Žalm 66:18. Bychť byl patřil k nepravosti srdcem svým, nebyl by vyslyšel Pán.

Příslaví 28:9. *Kdo odvrací ucho své, aby neslyšel zákona, i modlitba jeho jest ohavností.*

„Budeme-li svým srdcem patřit k nepravosti, budeme-li lpět na jakémkoli vědomém hříchu, Pán nás nevyslyší; avšak modlitba kajicné, zkroušená duše je vždy přijata. Když napravíme všechny vědomé křivdy, můžeme věřit, že Bůh vyslyší naše prosby. Naše vlastní zásluha nás nikdy nedoporučí přízni Boží; je to zásluha Ježíšova, která nás zachrání, Jeho krev, která nás očistí; přesto máme práci, kterou je třeba dělat v dodržování podmínek přijetí.“ – *Steps to Christ*, p. 95.

„Ó, jak mnoho je těch, kteří přicházejí o ta nejbohatší požehnání, která pro ně Bůh připravil ve zdraví a v duchovních darech! Je tu mnoho duší, které zápasí o zvláštní vítězství a zvláštní požehnání, aby mohli udělat nějakou velikou věc. Za tímto účelem neustále cítí, že musejí svádět mučivý zápas v modlitbě a slzách. Když tito lidé zkoumají Písma s modlitbou, aby poznali vyjádřenou vůli Boží, a pak bez jediné výhrady či neukázněnosti konají ze srdce Jeho vůli, budou nacházet odpočinutí. Veškeré trápení, veškeré slzy a boje jim nepřinesou požehnání, po kterém touží. Vlastní já se musí zcela odevzdat. Oni musejí konat práci, která se naskýtá, přivlastňující si hojnost Boží milosti, která je zaslíbená všem, kdož prosí ve víře.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 165.

b. Co je nezbytné k tomu, aby byla modlitba zodpovězena – a proč? Jakub 1:6, 7.

Jakub 1:6, 7. Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje. Nebo kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítr sem i tam žene, a jimi zmítá. 7. Nedomnívej se zajisté člověk ten, by co vzíti měl ode Pána.

„Když v čase, kdy prosíme, nedostaneme přesně to, oč jsme prosili, máme stále věřit, že Pán slyší a že vyslyší naše modlitby. Jsme tak chybující a krátkozrací, že někdy prosíme o věci, které by pro nás nebyly požehnáním, a náš nebeský Otec v lásce odpovídá na naše modlitby tím, že nám dává to, co bude pro naše nejvyšší dobro – to, po čem bychom sami toužili. kdybychom s Božsky osvíceným zřením mohli vidět všechny věci takové, jaké skutečně jsou. Když se zdá, že naše modlitby nejsou vyslyšeny, máme se držet zaslíbení; neboť čas odpovědi jistě přijde a my obdržíme požehnání, které nejvíce potřebujeme. Avšak tvrdit, že modlitba bude vždy zodpovězena přesně tím způsobem a pro přesně tu věc, jak si my přejeme, je troufalost. Bůh je příliš moudrý, než aby chyboval, a příliš dobrý, než aby odepřel jakoukoli dobrou věc těm, kteří chodí v upřímnosti. Nebojte se tedy Jemu důvěřovat, i když nevidíte okamžitou odpověď na své modlitby.“ – *Steps to Christ*, p. 96.

Čtvrtek

30.března

5. MODLETE SE BEZ PŘESTÁNÍ

a. Ve všech modlitbách, jaký důležitý bod máme vždy uznat a být připraveni se podvolit? 1 Jan 5:14, 15.

1 Jan 5:14, 15. A totož jest to smělé doufání, kteréž máme k němu, že zač bychom koli prosili podlé vůle jeho, slyší nás. 15. Že pak víme, že nás slyší, prosili-li bychom zač, podlé toho víme, že máme prosby naplněné, kteréž jsme předkládali jemu.

„Naše prosby musejí být v souladu s Boží vůlí; musíme prosit o věci, které On zaslíbil, a všechno, co přijímáme, musí být použito v činění Jeho vůle. Podmínky splněny, zaslíbení je nepochybné.

„Smíme prosit o odpuštění hříchu, o Ducha Svatého, o povahu podobnou povaze Kristově, o moudrost a sílu konat Jeho dílo, o jakýkoli dar, který On zaslíbil; pak máme věřit, že dostaneme, a děkovat Bohu.“ – *Education*, p. 258.

b. Jak často se máme modlit? Daniel 6:10; 1 Tessonickenským 5:17.

Daniel 6:10. Daniel pak, když se dověděl, že jest vydán mandát, všel do domu svého, kdež otevřená byla okna v pokoji jeho proti Jeruzalému, a třikrát za den klekal na kolena svá, a modlival se a vyznával se Bohu svému, tak jakož prvě to činíval.

1 Tessonickenským 5:17. Bez přestání se modlte.

„Bůh nemíní, aby se někteří z nás stali poustevníky nebo mnichy a odešli ze světa, aby se mohli věnovat úkonům uctívání. Život musí být jako život Kristův – mezi horou a zástupem. Ten, kdo nedělá nic, ale jenom se modlí, brzy se modlit přestane nebo se jeho modlitby stanou formální rutinou. Když se lidé vyřazují ze společenského života, pryč z okruhu Křesťanské povinnosti a nesení kříže; když přestávají pracovat vážně pro Mistra, který pracoval vážně pro ně, ztrácejí podstatu modlitby a nemají žádný podnět ke zbožnosti. Jejich modlitby se stávají osobními a sobeckými. Nejsou schopni se modlit ohledně potřeb lidstva nebo budování Kristova království, prosíce o sílu, se kterou by měli pracovat.“ – *Steps to Christ*, p. 101.

c. Jsou nějaké zvláštní okolnosti, které vyžadují, aby byl komunikační kanál vždy otevřený, a jaký by měl být náš postoj, když přicházíme před našeho Učitele? Nehemiáš 2:4, 5; Židům 4:16.

Nehemiáš 2:4, 5. Opět mi řekl král: Čeho žádáš? Mezi tím modlil jsem se Bohu nebeskému. 5. Potom řekl jsem králi: Zdá-liť se za dobré králi, a jestliže má lásku služebník tvůj u tebe, žádám, abys mne poslal do Judstva, do města, kdež jsou hrobové otců mých, abych je zase vystavěl.

Židům 4:16. Přistupmež tedy směle s doufáním k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství, a milost našli ku pomoci v čas příhodný.

Pátek

31. března

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

- 1. Jaký byl účel vzorové modlitby, kterou Kristus učil učedníky?**
- 2. Jak důležité je uctívání a chválení našeho Stvořitele?**
- 3. I když jsou časné potřeby důležité, co by mělo mít přednost?**
- 4. Co by bylo největší překážkou pro modlitbu?**
- 5. Jak důležité je znát Boží vůli dříve, než se modlíme za konkrétní věci?**

Již žádné otálení

„A nezarmucujte Ducha svatého Božího, kterýmž znamenáni jste ke dni vykoupení“ (Efezským 4:30).

„Svědomy je hlas Boží, jenž je slyšet uprostřed zápasu lidských vášní; když se mu odporuje, Duch Boží je zarmoucen.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 120.

Doporučená četba: *The Desire of Ages*, pp. 537–541.

Neděle

2. dubna

1. PROSBA O POMOC

a. Protože všichni zhřešili a přišli o slávu Boží (Římanům 3:23), zaslouží si někdo být ospravedlněn? Job 25:4–6.

Římanům 3:23. Neboť není rozdílu. Všichniť zajisté zhřešili, a nemají slávy Boží. *Job 25:4–6.* Jakž by tedy spravedliv býti mohl bídný člověk před Bohem silným, aneb jak čist býti narozený z ženy? 5. Hle, ani měsíc nesvítí by, ani hvězdy nebyly by čisté před očima jeho, 6. Nadto pak smrtelný člověk, jsa jako červ, a syn člověka, jako hmyz.

b. Jak můžeme být spaseni, když si to nezasloužíme? Žalm 55:17; Skutky 2:21.

Žalm 55:17. Já pak k Bohu volati budu, a Hospodin vysvobodí mne. *Skutky 2:21.* A stanet se, že každý, kdožkoli vzyval by jméno Páně, spasen bude.

c. Jak je možné, že já, ve své hříšnosti, mohu vzývat Boží svaté jméno? Žalm 55:18; 2 Paralipomenon 6:36–39; Římanům 8:26; 1 Jan 1:7, 9.

Žalm 55:18. U večer, i ráno, též o poledni modliti se, a nezbedně volati budu, až i vyslyší hlas můj.

2 Paralipomenon 6:36–39. Když by zhřešili proti tobě, (jakož není člověka, ješto by nehrěšil), a rozhněvají se na ně, vydal bys je v moc nepříteli, tak že by je jaté vedli ti, kteříž by je zjímali, do země daleké neb blízké; 37. A usmyslili by sobě v zemi, do níž by zajati byli, a obrátíce se, modlili by se tobě v zemi zajetí svého, řkouce: Zhřešili jsme, převráceně jsme činili, a bezbožně jsme se chovali; 38. A tak navrátili by se k tobě celým srdcem svým a celou duší svou v zemi zajetí svého, do kteréž by zajati byli, a modlili by se naproti zemi své, kterouž jsi dal otcům jejich, a naproti městu, kteréž jsi vyvolil, a domu, kterýž jsem vzdělal jménu tvému: 39. Vyslychej s nebe, z místa přibytku svého, modlitbu jejich a úpění jejich, a vyvod' při jejich, a odpusť lidu svému, kterýž by zhřešil proti tobě.

Římanům 8:26. Ano také i Duch pomocen jest mdlobám našim. Nebo zač bychom se měli modliti, jakž by náleželo, nevíme, ale ten Duch prosí za nás

lkánými nevypravitelnými.

1 Jan 1:7, 9. *Pakliť chodíme v světle, jako on jest v světle, obecnství máme vespolek, a krev Krista Ježíše Syna jeho očisťuje nás od všelikého hříchu. . . . 9. Jestliže pak budeme vyznávati hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti.*

„Z těchto písem je zřejmé, že není Boží vůlí, abys byl nedůvěřivý a mučil svou duši obavou, že tě Bůh nepřijme, protože jsi hříšný a nehodný. „Přiblížte se k Bohu, a přiblížit se k vám“ (Jakub 4:8). Předlož před Něj svůj případ, odvolávaje se na zásluhy krve prolité za tebe na Golgotském kříži. Satan tě bude obviňovat, že jsi velký hříšník, a ty to musíš uznat, ale můžeš říci: „Vím, že jsem hříšník, a to je důvod, proč potřebuji Spasitele. Ježíš přišel na svět, aby hříšné spasil. . . . Nemám žádnou zásluhu ani dobrotu, skrze něž bych si mohl nárokovat spasení, ale předkládám před Bohem vše-smiřující krev neposkvrněného Beránka Božího, který snímá hřích světa. Toto je moje jediná prosba. Jméno Ježíšovo mi umožňuje přístup k Otci. Jeho ucho, Jeho srdce, je otevřené pro mou nejslabší prosbu a On doplňuje moje nejhlubší potřeby.“ – *Faith and Works*, pp. 105, 106.

Pondělí

3. dubna

2. ZÁKULISÍ POKÁNÍ

a. Za co se máme modlit? Skutky 3:19; Žalm 51:3.

Skutky 3:19. *Protož činite pokání, a obraťte se, aby byli shlazení hříchové vaši, když by přišli časové rozvrazení od tváři Páně.*

Žalm 51:3. *Smiluj se nade mnou, Bože, podle milosrdenství svého, podle množství slitování svých shlad' přestoupení má.*

b. Abychom obdrželi odpuštění hříchu, činíme pokání. Ale jak docházíme k bodu pokání? Skutky 5:30, 31; Jan 16:7, 8.

Skutky 5:30, 31. *Bůh otců našich vzkřísil Ježíše, kteréhož jste vy zamordovali, pověšivše na dřevě. 31. Toho Bůh, kníže a spasitele, povýšil pravici svou, aby bylo dáno lidu Izraelskému pokání a odpuštění hříchů.*

Jan 16:7, 8. *Já pak pravdu pravím vám, že jest vám užitečné, abych já odšel. Nebo neodejdu-liť, Utěšitel nepřijde k vám; a pakliť odejdu, pošli ho k vám. 8. A onť přijde, obviňovati bude svět z hříchu, a z spravedlnosti, a z soudu.*

„Musíme být, jako byl Nikodém, ochotni vejít do života stejným způsobem jako hlavní hříšníci. Kromě Krista „není jiného jména pod nebem daného lidem, skrze kteréž bychom mohli spasení býti.“ (Skutky 4:12.) Skrze víru přijímáme milost Boží; ale víra není náš Spasitel. Ona nemá žádné zásluhy. Ona je rukou, kterou se chápeme Krista a přivlastňujeme si Jeho zásluhy, lék na hřích. A bez pomoci Ducha Božího nemůžeme ani činit pokání.“ – *The Desire of Ages*, p. 175.

c. Je pravda, že Hospodin nechává Svůj lid v tomto světě, aby nazývali hřích jeho pravým jménem (Izaiáš 58:1), ale co je nezbytné k tomu, abychom mohli

vnést přesvědčení do srdce člověka, kterého se snažíme oslovit? Jan 14:26; Lukáš 24:49; Skutky 1:8.

Izaiáš 58:1. Volej vším hrdlem, nezadržuj, jako trouba povyš hlasu svého, a oznam lidu mému převrácenost jejich, a domu Jákobovu hříchy jejich.

Jan 14:26. *Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož pošle Otec ve jménu mém, onť vás naučí všemu, a připomenet' vám všecko, což jsem koli mluvil vám.*

Lukáš 24:49. *A aj, já poslii zaslíbení Otce svého na vás. Vy pak čekejte v městě Jeruzalémě, dokudž nebudete oblečeni mocí s výsosti.*

Skutky 1:8. *Ale přijmete moc Ducha svatého, přicházejícího na vás, a budete mi svědkové, i v Jeruzalémě, i ve všem Judstvu, i v Samari, a až do posledních končin země.*

„Světlo zářící z kříže zjevuje lásku Boží. Jeho láska nás přitahuje k Němu. Neodporujeme-li tomuto přitahování, budeme vedeni k patě kříže v pokání pro hříchy, které ukřížovaly Spasitele. Potom Duch Boží skrze víru vytváří nový život v duši. Myšlenky a touhy jsou uváděny v poslušnost vůči vůli Kristově. Srdce i mysl jsou vytvářeny znovu k obrazu Toho, který v nás působí, aby všechny věci podmanil Sobě. Pak je zákon Boží napsaný v myslí a na srdci a my můžeme říci s Kristem: ‚Abych činil vůli Tvou, Bože můj, líbost mám.‘ (Zalm 40:9).“ – *The Desire of Ages*, p. 176.

d. Protože dílo Ducha Svatého je tak důležité, jaké varování je nám dáno ohledně Jeho přijetí? Matouš 12:31, 32; Efezským 4:30.

Matouš 12:31, 32. Protož pravím vám: Všeliký hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu nebude odpuštěno lidem. 32. A kdyby kdo řekl slovo proti Synu člověka, bude jemu odpuštěno, ale kdož by mluvil proti Duchu svatému, nebude jemu odpuštěno, ani v tomto věku, ani v budoucím.

Efezským 4:30. *A nezarmucujte Ducha svatého Božího, kterýmž znamenání jste ke dni vykoupení.*

„Často se rmoutíme proto, že naše zlé skutky přinášejí nepříjemné důsledky nám samotným; toto však není pokání. Opravdový zármutek pro hřích je výsledek působení Ducha Svatého. Duch odhaluje nevděčnost srdce, která znevažuje a zarmucuje Spasitele, a přivádí nás v kajícnosti k patě kříže. Každým hříchem je Ježíš znovu zraňován; a když se díváme na Toho, kterého jsme bodli, rmoutíme se pro hříchy, které Jemu přivodily mučivou úzkost. Takový zármutek povede ke zřeknutí se hříchu.“ – *The Desire of Ages*, p. 300.

Úterý

4. dubna

3. CO TO ZNAMENÁ ZARMUCOVAT JEJ?

a. Jaké konkrétní jednání způsobuje, že je Duch Svatý zarmoucen? Židům 10:26, 27; 2 Tesselonicenským 2:10, 11.

Židům 10:26, 27. Nebo jestliže bychom dobrovolně hřešili po přijetí známosti pravdy, nezůstávalo by již oběti za hříchy, 27. Ale hrozné nějaké očekávání soudu, a ohně prudká pálivost, kterýž žráti má protivníky.

2 Tessalonicenským 2:10, 11. A se všelikým podvodem nepravosti, v těch, kteříž hynou, proto že lásky pravdy nepřijali, aby spaseni byli. 11. A protože pošle jim Bůh mocné dílo podvodů, aby věřili lži.

„Co představuje hřích proti Duchu Svatému? Je to úmyslné připisování díla Ducha Svatého Satanovi. Předpokládejme například, že je někdo svědkem zvláštního díla Ducha Božího. Má přesvědčivé důkazy, že dílo je v souladu s Písmy, a Duch dosvědčuje jeho duchu, že je to od Boha. Později však upadá do pokušení; ovládá jej pýcha, soběstačnost nebo nějaká jiná zlá vlastnost; a odmítaje veškeré důkazy o Božské povaze díla, prohlašuje, že to, co byl dříve uznával za moc Ducha Svatého, je mocí Satanovou. Bůh působí na lidské srdce právě skrze Svého Ducha; a když lidé úmyslně Ducha odmítají a prohlašují, že je to od Satana, přerušují kanál, skrze nějž může s nimi Bůh komunikovat. Tím, že popírají důkazy, které jim Bůh s potěšením dal, vylučují světlo, které zářilo v jejich srdcích, a následkem toho jsou zanecháni ve tmě. Takto se potvrzují slova Kristova: „Jestliže tedy světlo, kteréž jest v tobě, jest tma, sama tma jaká bude?“ (Matouš 6:23.) Po nějakou dobu se osoby, které páchají tento hřích, mohou jevit jako synové Boží; ale když vyvstávají okolnosti, které rozvíjejí povahu a ukazují, jakého druhu ducha ony osoby jsou, zjistí se, že jsou na půdě nepřítelů, stojíce pod jeho černým praporem.“ – *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 634.*

b. Jak se člověk úmyslně dopouští hříchu – a je možné tomu předejít? Přísloví 28:13; Židům 3:15.

Přísloví 28:13. Kdo přikrývá přestoupení svá, nepovede se jemu šťastně; ale kdož je vyznává a opouští, milosrdenství důjde.

Židům 3:15. Protož dokudž se říká: Dnes, uslyšeli-li byste hlas jeho, nezatvrzujte srdcí svých, jako při onom popuzení.

c. Jaké jsou následky tohoto stavu? Přísloví 28:9; Matouš 12:45; 2 Petr 2:20–22.

Přísloví 28:9. Kdo odvrací ucho své, aby neslyšel zákona, i modlitba jeho jest ohavností.

Matouš 12:45. Tedy jde a vezme s sebou sedm jiných duchů horších, nežli jest sám, a vejdouce, přebývají tam, i bývají poslední věci člověka toho horší nežli první. Takť se stane i tomuto zlému pokolení.

2 Petr 2:20–22. Jestliže by pak ti, kteříž ušli poškvrn světa, skrze známost Pána a spasitele Jezukrista, opět zase v to zapleteni jsouce, přemoženi byli, učiněn jest poslední způsob jejich horší nežli první. 21. Lépe by zajisté jim bylo nepoznávati cesty spravedlnosti, nežli po nabytí známosti odvrátiti se od vydaného jim svatého přikázání. 22. Ale přihodilo se jim to, což se v přísloví pravém říkává: Pes navrátil se k vývratku svému, a svině umytá do kaliště bláta.

„Posvěcování je každodenní dílo. Nechť žádní neklamou sami sebe vírou, že jim Bůh odpustí a požehná, zatímco pošlapávají jeden z Jeho požadavků. Záměrné páchaní poznaného hříchu umlčuje svědčící hlas Ducha a odděluje duši od Boha. Ať už mohou být nadšení náboženského cítění jakákoliv, Ježíš nemůže přebývat v srdci, které přehlídí Božský zákon. Bůh bude ctít pouze ty, kteří ctí Jeho.“ – *Messages to Young People, p. 114.*

4. BOD, KDY NENÍ NÁVRATU

a. Je hřích proti Duchu Svatému něco, co se stane okamžitě – nebo k němu dochází postupně? 2 Paralipomenon 36:16.

2 Paralipomenon 36:16. Posmívali se poslům Božím, a pohrdali slovy jeho, a za svědce měli proroky jeho, až se rozpálila prchlivost Hospodinova na lid jeho, tak aby nebylo žádného uléčení.

„Nikdo není tak zatvrzelý jako ti, kdož pohrdají pozváním milosrdenství a konají navzdory Duchu milosti. Nejběžnějším projevem hříchu proti Duchu Svatému je vytrvalé pohrdání výzvou Nebes k činění pokání. Každý krok v odmítnutí Krista je krokem k odmítnutí spasení a k hříchu proti Duchu Svatému.

„Odmítnutím Krista spáchal Židovský lid neodpustitelný hřích; a odmítáním pozvání milosrdenství se můžeme dopustit stejné chyby. Urážíme Knížete života a potupujeme Jež před Satanovou synagogou a před nebeským vesmírem, když odmítáme naslouchat Jeho pověřeným poslům, a místo toho nasloucháme Satanovým činitelům, kteří odtahují duši od Krista. Pokud toto člověk dělá, nemůže najít žádnou naději ani odpuštění, a nakonec ztratí veškerou touhu po smíření s Bohem.“ – *The Desire of Ages*, pp. 324, 325.

b. Je možné někoho znovu získat poté, co dosáhl posledních stupňů tohoto procesu? Jeremiáš 8:20; Ozeáš 4:17; Amos 8:11, 12; Židům 6:4–6.

Jeremiáš 8:20. Pominula zeň, dokonalo se léto, a my nejsme vyproštěni.

Ozeáš 4:17. Efraim stovaryšil se s modlami, nechej ho.

Amos 8:11, 12. Aj, dnové jdou, dí Panovník Hospodin, že pošli hlad na zemi, ne hlad chleba, ani žízeň vody, ale slyšení slov Hospodinových, 12. Tak že toulati se budou od moře až k moři, a od půlnoci až na východ běhati, hledající slova Hospodinova, však nenajdou.

Židům 6:4–6. Nebo nemožné jest jednou již osvíceným, kteříž i zakusili daru nebeského, a účastníci učinění byli Ducha svatého, 5. Okusili také dobrého Božího slova, a moci věka budoucího, 6. Kdyby padli, zase obnoviti se ku pokání, jakožto těm, kteříž opět sobě znovu křížují Syna Božího, a v porouhání vydávají.

„Po více než tisíc let zneužíval Židovský národ Boží milosrdenství a přivolával Jeho soudy. Oni odmítali Jeho varování a mordovali Jeho proroky. . . .

„V každém věku je lidem dán jejich den světla a výsad, zkušební doba, ve které se mohou stát smířenými s Bohem. Tato milost však má své meze. Milosrdenství může léta prosit a být opovrhováno a odmítáno; ale přichází čas, kdy milosrdenství vznáší svou poslední prosbu. Srdece se stává tak zatvrzelým, že přestává reagovat na Ducha Božího. Pak sladký, působivý hlas již na hříšníka nenaléhá, a napomínání a varování ustávají.

„Ten den nastal pro Jeruzalém. Ježíš plakal v úzkosti nad městem odsouzeným k zahubě, ale nemohl ho zachránit. Vyčerpal všechny zdroje. Tím, že Izrael odmítl varování Božího Ducha, odmítl jediný způsob pomoci. Nebylo žádné jiné moci, skrze niž by mohli být osvobozeni.

„Židovský národ byl symbolem lidí všech věků, kteří pohrdají prosbami Nekonečné Lásky. Slzy Kristovy, když plakal nad Jeruzalémem, byly za hříchy všech dob. V soudech

vynesených nad Izraelem mohou ti, kdož odmítají napominání a varování Božího Ducha Svatého, číst své vlastní odsouzení.“ – *The Desire of Ages*, pp. 584–587.

Čtvrtek

6. dubna

5. NADĚJE

a. Jak poznáme, že jsme v zarmucování Boha zašli příliš daleko? Izaiáš 30:21.

Izaiáš 30:21. A ušima svýma slychati slovo tobě po zadu řkoucích: Toť jest ta cesta, chod'te po ní, buď že byste se na pravo neb na levo uchýlili.

„V této generaci je mnoho těch, kteří šlapou po stejné půdě, jako byli nevěřící Židé. Byli svědky projevu Boží moci; Duch Svatý promlouval k jejich srdcím; ale oni lpí na své nevěře a odporu. Bůh jim posílá varování a pokárání, ale oni nejsou ochotni přiznat své chyby a odmítají Jeho poselství i Jeho posla. Samotné prostředky, které On používá k jejich uzdravení, se pro ně stávají kamenem úrazu.“ – *The Desire of Ages*, p. 587.

b. Když se díváme na plán spasení, co si musíme uvědomit – a o co bychom měli prosit svého Spasitele? Žalm 51:13, 14; Židům 3:7, 8.

Žalm 51:13, 14. Nezamítej mne od tváři své, a Ducha svatého svého neodjíměj ode mne. 14. Navrať mi radost spasení svého, a duchem dobrovolným utvrď mne.

Židům 3:7, 8. Protož jakž praví Duch svatý: Dnes, uslyšeli-li byste hlas jeho, 8. Nezatvrzujtež srdci svých, jako při onom popuzení v den pokušení toho na poušti.

„Kárání Hospodinovo je na Jeho lidu pro jejich pýchu a nevěru. On jim nenavrátí radost Svého spasení, když se budou odchylovat od pokynů Jeho slova a Jeho Ducha. On dá milost těm, kteří se Jeho bojí a chodí v pravdě, a odejme Své požehnání ode všech, kteří se přizpůsobují světu. Milosrdenství a pravda jsou zaslíbeny pokorným a kajícím, a soudy jsou vyneseny proti vzpurným.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 190.

„Proměna povahy má být světu svědectvím o Kristově lásce přebývajícím v srdci. Pán očekává, že Jeho lid ukáže, že vykupující moc milosti může působit na vadnou povahu a způsobit, aby se vyvíjela v souměrnosti a v hojně plodnosti.

„Abychom však mohli naplnit Boží záměr, musíme vykonat přípravnou práci. Pán nás vyzývá, abychom vyprázdnili svá srdce od sobectví, které je kořenem odcizení. On touží vylít na nás Svého Ducha Svatého v bohaté míře a vyzývá nás, abychom svým sebezapřením uvolnili cestu.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 43.

Pátek

7. dubna

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Jaký je konkrétní způsob, kterým Bůh vyzývá hříšníka k pokání?
2. Kvůli důležité úloze Ducha Svatého, jaké je nám dáno varování?
3. Jak je dnes pro nás možné zarmucovat Ducha Svatého?
4. Co je obsaženo v hřešení proti Duchu Svatému?
5. Co bychom měli na svém osobním životě neustále hodnotit?

Kdo bude moci obstát?

„Očekávající té blahoslavené naděje, a příští slávy velikého Boha a spasitele našeho Jezukrista“ (Titovi 2:13).

„Jednou z nejvážnějších a přitom nejslavnějších pravd zjevených v Bibli je pravda o Kristově druhém příchodu, aby dokončil veliké dílo vykoupení. . . . Nauka o druhém příchodu je samotnou klíčovou myšlenkou Svatých Písem.“ – *The Great Controversy*, p. 299.

Doporučená četba: *The Great Controversy*, pp. 635–652.

Neděle

9. dubna

1. DOSLOVNÝ NÁVRAT

a. Uved'te nejpožehnanější zaslíbení v Písmu. Jan 14:1–3; 2 Timoteovi 4:8.

Jan 14:1–3. Nermuť se srdce vaše. Věříte v Boha, i ve mne věřte. 2. V domě Otce mého přibytkové mnozí jsou. Byť nebylo tak, pověděl bych vám. 3. Jduť, abych vám připravil místo. A když odejdu, a připravím vám místo, zase přijdu, a poberu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli.

2 Timoteovi 4:8. Již za tím odložena jest mi koruna spravedlnosti, kterouž dá mi v onen den Pán, ten spravedlivý soudce, a netoliko mně, ale i všechněm těm, kteříž milují to slavné příští jeho.

„Příchod Páně byl ve všech dobách nadějí Jeho pravých následovníků. Zaslíbení, že zase přijde, které dal Spasitel při loučení na hoře Olivetské, ozářilo budoucnost Jeho učedníkům, naplňujíc jejich srdce radostí a nadějí, jež nemohl uhasit žádný zármutek ani zkazit žádné zkoušky. Uprostřed utrpení a pronásledování byl příchod ‚velikého Boha a Spasitele našeho Jezukrista‘ ‚blahoslavenou nadějí.‘ Když Křesťané v Tessalonice byli naplněni zármutkem při pochovávání svých milovaných, kteří doufali, že se dožijí toho, že budou svědky příchodu Páně, poukázal jim Pavel, jejich učitel, na vzkříšení, jež nastane při Spasitelově příchodu.“ – *The Great Controversy*, p. 302.

b. Proč jsou podrobnosti v proroctvích o Kristově návratu tak důležité? Matouš 24:30, 31; Židům 9:28.

Matouš 24:30, 31. Tehdážť se ukáže znamení Syna člověka na nebi, a tehdyť budou kvíliti všechna pokolení země, a uzříť Syna člověka přicházejícího na oblacích nebeských s mocí a slávou velikou. 31. Kterýž pošle anděly své s hlasem velikým trouby, i shromáždít vyvolené jeho ode čtyř větrů, a od končin nebes až do končin jejich.

Židům 9:28. *Tak i Kristus jednou jest obětován, k shlazení mnohých lidí hříchů; podruhé bez hřichu ukáže se těm, kteříž ho čekají k spasení.*

„Apoštolská církev nezastávala nauku o obrácení světa a o duchovní vládě Krista. Křesťané ji všeobecně nepřijímali až asi do počátku osmnáctého století. Jako u každého jiného bludu, byly její následky zlé. . . . Vzbuzovala pocit jistoty a bezpečí, který nebyl opodstatněný a vedl mnohé k tomu, že zanedbávali přípravu nezbytnou pro setkání se svým Pánem.“ – *The Great Controversy*, pp. 321, 322.

Pondělí

10. dubna

2. DOSLOVNÝ A VIDITELNÝ

a. Jakým způsobem Ježíš opět přijde? Skutky 1:9–11.

Skutky 1:9–11. *A to pověděv, ani na to hledí, zhůru vyzdvižen jest, a oblak vzal jej od očí jejich. 10. A když za ním v nebe jdoucím pilně hleděli, aj, dva muži postavili se podlé nich v rouše bílém, 11. A řekli: Muži Galilejští, co stojíte, hledíce do nebe? Tento Ježíš, kterýž zhůru vzat jest od vás do nebe, takť přijde, jakž jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe.*

„Zaslíbení o Kristově druhém příchodu mělo být udržováno stále čerstvé v myslích Jeho učedníků. Tentýž Ježíš, kterého viděli vystupovat do nebe, opět přijde, aby vzal k Sobě ty, kdož se zde dole odevzdávají Jeho službě. Tentýž hlas, který jim pravil: ‚Aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa,‘ je uvítá do Jeho přítomnosti v nebeském království.“ – *The Acts of the Apostles*, p. 33.

„Vskutku drahé bylo toto zaslíbení pro ony zarmoucené učedníky, že by měli opět vidět Ježíše, kterého oni všichni tak velice milovali. Toto zaslíbení je také drahé pro každého pravého následovníka Kristova. Každý, kdo opravdově miluje Ježíše, nebude litovat, že On opět přichází. . . .

„Ježíš přichází tak, jak vystoupil do nebe, jen navíc s další nádherou. Přichází se slávou Svého Otce a všichni svatí andělé s Ním, aby Jej doprovázeli na Jeho cestě. Namísto kruté trnové koruny probodávající Jeho svaté skráně, bude Jeho svaté čelo zdobit koruna oslnivé slávy. . . . Nebude nosit prosté bezešvé roucho, ale roucho bělejší než sníh – oslnivého lesku. Ježíš přichází! Ale ne, aby vládl jako světský panovník. On vzkřísí spravedlivé mrtvé, promění žijící svaté ve slavnou nesmrtelnost, a se svatými přijme království pode vším nebem.“ – *The Faith I Live By*, p. 351.

b. Znamená to, že Ježíš vstal z mrtvých ve Svém skutečném těle? Jan 2:19–21.

Jan 2:19–21. *Odpověděl Ježíš a řekl jim: Zrušte chrám tento, a ve třech dnech zase vzdělám jej. 20. I řekli Židé: Čtyřiceti a šest let dělán jest chrám tento, a ty ve třech dnech vzděláš jej? 21. Ale on mluvil o chrámu těla svého.*

„Po vzkříšení kněží a knížata rozšiřovali zprávu, že Kristus na kříži nezemřel, že pouze omdlel a poté byl oživen. Jiná zpráva tvrdila, že to nebylo skutečné tělo z masa a kostí, ale napodobenina těla, jež byla uložena do hrobu. Činnost Římských vojáků tyto nepravdy vyvrací. Nezlámali Jeho nohy, protože

byl již mrtvý. Aby uspokojili kněze, probodli Jeho bok. Kdyby byl život ještě nevyhasl, tato rána by způsobila okamžitou smrt.“ – *The Desire of Ages*, p. 772.

„Po Svém vzkříšení zůstal po nějakou dobu na zemi, aby Jej Jeho učedníci mohli poznat v Jeho vzkříšeném a oslaveném těle. Nyní byl připraven na rozloučení. Potvrdil skutečnost, že je živým Spasitelem. Jeho učedníci Jej již nemusí spojovat s hrobem. Mohli o Něm uvažovat jako o oslaveném před nebeským vesmírem.“ – *The Desire of Ages*, p. 829.

Úterý

11. dubna

3. JEHO SLAVNÉ OBJEVENÍ SE

a. Popište doslovný návrat Ježíše Krista z Nebe. **Matouš 25:31.**

Matouš 25:31. Když pak přijde Syn člověka v slávě své, a všickni svatí andělé s ním, tedy se posadí na trůnu velebnosti své.

„Žádný jazyk nedokáže popsat slávu scény. Živý oblak majestátu a nepřekonatelné slávy se stále přibližoval a my jsme mohli jasně spatřit milou postavu Ježíšovu. On nenesl trnovou korunu, ale na Jeho svatém čele spočívala koruna slávy. Na Jeho rouchu a bedrách bylo napsáno jméno: Král králů a Pán pánů. Jeho tvář byla jasná jako polední slunce, Jeho oči byly jako plamen ohně a Jeho nohy vypadaly jako ušlechtilá mosaz. Jeho hlas zněl jako množství hudebních nástrojů. Země se před Ním třásla, nebo se schovalo jako kniha zavřená, a všeliká hora i ostrovové z místa svého pohnuli se.“ – *Early Writings*, pp. 286, 287.

b. Kolik žijících obyvatel země nebude schopno rozpoznat takový příchod?

Matouš 24:24–27; Zjevení 1:7; 6:16, 17.

Matouš 24:24–27. Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činíti budou divy veliké a zázraky, tak že by svedli, (by možné bylo,) také i vyvolené. 25. Aj, předpověděl jsem vám. 26. Protož řeknou-liť vám: Aj, na poušti jest, nevycházejte. Aj, v skryších, nevěřte. 27. Nebo jakož blesk vychází od východu slunce, a ukazuje se až na západ, tak bude i příchod Syna člověka.

Zjevení 1:7. Aj, béře se s oblaky, a uzříť jej všeliké oko, i ti, kteříž ho bodli; a budou plakati pro něj všechna pokolení země, jistě, Amen.

Zjevení 6:16, 17. A řekli horám i skáli: Padněte na nás, a skrejte nás před tváří toho, kterýž sedí na trůnu, a před hněvem toho Beránka. 17. Neboť jest přišel ten den veliký hněvu jeho. Í kdo bude moci ostáti?

„Hrozně bude tato žádost naplněna ve velký soudný den. Když Kristus přijde znovu na zem, lidé Jej neuvidí jako vězně obklopeného sběří. Pak Jej uvidí jako nebeského Krále. Kristus přijde ve Svě vlastní slávě, ve slávě Svého Otce, a ve slávě svatých andělů. Deset tisíc krát deset tisíců a tisíce tisíců andělů, nádherných a vítězných synů Božích, majících nesmírnou krásu a slávu, Jej budou doprovázet na Jeho cestě. Pak se On posadí na trůnu Svě velebnosti a budou před Něj shromážděny všechny národy. Pak Jej uvidí každé oko, i ti, kteří Jej bodli. Namísto trnové koruny bude nosit korunu slávy – korunu v koruně. Namísto toho starého purpurového královského roucha bude oděn v

nejbělejší bílém rouše, „ješto tak bílého bělič na zemi učiniti nemůže.“ (Marek 9:3.) A na Jeho rouchu a na Jeho bedrách bude napsáno jméno: „Král králů a Pán pánů.“ (Zjevení 19:16.) Ti, kteří se Jemu posmívali a bili Jej, tam budou. Kněží a knížata znovu uvidí scénu v soudní síni. Každá podrobnost se před nimi objeví, jako kdyby byla napsána ohnivým písmem. Pak ti, kteří se modlili: „Krev jeho na nás i na naše dítky,“ dostanou odpověď na svou modlitbu. Pak celý svět pozná a pochopí. Uvědomí si, proti komu a proti čemu oni, ubohé, slabé, omezené bytosti, bojovali. V hrozné úzkosti a hrůze budou volat k horám a skalám: [Citováno Zjevení 6:16, 17.]“ – *The Desire of Ages*, pp. 739, 740.

Středa

12. dubna

4. ÚČEL JEHO PŘÍCHODU

a. Jaký je hlavní účel Ježíšova opětého příchodu? Matouš 16:27.

Matouš 16:27. Syn zajisté člověka přijde v slávě Otce svého s anděly svými, a tehdaž odplatí jednomu každému podle skutků jeho.

„Ve Svém Božském opatření, skrze Svou nezaslouženou přízeň, Hospodin ustanovil, že dobré skutky budou odměněny. Jsme přijati pouze skrze Kristovu zásluhu; a skutky milosrdenství, skutky dobročinnosti, které konáme, jsou ovocem víry; a stávají se pro nás požehnáním; neboť lidem má být odplaceno podle jejich skutků. Je to vůně zásluhy Kristovy, která naše dobré skutky činí přijatelnými Bohu, a je to milost, která nám umožňuje činit skutky, za které nás Bůh odměňuje. Naše skutky v nás a z nás samotných nemají žádnou zásluhu. Když jsme učinili všechno, co jsme mohli učinit, máme se považovat za neužitečné služebníky. Nezasloužíme si žádné díky od Boha. Učinili jsme jen to, co jsme byli povinni učinit, a naše skutky by nemohly být vykonány v síle našich vlastních hříšných přirozeností.“ – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 5, p. 1122.

b. A co ti, kteří zemřeli v naději, že uvidí Ježíšův návrat? 1 Tesselonicenským 4:13–18.

1 Tesselonicenským 4:13–18. Nechciť pak, abyste nevěděli, bratří, o těch, kteříž zesnuli, abyste se nermoutili, jako i jiní, kteříž naděje nemají. 14. Nebo jakož věříme, že Ježíš umřel, a z mrtvých vstal, takť Bůh i ty, kteříž by zesnuli v Ježíšovi, přivede s ním. 15. Toto zajisté vám pravíme slovem Páně, že my, kteříž živi pozůstaneme do příchodu Páně, nepředejdeme těch, kteříž zesnuli. 16. Nebo sám ten Pán s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví v Kristu vstanou nejprvé. 17. Potom my živi pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětří, a tak vždycky se Pánem budeme. 18. A protož potěšujte jedni druhých těmito slovy.

„Když byla Pavlova epištola otevřena a přečtena, přinesla církvi velkou radost a útěchu skrze slova odhalující pravý stav mrtvých. Pavel ukázal, že ti,

kdož budou žít, když Kristus přijde, nepůjdou vstříc svému Pánu dříve než ti, kteří zesnuli v Ježíšovi. Hlas Archanděla a trouby Boží dolehne ke spícím, a mrtví v Kristu vstanou nejprve, dříve než dotek nesmrtnosti bude dán živým.“ – *The Acts of the Apostles*, p. 258.

c. Co se stane s nekajícími se? Marek 8:38; Zjevení 6:14–17.

Marek 8:38. Nebo kdož by se koli za mne styděl a za má slova v tomto pokolení cizoložném a hříšném, i Syn člověka stydět se bude za něj, když přijde v slávě Otce svého s anděly svatými.

Zjevení 6:14–17. A nebe se schovalo jako kniha zavřená, a všeliká hora i ostrovové z místa svého pohnuli se. 15. A králové země, i knížata, i bohatí, a úředníci, a mocní, i každý služebník, i všeliký svobodný, skryli se v jeskyních a v skáli hor. 16. A řekli horám i skáli: Padněte na nás, a skrejte nás před tváří toho, kterýž sedí na trůnu, a před hněvem toho Beránka. 17. Neboť jest přišel ten den veliký hněvu jeho. Í kdo bude moci ostáti?

„V životech všech, kdož odmítají pravdu, jsou chvíle, kdy se probouzí svědomí, kdy paměť předkládá mučivé vzpomínky na život v pokrytectví a duše je sužována marnými lítostmi. Avšak co jsou tyto ve srovnání s výčitkami svědomí v onom dni, kdy přijde jako hrozné zpuštění to, čehož se bojíte, kdy bída vaše jako bouře nastane! (Příslaví 1:27.) Ti, kdož chtěli zničit Krista a Jeho věrný lid, jsou nyní svědky slávy, která na nich spočívá.“ – *The Great Controversy*, p. 644

Čtvrtek

13. dubna

5. POHOTOVOST

a. Jaký typ povahy je nezbytný k tomu, abychom byli ve stavu pohotovosti připraveni být svědky těchto závěrečných událostí? 1 Jan 2:28; 3:1–9.

1 Jan 2:28. A nyní, synáčekové, zůstávejtež v něm, abychom, když by se ukázal, směle doufání měli, a nebyli zahanbeni od něho v příchodu jeho.

1 Jan 3:1–9. Pohlédte, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli. Protoť svět nezná nás, že jeho nezná. 2. Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještěť se neokázalo, co budeme. Vímeť pak, že když se okáže, podobni jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest. 3. A každý, kdož má takovou naději v něm, očisťuje se, jakož i on čistý jest. 4. Každý, kdož činí hřích, činíť proti zákonu; nebo hřích jest přestoupení zákona. 5. A víte, že on se okázal, aby hříchy naše snal, a hříchu v něm není. 6. Každý tedy, kdož v něm zůstává, nehřeší; ale každý, kdož hřeší, neviděl ho, aniž ho poznal. 7. Synáčekové, nižádný vás nesvodí. Kdož činí spravedlnost, spravedlivý jest, jakož i on jest spravedlivý. 8. Kdož činí hřích, z ďábla jest; nebo ďábel od počátku hřeší. Na toť jest zjeven Syn Boží, aby kazil skutky ďáblovy. 9. Každý, kdož se narodil z Boha, hříchu nečiní; nebo símě jeho v něm zůstává, aniž může hřešiti, nebo z Boha narozen jest.

„Spravedlnost má svůj kořen ve zbožnosti. Žádná lidská bytost není spravedlivá o nic více, než má víru v Boha a udržuje s Ním živé spojení. Jako má polní kvítí svůj kořen v půdě; jako musí přijímat vzduch, rosu, dešť a sluneční svit, tak musíme my

přijímat od Boha to, co slouží k životu duše. Pouze tím, že se stáváme účastníky Jeho přirozenosti, získáváme moc k tomu, abychom byli poslušni Jeho příkázání. Žádný člověk, vysoko či nízko postavený, zkušený či nezkušený, nemůže před svými bližními trvale udržovat čistý, silný život, pokud jeho život není skryt s Kristem v Bohu. Čím větší je činnost mezi lidmi, tím užší by mělo být společenství srdce s Bohem.“ – *Testimonies for the Church, vol. 7, p. 194.*

b. Co mají dělat všichni, kteří čekají na Kristův návrat? Marek 13:35–37; Jakub 5:7, 8; 1 Těsalonickým 5:1–6.

Marek 13:35–37. Protož bděte; nebo nevíte, kdy Pán domu přijde, u večer-li, čili o půlnoci, čili když kohouti zpívají, čili ráno. 36. Aby snad přijda v nenadále, nenalezl vás, a vy spíte. 37. A cožť vám pravím, všechněmť pravím: Bděte.

Jakub 5:7, 8. A protož trpěliví bud'te, bratří, až do příchodu Páně. Až, oráč očekává drahého užitku zemského, trpělivě naň očekávaje, až by přijal podzimní i jarní děšť. 8. Bud'tež i vy trpěliví, potvrzujte srdcí svých; neboť se přibližuje příští Páně.

1 Těsalonickým 5:1–6. O časích pak a chvílech, bratří, nepotřebujete, aby vám psáno bylo. 2. Nebo vy sami výborně víte, že ten den Páně jako zloděj v noci, tak přijde. 3. Nebo když dějí: Pokoj a bezpečnost, tedy rychle přijde na ně zahynutí, jako bolest ženě těhotné, a neujdouť. 4. Ale vy, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den jako zloděj zachvátil. 5. Všickni vy synové světla jste, a synové dne. Nejsmeť noci, ani tmy. 6. Nespěmež tedy, jako jiní, ale bděme, a strážliví bud'me.

„Protože čas je krátký, měli bychom pracovat s pilí a s dvojnásobnou energií. . . .

„Bděte a modlete se,“ je příkaz, který se v Písmech často opakuje. V životech těch, kteří jsou poslušni tohoto příkazu, se budou vyskytovat spodní proudy štěstí, které budou žehnat všem, s nimiž přicházejí do styku. Ti, kdož jsou nevrle a podrážděné povahy, se budou stávat příjemnými a mírnými; ti, kdož jsou pyšní, se budou stávat tichými a pokornými.“ – *Counsels to Parents, Teachers, and Students, p. 293.*

Páteek

14. dubna

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Jaká byla nepřetržitá naděje všech věřících od doby, kdy byli naši první rodiče vyhnáni z Rajské Zahrady?
2. Jak víme, že Kristův příchod je doslovný?
3. Kdo z těch žijících na zemi bude skutečně moci vidět Jeho návrat?
4. Proč Ježíš přichází znovu?
5. Jak se připravujete na to, abyste uviděli Ježíše?

Když slunce zapadá

„Věrná jest tato řeč. Nebo jestližeť jsme s ním zemřeli, tedy také spolu s ním živi budeme“ (2 Timoteovi 2:11).

„Naše smrtelná těla mohou zemřít a být uložena do hrobu. Přesto požehnaná naděje žije dál až do vzkříšení, kdy hlas Ježíšův vyvolá spící prach. Pak se budeme těšit z plnosti požehnané, slavné naděje.“ – *In Heavenly Places*, p. 352.

Doporučená četba: *The Great Controversy*, pp. 551–562.

Neděle

16. dubna

1. TOUHA PO NESMRTELNOSTI

a. Proč je v tomto světě smrt – a jakou nadějí Pán vložil do našich srdcí?

Římanům 5:12; 6:23; Kazatel 3:11 (opravený Kralický překlad).

Římanům 5:12. *A protož jakož skrze jednoho člověka hřích na svět všel a skrze hřích smrt, a tak na všecky lidi smrt přišla, v němž všickni zhřešili.*

Římanům 6:23. *Nebo odpata za hřích jest smrt, ale milost Boží život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem.*

Kazatel 3:11 (opravený Kralický překlad). *Sám všecko činí ušlechtilé časem svým, nýbrž i věčnost dal v srdce jejich, ač nestíhá člověk díla toho, kteréž dělá Bůh, ani počátku ani konce.*

„Nesmrtelnost, zaslíbená člověku pod podmínkou poslušnosti, byla ztracena skrze přestoupení. Adam nemohl předat svému potomstvu to, co neměl; a padlé plémě by nemohlo mít žádnou naději, kdyby byl Bůh, skrze oběť Svého Syna, nepřinesl nesmrtelnost do jejich dosahu. . . . A nesmrtelnost lze získat jediné skrze Krista.“ – *The Great Controversy*, p. 533.

„Aby člověk mohl mít nekonečnou existenci, musí stále jíst ze stromu života. Bez tohoto by se jeho životaschopnost postupně snižovala, až by život vyhasl. Satanovým plánem bylo, aby Adam a Eva neposlušností přivodili Boží nelibost; a pak, jestliže nezískají odpuštění, doufal, že budou jíst ze stromu života, a takto zachovají navěky existenci hříchu a bídy. Avšak po pádu člověka byli okamžitě pověřeni svatí andělé, aby strom života strážili. Kolem těchto andělů probleskovaly paprsky světla, které vypadaly jako třpytivý meč. Nikomu z Adamovy rodiny nebylo dovoleno překonat tuto překážku, aby pojedl životodárné ovoce; proto neexistuje nesmrtelný hříšník.“ – *Patriarchs and Prophets*, p. 60.

2. DUŠE

- a. Jelikož se duše skládá z hmoty vyrobené z hlíny a z vdechnutí Božího, které bylo dáno při stvoření (Genesis 2:7), co si musíme uvědomit o tom, co se stane v okamžiku smrti? Kazatel 12:7; Jakub 4:14.

Genesis 2:7. I učinil Hospodin Bůh člověka z prachu země, a vdechl v chrůpě jeho dechnutí života, i byl člověk v duši živou.

Kazatel 12:7. A navrátí se prach do země, jakž prvé byl, duch pak navrátí se k Bohu, kterýž jej dal.

Jakub 4:14. Ješto nevíte, co zítra bude. Nebo jaký jest život váš? Pára zajisté jest, kteráž se na maličko ukáže, a potom zmizí.

„Neříkejte opovážlivě: ‚Dnes neb zítra vypravíme se do onoho města, a pobudeme tam přes celý rok, a budeme kupčítí, a něco zjištěme.‘ [Jakub 4:13.] Bůh pro vás může mít jiné plány. Život je jen pára.“ – *The Review and Herald, December 23, 1902.*

- b. Jaký je rozdíl mezi lidmi a zvířaty, když je zachvátí smrt? Žalm 49:17, 18; Kazatel 2:15, 16; 3:19, 20.

Žalm 49:17, 18. Neboj se, když by někdo zbohatl, a když by se rozmnožila sláva domu jeho. 18. Při smrti zajisté ničeho nevezme, aniž sstoupí za ním sláva jeho.

Kazatel 2:15, 16. Protož jsem řekl v srdci svém: Má-liť mi se tak dítí, jako se děje bláznu, pročez jsem tedy moudrostí předčil? A tak řekl jsem v srdci svém: I to jest marnost. 16. Nebo není památka moudrého jako i blázna na věky, proto že to, což nyní jest, ve dnech budoucích všecko v zapomenutí přichází, a že jakož umírá moudrý, tak i blázen.

Kazatel 3:19, 20. Případnost synů lidských a případnost hovad jest případnost jednotejná. Jakož umírá ono, tak umírá i on, a dýchání jednotejně všickni mají, aniž co napřed má člověk před hovadem; nebo všecko jest marnost. 20. Obé to jde k místu jednomu; obé jest z prachu, obé také zase navracuje se do prachu.

„Rodokmen naší lidské rasy, jak jest dáno inspirací, neprochází zpět k svému počátku řadou vyvíjejících se bakterií, měkkýšů a čtvernožců, ale přímo k velkému Stvořiteli. Ačkoli zformován z prachu, byl Adam ‚synem Božím‘ [Lukáš 3:38].

„Jako Boží zástupce byl postaven nad nižší řady bytostí. Ony nemohou chápat ani uznávat svrchovanost Boží, přesto byly učiněny schopnými milovat člověka a sloužit mu.“ – *Patriarchs and Prophets, p. 45.*

„Ó, podivuhodná láska Kristova, sklánějící se, aby uzdravila provinilé a postižené! Božství rmoutící se nad trpícím lidstvem a tisíci jeho nemoci! Ó, úžasná moc takto projevovaná synům lidským! Kdo může pochybovat o poselství spasení? Kdo může pohrdat milosrdenstvími soucitného Vykupitele?

„K navrácení zdraví onomu rozpadajícímu se tělu bylo zapotřebí ničeho

menšího než stvořitelské moci. Ten samý hlas, který řekl život člověku utvořenému z prachu země, řekl život zmírajícímu ochrnutému. A ta samá moc, která dala život tělu, obnovila srdce. Ten, který při stvoření řekl, a stalo se, který rozkázal, a postavilo se, (Žalm 33:9), řekl život duši mrtvé v přestoupeních a hříších.“ – *The Desire of Ages*, pp. 269, 270.

„V rozsudku vyneseném nad Satanem byl dán náznak vykoupení. „Nepřátelství položím mezi tebou a mezi ženou,“ řekl Bůh, „i mezi semenem tvým a semenem jejím; ono potře tobě hlavu, a ty potřeš jemu patu.“ (Genesis 3:15.) Tento vyřčený rozsudek, který zaslechli naši první rodiče, byl pro ně zaslíbením. Dříve než uslyšeli o trní a bodláči, o dříně a bolesti, jež musejí být jejich údělem, nebo o prachu, do něhož se musejí navrátit, naslouchali slovům, která jim nemohla nedat naději. Všechno, co bylo ztraceno tím, že se poddali Satanovi, může být znovu získáno skrze Krista.“ – *Education*, p. 27.

Úterý

18. dubna

3. STAV MRTVÝCH

a. Vysvětlete, čeho jsou si mrtví lidé vědomi – a proč musíme tomuto bodu jasně rozumět. Kazatel 9:3–6; Žalmy 115:17; 146:4.

Kazatel 9:3–6. A toť jest přebídná věc mezi vším tím, což se děje pod sluncem, že případnost jest rovněž všem, ovšem pak že srdce synů lidských plné jest zlého, a že bláznovství přidrží se srdce jejich, pokudž živi jsou, potom pak umírají, 4. Ačkoli ten, kterýž tovaryší se všem živými, má naději, an psu živému lépe jest nežli lvu mrtvému. 5. Nebo živi vědí, že umřítí mají, mrtví pak nevědí nic, aniž více mají odplaty, proto že v zapomenutí přišla památka jejich. 6. Anobř i milování jejich, i nenávisť jejich, i závist jejich zahynula, a již více nemají dílu na věky v žádné věci, kteráž se děje pod sluncem.

Žalm 115:17. Ne mrtví chváliti budou Hospodina, ani kdo ze všech těch, kteříž sstupují do místa mlčení.

Žalm 146:4. Vychází duch jejich, navracují se do země své, v tentýž den mizejí myšleni jejich.

„Spiritismus je mistrovským dílem podvodu. Je to Satanův neúspěšnější a nejúčvatnější klam – klam, jehož cílem je ovládnout sympatie těch, kteří uložili své milované do hrobu. Zlí andělé přicházejí v podobě těchto milovaných a vyprávějí události spojené s jejich životy a provádějí činy, které oni vykonávali, když žili. Tímto způsobem vedou lidi k přesvědčení, že jejich mrtví přátelé jsou anděly, vznášejícími se nad nimi a komunikujícími s nimi. Tito zlí andělé, kteří se vydávají za zesnulé přátele, jsou přijímáni s jistým modlářstvím a pro mnohé má jejich slovo větší váhu než Slovo Boží.“ – *This Day With God*, p. 247.

„Spiritismus se chystá zajmout svět. Mnoho lidí si myslí, že Spiritismus se uskutečňuje skrze lest a podvod, ale toto je daleko od pravdy. Nadlidská moc působí různými způsoby a málokdo má nějakou představu o tom, jaké budou projevy Spiritismu v budoucnu. Základ pro úspěch Spiritismu byl položen v tvrzeních, která zazněla z kazatelen naší země. Kazatelé prohlásili za Biblická

učení nepravdy, které mají původ u úhlavního podvodníka.

„Učení o vědomí po smrti, o duších mrtvých, jsoucích ve spojení s živými, nemá žádný základ v Písmech, a přesto se tyto teorie prohlašují za pravdivé. Skrze toto falešné učení se otevřela cesta pro duchy d'áblů, aby podváděli lidi tím, že se představují jako zemřelí. Satanští činitelé zosobňují ty, kteří zemřeli, a takto uvádějí duše do zajetí. Satan má náboženství, má synagogu a oddané ctitele.“ – *Evangelism*, pp. 602, 603.

b. Protože mrtví nevědí nic, můžeme se modlit k minulým svatým, aby byli prostředníky mezi námi a Bohem? 1 Timoteovi 2:5.

1 Timoteovi 2:5. Jedent' jest zajisté Bůh, jeden také i prostředník Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš.

„Zbožšťování mrtvých zaujímá přední místo v téměř každém systému pohanství, stejně jako domnělé spojení s mrtvými. Věřilo se, že bohové sdělují lidem svou vůli a také, když se na ně lidé obracejí, jim radí. Těto povahy byly proslulé věštinými Recka a Ríma.“ – *Evangelism*, p. 603.

Středa

19. dubna

4. NADĚJE V HROBĚ

a. Porovnejte úroveň naděje mezi dvěma různými druhy lidí, když sestupují do hrobu. Přísloví 11:7; 14:32; Římanům 8:11.

Přísloví 11:7. Když umírá člověk bezbožný, hyne naděje, i očekávání rekovských činů mizí.

Přísloví 14:32. Pro zlost svou odstrčen bývá bezbožný, ale naději má i při smrti své spravedlivý.

Římanům 8:11. Jestližeť pak Duch toho, kterýž vzkřísil Ježíše z mrtvých, v vás přebývá, tedy ten, kterýž vzkřísil Krista z mrtvých, obživí i smrtelná těla vaše, pro přebývajícího Ducha jeho v vás.

b. Vysvětlete rozdíl mezi vzkříšením spravedlivých a vzkříšením bezbožných. Jan 5:21–29.

Jan 5:21–29. Nebo jakož Otec křísí mrtvé a obživuje, tak i Syn, kteréž chce, obživuje. 22. Aníž zajisté Otec soudí koho, ale všecken soud dal Synu. 23. Aby všickni ctili Syna, tak jakž Otce ctí. Kdo nectí Syna, nectí ani Otce, kterýž ho poslal. 24. Amen, amen pravím vám: Že kdož slovo mé slyší, a věří tomu, kterýž mne poslal, máť život věčný, a na soud nepřijde, ale přešelť jest z smrti do života. 25. Amen, amen pravím vám: Že přijde hodina, a nyníť jest, když mrtví uslyší hlas Syna Božího, a kteříž uslyší, živi budou. 26. Nebo jakož Otec má život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život v samém sobě. 27. A dal jemu moc i soud činiti, nebo Syn člověka jest. 28. Nedivtež se tomu; neboť přijde hodina, v kterouž všickni, kteříž v hrobích jsou, uslyší hlas jeho. 29. A půjdou ti, kteříž dobré věci činili, na vzkříšení života, ale ti, kteříž zlé věci činili, na vzkříšení soudu.

„Rozlišuje se mezi dvěma třídami, které jsou představeny. . . . Ti, kteří ‚hodni jmíni budou‘ vzkříšení života, jsou ‚blahoslavení a svatí.‘ ‚Nad těmit‘ ta druhá smrt nemá moci.‘ (Zjevení 20:6.) Ale ti, kdož si, skrze pokání a víru, nezajistili odpuštění, musejí přijmout trest za přestoupení – ‚odplatu za hřích.‘ Jsou vystaveni trestu různého trvání a síly, ‚podle skutků svých,‘ ale nakonec končícímu druhou smrtí. Protože je nemožné, aby Bůh, v souladu se Svou spravedlností a milosrdenstvím, spasil hříšníka v jeho hříších, zbavuje ho existence, o kterou ho jeho přestoupení připravila a které se ukázal být nehoden. Inspirovaný pisatel říká: ‚Po malé chvíli zajisté, anť bezbožníka nebude, a pohledíš na místo jeho, anť ho již není.‘ A jiný prohlašuje: ‚Budou, jako by jich nebylo.‘ (Žalm 37:10; Abdiáš 16.) Pokrytí hanbou se propadají do beznadějného, věčného zapomnění.“ – *The Great Controversy*, pp. 544, 545.

c. Jak Bible poukazuje na onu dobu, kdy jsou spravedliví mrtví? Žalm 13:4; Marek 5:39; Jan 11:11–14.

Žalm 13:4. Vzhledni, vyslyš mne, Hospodine Bože můj, osvět' oči mé, abych neusnul snem smrti.

Marek 5:39. I všed tam, řekl jim: Co se bouříte a plačete? Neumřela děvčeka, ale spí.

Jan 11:11–14. To pověděl, a potom dí jim: Lazar, přítel náš, spí, ale jdut, abych jej ze sna probudil. 12. I řekli učedníci jeho: Pane, spí-liť, zdrav bude. 13. Ale Ježíš řekl o smrti jeho, oni pak domnívali se, že by o spání sna mluvil. 14. Tedy řekl jim Ježíš zjevně: Lazar umřel.

„Kristus Svým věřícím dítkám představuje smrt jako spánek. Jejich život je skryt s Kristem v Bohu, a dokud nezazní poslední zatroubení, ti, kdož zemřou, budou spát v Něm.“ – *The Desire of Ages*, p. 527.

„Pro věřícího je smrt jen maličkost. Kristus o ní mluví, jako kdyby to byl malý okamžik. ‚Bude-li kdo zachovávatí slovo Mé, smrti neuzří na věky,‘ ‚smrti neokusí na věky.‘ Pro Křesťana je smrt pouhým spánkem, chvílí ticha a tmy. Život je skryt s Kristem v Bohu, a ‚když se pak ukáže Kristus, život náš, tehdy i vy ukážete se s ním v slávě.‘ (Jan 8:51, 52; Kolossenským 3:4.) . . .

„Při Jeho druhém příchodu všichni drazí zesnulí uslyší Jeho hlas a vyjdou k slavnému, nesmrtelnému životu. Tataž moc, která vzkřísila Krista z mrtvých, vzkřísí Jeho církev a oslaví ji s Ním, nade všechno knížatstvo, nade všechny mocnosti, nad každé jméno, které se jmenuje, nejen v tomto světě, ale i ve světě budoucím.“ – *The Desire of Ages*, p. 787.

Čtvrtek

20. dubna

5. ZPŮSOB JEHO VZKŘÍŠENÍ

a. Jako Adam, jakou naději musíme udržovat před sebou? 1 Korintským 15:12–23.

1 Korintským 15:12–23. Poněvadž se pak káže o Kristu, že z mrtvých vstal, kterakž někteří mezi vámi praví, že by nebylo z mrtvých vstání? 13. Nebo není-liť z mrtvých vstání, anižť Kristus z mrtvých vstal. 14. A nevstal-liť z

mrtvých Kristus, tedyť jest daremné kázání naše, a daremnáť jest i víra vaše. 15. A byli bychom nalezeni i kriví svědkové Boží; nebo vydali jsme svědectví o Bohu, že vzkřísil z mrtvých Krista. Kteréhož nevzkřísil, (totiž) jestliže mrtví z mrtvých nevstávají. 16. Nebo jestližeť mrtví z mrtvých nevstávají, anižť Kristus vstal. 17. A nevstal-liť z mrtvých Kristus, marná jest víra vaše, ještě jste v svých hříších. 18. A takť i ti, kteříž zesnuli v Kristu, zahynuli. 19. Jestližeť pak v tomto životě toliko naději máme v Kristu, nejbídnější jsme ze všech lidí. 20. Ale vstalť z mrtvých Kristus, prvotiny těch, kteříž zesnuli. 21. Nebo poněvadž skrze člověka smrt, skrze člověka i vzkříšení z mrtvých. 22. Nebo jakož v Adamovi všickni umírají, tak i skrze Krista všickni obživeni budou. 23. Ale jeden každý v svém pořádku. Prvotiny Kristus, potom ti, kteříž jsou Kristovi, v příští jeho.

„Po vyhnání z Edenu byl Adamův život na zemi naplněn smutkem. Každý umírající list, každé obětní zvíře, každý kaz na krásné tváři přírody, každá skvrna na lidské čistotě, byla čerstvou připomínkou jeho hříchu. Hrozná byla trýzeň výčitek, když viděl, jak se množí nepravost, a v reakci na svá varování se setkával s výtkami, svalovanými na něj samotného jako na příčinu hříchu. S trpělivou pokorou nesl po téměř tisíc let trest za přestoupení. Věrně činil pokání ze svého hříchu a doufal v zásluhy zaslíbeného Spasitele a zemřel v naději na vzkříšení.“ – *The Great Controversy*, p. 647.

b. Popište, jak bude probíhat vzkříšení věrného Božího lidu. 1 Korintským 15:42–55.

1 Korintským 15:42–55. Takť bude i vzkříšení z mrtvých. Rozsívá se porušitelné, vstane neporušitelné; 43. Rozsívá se nesličné, vstane slavné; rozsívá se nemocné, vstane mocné; 44. Rozsívá se tělo tělesné, vstane tělo duchovní. Jest tělo tělesné, jest i duchovní tělo. 45. Takť i psáno jest: Učiněn jest první člověk Adam v duši živou, ale ten poslední Adam v ducha obživujícího. 46. Však ne nejprve duchovní, ale tělesné, potom duchovní. 47. První člověk z země zemský, druhý člověk sám Pán s nebe. 48. Jakýž jest ten zemský, takoví jsou i zemští, a jakýž ten nebeský, takovíž budou i nebeští. 49. A jakož jsme nesli obraz zemského, takť ponese me obraz nebeského. 50. Totoť pak pravím, bratři: Že tělo a krev království Božího dědictví dosáhnouti nemohou, aniž porušitelnost neporušitelnosti dědičné obdrží. 51. Aj, tajemství vám pravím: Ne všickni zajisté zesneme, ale všickni proměnění budeme, hned pojednou, v okamžení, k zatroubení poslednímu. 52. Neboť zatroubí, a mrtví vstanou neporušitelní, a my proměnění budeme. 53. Musí zajisté toto porušitelné tělo obléci neporušitelnost, a smrtelné toto obléci nesmrtelnost. 54. A když porušitelné toto obleče neporušitelnost, a smrtelné toto obleče nesmrtelnost, tehdy se naplní řeč, kteráž napsána jest: Pohlčena jest smrt v vítězství. 55. Kde jest, ó smrti, osten tvůj? Kde jest, ó peklo, vítězství tvé?

„Země se mocně třásla, když hlas Syna Božího vyvolával spící svaté. Oni reagovali na volání a vyšli oděni slavnou nesmrtelností, volajíce: ‚Vítězství,

vítězství, nad smrtí a hrobem! Kde jest, ó smrti, osten tvůj? Kde jest, ó hrobe, vítězství tvé?‘ Pak žijící svatí a vzkříšení svatí pozvedli své hlasy v dlouhotrvajícím, uchvacujícím vítězném jáсотu. Ta těla, která byla sestoupila do hrobů poznamenána nemocí a smrtí, vyšla v nesmrtelném zdraví a síle. Žijící svatí jsou hned pojednou, v okamžení, proměnění a uchvácení spolu se vzkříšenými svatými vzhůru vstříc svému Pánu v povětrí. Ó, jaké slavné setkání! Přátelé, které smrt byla oddělila, byli spojeni, aby se už nikdy nerozdělili.“ – *Early Writings*, p. 287.

Pátek

21. dubna

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Proč jsou lidé puzeni žít a nechtějí zemřít?
2. Jak se původní složení duše rozděluje při smrti?
3. K čemu vede falešná představa o vědomém stavu mrtvých?
4. Jaká byla naděje všech věřících od doby, kdy smrt poprvé vešla do světa?
5. Jak se tělo nakonec navždy spojí s vdechnutím života?

Tisíc let zpusťování (1)

„Jiní pak mrtví neožili, dokudž by se nevyplnilo těch tisíc let. Toť jest první vzkříšení. Blahoslavený a svatý, kdož má díl v prvním vzkříšení. Nad těmit' ta druhá smrt nemá moci, ale budou kněží Boží a Kristovi, a kralovati s ním budou tisíc let“ (Zjevení 20:5, 6).

„Svět vidí, že právě ta třída lidí, které se posmívali, kterou zesměšňovali a chtěli ji vyhladit, prošla bez újmy skrz mor, bouři i zemětřesení. Ten, který je pro přestupníky Jeho zákona ohněm šířajícím, je pro Svůj lid bezpečným stanem.“
– *The Great Controversy*, p. 654.

Doporučená četba: *The Great Controversy*, pp. 653–661.

Neděle

23. dubna

1. ZAČÁTEK TISÍCE LET

a. Jaká událost se odehrává na začátku tisíce let (milénia)? Zjevení 20:5.

Zjevení 20:5. Jiní pak mrtví neožili, dokudž by se nevyplnilo těch tisíc let. Toť jest první vzkříšení.

b. Kdo je vzkříšen při tomto prvním vzkříšení a kdy se tak stane? Zjevení 20:6 (první polovina); 1 Korintským 15:22, 23. Co by měla skutečnost vzkříšení přimět každého z nás, aby zbožně zvažoval?

Zjevení 20:6 (první polovina). Blahoslavený a svatý, kdož má díl v prvním vzkříšení. . .

1 Korintským 15:22, 23. Nebo jakož v Adamovi všickni umírají, tak i skrze Krista všickni obživeni budou. 23. Ale jeden každý v svém pořádku: Prvotiny Kristus, potom ti, kteříž jsou Kristovi, v příští jeho.

„Kristus se objevuje ve Své slávě a vyvolává spravedlivé mrtvé. Žijící svatí jsou proměněni a se vzkříšenými mrtvými jsou anděly unášeni ze země, aby se setkali se svým Pánem v povětří. Země je zanechána jako zpusťovaná poušť.“ – *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 83.

„Lidé mohou tvrdit, že mají velkou víru v Ježíše a že kromě toho, co Kristus bude dělat pro vás, není nic, co můžete dělat vy. Nyní, když Kristus bude vyvolávat mrtvé, záleží zcela na vašem způsobu jednání, zda obdržíte vzkříšení k životu věčnému, nebo vzkříšení k ztracení.“ – *Faith and Works*, p. 55.

Pamatujte prosím na zvláštní sbírku následující sobotu!

2. VZKŘÍŠENÍ SPRAVEDLIVÝCH

a. Jaké odlišnosti charakterizují spravedlivé, když vstávají z mrtvých při Kristově příchodu na začátku milénia? Zjevení 20:4–6.

Zjevení 20:4–6. I viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud, a duše stínaných pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, a kteříž se neklaněli šelmě, ani obrazu jejímu, a aniž přijali znamení jejího na čela svá, aneb na ruce své. A ožili, a kralovali s Kristem tisíc let. 5. Jiní pak mrtví neožili, dokudž by se nevyplnilo těch tisíc let. Toť jest první vzkříšení. 6. Blahoslavený a svatý, kdož má díl v prvním vzkříšení. Nad těmit' ta druhá smrt nemá moci, ale budou kněží Boží a Kristovi, a kralovati s ním budou tisíc let.

„Kristus se . . . dívá dopředu k času Svého druhého příchodu. Tehdy spravedliví mrtví vstanou neporušitelní a žijící spravedliví budou přeneseni do nebe, aniž uží smrti.“ – *The Desire of Ages*, p. 530.

„Dárce života vyvolá Své vykoupené vlastnictví při prvním vzkříšení, a až do té vítězné hodiny, kdy zazní poslední zatroubení a obrovská armáda vyjde k věčnému vítězství, bude každý spící svatý držen v bezpečí a bude střežen jako drahocenný klenot, který je znám Bohu podle jména. Skrze moc Spasitelovu, který v nich přebýval, když žili, a protože byli účastníky Božské přirozenosti, jsou vyvedeni z mrtvých.

„Přijde hodina,“ pravil Kristus, „v kterouž všickni, kteříž v hrobích jsou, uslyší hlas jeho, a půjdou.“ [Jan 5:28, 29.] Ten hlas se má rozléhat po všech příbytcích mrtvých; a každý svatý, který spí v Ježíši, se probudí a opustí svůj žalář. Pak ctnost povahy, kterou jsme dostali z Kristovy spravedlnosti, nás spojí s pravou velikostí nejvyššího řádu.“ – *Sons and Daughters of God*, p. 359.

„Jsou to pouze blahoslavení a svatí, kdo bude připraven pro první vzkříšení; neboť když Kristus přijde, nezmění povahu. . . Slovo Boží prohlašuje, že musíme být nalezeni bez úhony, bez poskvrny či vrásky neb něčeho takového. Nyní se máme učit poslušnosti, podřízení se Božské vůli, aby v nás Bůh mohl působit i chtění i činění podle dobře libé vůle Své, a abychom s bázní a s třesením konali své vlastní spasení. Avšak naše vlastní úsili k odčinění hříchu nebo k obnově srdce nejsou nic platná. Pouze krev Kristova nás může očistit; jedině Jeho milost v nás může vytvořit čisté srdce a uschnout nás, abychom byli poslušni zákona Božího. V Kristu je naše jediná naděje.“ – *The Signs of the Times*, February 9, 1891.

b. Proberte opět způsob, jakým se Kristus vrací pro ty, kteří Jej milovali. 1 Tesselonicenským 4:13–16.

I Tesselonicenským 4:13–16. Nechcít' pak, abyste nevěděli, bratří, o těch, kteříž zesnuli, abyste se nermoutili, jako i jiní, kteříž naděje nemají. 14. Nebo jakož věříme, že Ježíš umřel, a z mrtvých vstal, takť Bůh i ty, kteříž by zesnuli v Ježíšovi, přivede s ním. 15. Toto zajisté vám pravíme slovem Páně, že my, kteříž živi pozůstaneme do příchodu Páně, nepředejdeme těch, kteříž zesnuli. 16. Nebo sám ten Pán s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví v Kristu vstanou nejprvé.

„Kristus považuje za Svě všechny ty, kteří uvěřili v Jeho jméno. Oživující moc Ducha Kristova přebývajícího ve smrtelném těle váže každou věřící duši k Ježíši Kristu. Ti, kdož věří v Ježíše, jsou Jeho srdci posvátní; neboť jejich život je skryt s Kristem v Bohu.“ – *Selected Messages, bk. 2, p. 271.*

Úterý

25. dubna

3. NEBESKÝ DOMOV

a. Co se stane s žijícími spravedlivými spolu se vzkříšenými svatými?

1 Tesselonicenským 4:17.

1 Tesselonicenským 4:17. Potom my žijí pozůstavení spolu s nimi zachváceni budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětrí, a tak vždycky se Pánem budeme.

„[Kristus] byl obviněn z rouhání a byl odsouzen ke kruté smrti. On ale roztrhl okovy hrobu a vítězně vstal z mrtvých a nad pronajatým hrobem Jozefovým prohlásil: ‚Já jsem vzkříšení i život‘ (Jan 11:25). Jemu byla svěřena veškerá moc na nebi i na zemi, a spravedliví také vyjdou z hrobu svobodní v Ježíši. Budou uznáni za hodné získat onen svět a vzkříšení z mrtvých. . . .

„Jaké slavné ráno bude ráno vzkříšení! Jaká úžasná scéna se otevře, když Kristus přijde, aby byl uvítán těmi, kteří věří! Všichni, kdož byli účastníky s Kristem v Jeho ponížení a utrpení, budou účastníky s Ním v Jeho slávě. Skrze vzkříšení Krista z mrtvých bude každý věřící svatý, který usíná v Ježíši, vycházet vítězně ze svého žaláře. . . .

„Ježíš Kristus zvítězil nad smrtí a roztrhl okovy hrobu a všichni, kdož spí v hrobě, budou sdílet vítězství; vyjdou ze svých hrobů, jako vyšel Přemožitel.“ – *Selected Messages, bk. 2, pp. 271, 272.*

b. Jak budou společně shromážděni a za jakým účelem? **Matouš 24:29–31; Jan 14:3; 13:36.**

Matouš 24:29–31. A hned po soužení těch dnů slunce se zatmí, a měsíc nedá světla svého, a hvězdy budou padati s nebe, a moci nebeské budou se pohybovati. 30. Tehdážť se ukáže znamení Syna člověka na nebi, a tehdyť budou kviliti všechna pokolení země, a uzříť Syna člověka přicházejícího na oblacích nebeských s mocí a slávou velikou. 31. Kterýž pošle anděly své s hlasem velikým trouby, i shromáždíť vyvolené jeho ode čtyř větrů, a od končin nebes až do končin jejich.

Jan 14:3. Jduť, abych vám připravil místo. A když odejdu, a připravím vám místo, zase přijdu, a poberu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli.

Jan 13:36. Dí jemu Šimon Petr: Pane, kam jdeš? Odpověděl mu Ježíš: Kam jdu, nemůžeš ty nyní jíti za mnou, ale půjdeš potom.

„Dlouho čekáme na návrat našeho Spasitele. Přesto však jistě je zaslíbení. Brzy budeme v našem zaslíbeném domově. Tam nás Ježíš povede podél živého potoka, tekoucího od trůnu Božího, a vysvětlí nám temné prozřetelnosti, skrze něž nás na této zemi provedl, aby zdokonalil naše povahy. Tam budeme

Pamatujte prosím na zvláštní sbírku následující sobotu!

nezkaleným zrakem hledět na krásy obnoveného Edenu. Vrhající k nohám Vykupitelovým koruny, které vložil na naše hlavy, a rozezvučující své zlaté harfy, naplníme celá nebesa chválou Tomu, který sedí na trůnu.“ – *Testimonies for the Church, vol. 8, p. 254.*

„Díky Bohu! Jsou to tyto příbytky, ke kterým vzhlížím. Nejsou to zdejší pozemské příbytky, neboť ty mají být vbrzku strženy mocným zemětřesením; ale jsou to ony nebeské příbytky, které Kristus šel připravit pro věřící. Zde nemáme žádný domov. Zde jsme pouze poutníky a cizinci, přecházejícími do lepší vlasti, to jest nebeské.“ – *In Heavenly Places, p. 354.*

Středa

26. dubna

4. ZKUŠENOST BEZBOŽNÝCH

a. Co se stane s bezbožnými při Kristově druhém příchodu – a proč?

2 Tessalonicenským 1:7, 8; 2:7, 8.

2 Tessalonicenským 1:7, 8. Vám pak, kteříž úzkost trpíte, odpočinutím s námi, při zjevení Pána Ježíše s nebe s anděly moci jeho, 8. V plameni ohně, kterýž pomstu uvede na ty, ješto neznají Boha, a neposlouchají evangelium Pána našeho Jezukrista.

2 Tessalonicenským 2:7, 8. Nebo již tajemství nepravosti působí, toliko až by ten, kterýž jej zdržuje nyní, z prostředku byl vyvržen. 8. A tehdažť zjevení bude ten bezbožník, kteréhož Pán zabije duchem úst svých, a zkaží zjevením jasně přítomnosti své.

„Bezbožní jsou naplněni lítostí, ne kvůli svému hříšnému zanedbávání Boha a svých bližních, ale proto, že Bůh zvítězil. Naříkají, že výsledek je takový, jaký je; ale nečiní pokání ze své bezbožnosti.“ – *The Great Controversy, p. 654.*

„Kristus zde nepředstavuje časné milénium, jeden tisíc let, ve kterých se mají všichni připravit na věčnost. Říká nám, že jak bylo za dnů Noé, tak bude, až Syn člověka opět přijde.“ – *The Desire of Ages, p. 633.*

b. Popište tuto pomstu. Zjevení 19:11–16; Izaiáš 24:17–22; Jeremiáš 25:30–33.

Zjevení 19:11–16. I viděl jsem nebe otevřené, a aj, kůň bílý, a ten, kterýž seděl na něm, sloul Věrný a Pravý, a spravedlivě soudí i bojuje. 12. Oči pak jeho byly jako plamen ohně, a na hlavě jeho korun množství, a měl jméno napsané, kteréhož žádný neví, než on sám. 13. A byl oděn rouchem pokropeným krví, a slovet' jméno jeho Slovo Boží. 14. A rytířstvo nebeské jelo za ním na bílých koních, jsouce odíni kmentem bílým a čistým. 15. A z úst jeho vycházel meč ostrý, aby jím bil národy. Nebo on bude je spravovati prutem železným; onť i pres vína hněvu a prchlivosti Boha všemohoucího tlačiti bude. 16. A máť na rouchu a na bedrách svých napsané jméno: Král králů a Pán pánů.

Izaiáš 24:17–22. Hrůza a jáma a osídlo tě očekává, ó obyvateli země. 18. I stane se, že kdož uteče před pověstí strachu, upadne do jámy, a kdož vyleze z jámy, v osídle uvázne; nebo průduchové s výsosti otevření budou, a zatřesou se základové země. 19. Velmi se rozstoupí země, velice se rozpadne země,

náramně pohybovati se bude země. 20. Motaje, motati se bude země jako opilý, a přenešena bude jako chaloupka; nebo těžce na ni dolehne nepravost její, i padne tak, že nepovstane více. 21. I stane se v ten den, navštíví Hospodin vojsko vysoké na výsosti, též i krále zemské na zemi. 22. Kteržito shromáždění budou, tak jako shromažďování bývali věžňové do žaláře, a zavřeni budou u vězení; po mnohých, pravím, dnech navštíveni budou.

Jeremiáš 25:30–33. Protož ty prorokuj proti nim všechna slova tato, a rci jim: Hospodin s výsosti řvátí bude, a z přibýtku svatosti své vydá hlas svůj, mocně řvátí bude z obydlí svého. Křik ponoukajících se, jako presovníků, rozléhati se bude proti všechněm obyvatelům té země, 31. I přijde hřmot až do konce země. Nebo rozepří má Hospodin s těmi národy, v soud vchází sám se všelikým tělem; bezbožníky vydá pod meč, dí Hospodin. 32. Takto praví Hospodin zástupů: Aj, bída půjde z národu na národ, a vichřice veliká strhne se od končin země. 33. I budou zbiti od Hospodina v ten čas od konce země až do konce země; nebudou oplakáni, ani sklizeni, ani pochováni, místo hnoje na svrchku země budou.

„Nyní všichni učinili svá rozhodnutí; bezbožní se plně spojili se Satanem v jeho boji proti Bohu. Nastal čas, aby Bůh obhájil autoritu Svého poslápaného zákona. Nyní rozepře není jen se Satanem, ale i s lidmi. ‚Rozepří má Hospodin s těmi národy;‘ ‚bezbožníky vydá pod meč.‘ . . .

„Dílo zkázy začíná mezi těmi, kdož se vydávali za duchovní strážce lidu. Falešní strážci mají padnout první. Není nikoho, koho je třeba litovat nebo ušetřit. Muži, ženy, panny i malé děti hynou společně.“ – *The Great Controversy*, p. 656.

c. Popište, co se stane se všemi těmito mrtvými – a stav země v té době. Zjevení 19:17–21; Jeremiáš 4:23–29; Izaiáš 24:1–4.

Zjevení 19:17–21. I viděl jsem jednoho anděla, an stojí v slunci, a zkríkl hlasem velikým, řka všechněm ptákům, kteříž létali po prostřed nebes: Podte, a shromažďte se k večeri velikého Boha, 18. Abyste jedli těla králů, a těla hejtmanů, a těla silných, a těla koňů, i těch, kteříž na nich sedí, a těla všech svobodných i služebníků, i malých i velikých. 19. I viděl jsem šelmu a krále země a vojska jejich, ani se sjeli, aby bojovali s tím, kterýž seděl na tom koni, a s rytířstvem jeho. 20. I jata jest ta šelma, a s ní falešný prorok ten, kterýž činíval divy před ní, jimiž svodil ty, kteříž přijali znamení šelmy, a kteříž se klaněli obrazu jejímu. I uvrženi jsou oba za živa do jezera ohnivého, hořícího sirou. 21. A jiní zbiti jsou mečem toho, kterýž seděl na koni, vycházejícím z úst jeho. A všickni ptáci nasyceni jsou těly jejich.

Jeremiáš 4:23–29. Hledím-li na zemi, a aj, nesličná jest a prázdná; pakli na nebe, není na něm žádného světla. 24. Hledím-li na hory, a aj, třesou se, a všickni pahrbkové pohybují se. 25. Hledím-li, a aj, není žádného člověka, a všeliké ptactvo nebeské zaletělo. 26. Hledím-li, a aj, pole úrodné jest pouští, a všechna města jeho zbořena jsou od Hospodina a od hněvu prchlivosti jeho. 27. Nebo takto praví Hospodin: Spustne všechna země, a však konce ještě neučiním. 28. Kvíliti bude nad tím země, a zasmuší se na hoře nebe, proto že jsem mluvil, co jsem myslel, a nelituji, aniž se odvrátím od toho. 29. Před

hřmotem jezdců a těch, kteříž střílejí z lučiště, uteče všecko město. Vejdou do hustých oblaků, a na skáli vylezou; všecka města opuštěna budou, a žádný nebude bydleti v nich.

Izaiáš 24:1–4. *Aj, Hospodin vyprázdní zemi, a pustou učiní; promění zajisté způsob její, a rozptýlí obyvatele její. 2. I budeť jakož lid tak kníže, jakož služebník tak pán jeho, jakož děvka tak paní její, jakož kupující tak prodávající, jakož půjčující tak vypůjčující, jakož lichevník tak ten, jenž lichvu dává. 3. Náramně vyprázdňena bude země, a velice zloupena; nebo Hospodin mluvil slovo toto. 4. Kvíliti bude a padne země, zemdlí a padne okršlek země, zemdlejí vysocí národové zemští.*

„Při příchodu Kristově jsou bezbožní vyhlazeni z povrchu celé země – stráveni duchem Jeho úst a zahubeni bleskem Jeho slávy. Kristus bere Svůj lid do Města Božího a země je vyprázdňena od svých obyvatel. . . .

„Celá země vypadá jako zpustošená poušť. Zříceniny měst a vesnic zničených zemětřesením, vykořeněné stromy, rozeklané skály, vyvržené mořem nebo vytržené ze samé země, jsou roztroušeny po jejím povrchu, zatímco obrovské prohlubně vyznačují místo, kde byly hory vyvráceny ze svých základů.“ – *The Great Controversy*, p. 657.

Čtvrtek

27. dubna

5. PRÁZDNOTA

a. Co činili obyvatelé této země, že přivodili takový hněv od svatého Boha?

Izaiáš 24:5, 6.

Izaiáš 24:5, 6. Proto že i ta země poškrvněna jest pod obyvateli svými; nebo přestoupili zákony, změnili ustanovení, zrušili smlouvu věčnou. 6. Protož prokletí zžíře zemi, a vyplnění budou obyvatelé její; protož hořeti budou obyvatelé země, a pozůstane lidí maličko.

„Po šest tisíc let probíhá veliká rozepře; Syn Boží a Jeho nebeští poslové se utkávají s mocí toho zlého, aby varovali, osvítili a zachránili syny lidské. Nyní všichni učinili svá rozhodnutí; bezbožní se plně spojili se Satanem v jeho boji proti Bohu. Nastal čas, aby Bůh obhájil autoritu Svého pošlapaného zákona. Nyní rozepře není jen se Satanem, ale i s lidmi. ‚Rozepří má Hospodin s těmi národy;‘ ‚bezbožníky vydá pod meč.‘“ – *The Great Controversy*, p. 656.

b. Je toto úplný konec? Jeremiáš 4:27. Jak dlouho oni zůstanou v tomto stavu?

Zjevení 20:5.

Jeremiáš 4:27. Nebo takto praví Hospodin: Spustne všecka země, a však konce ještě neučiním.

Zjevení 20:5. Jiní pak mrtví neožili, dokudž by se nevyplnilo těch tisíc let. Toť jest první vzkříšení.

„Bezbožní byli zničeni a jejich mrtvá těla ležela na povrchu země. Hněv Boží v sedmi posledních ranách přišel na obyvatele země a způsobil, že si od bolesti hryzali jazyky a proklínali Boha. Falešní pastýři byli mimořádnými objekty Jehovahova hněvu. Oči jejich uvadly v děrách svých, a jazyky jejich uvadly v ústech jejich, stojících na nohách svých. Poté, co byli svatí vysvobozeni hlasem Božím, bezbožný zástup obrátil svůj vztek jeden na druhého. Země se zdála být zaplavena krví a mrtvá těla byla od jednoho jejího konce k druhému.“ – *Early Writings*, pp. 289, 290.

„Zjevovatel předpovídá vyhnanství Satanovo a stav chaosu a zpusošení, do kterého má být země uvedena, a prohlašuje, že tento stav bude existovat tisíc let.“ – *The Great Controversy*, p. 658.

Pátek

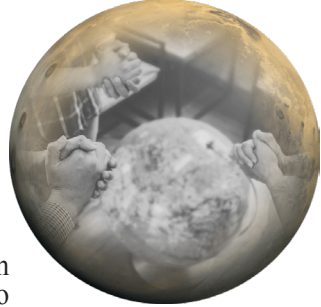
28. dubna

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Jaká událost vyznačuje začátek milénia a jak k ní dochází?
2. Čeho se Tessalonicenští obávali a jak Pavlova slova přinášejí útěchu?
3. Jak nám zaslíbení Kristova přinášejí útěchu? Konkrétně která zaslíbení?
4. Proč jsou bezbožní zničeni bleskem Kristova příchodu?
5. Jak důkladné je konečné zničení bezbožných?

Pamatujte prosím na zvláštní sbírku následující sobotu!

SBÍRKA PRVNÍ SOBOTY NA SVĚTOVÉ MISIE

Chcete, aby Ježíš přišel brzo? On nám říká, jak se to může stát: „Bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všechněm národům, a tehdyž přijde skonání“ (Matouš 24:14).

Máme nést evangelium do celého světa, avšak „jak málo bylo vykonáno ve srovnání s velkým dílem, které je před námi! Andělé Boží působí na mysl lidí a připravují je na přijetí varování. Misionáři jsou potřební v polích, do kterých se dosud sotva vstoupilo. Stále se otevírají nová pole.“ – *Evangelism*, pp. 408, 409.

Kde jsou některé z těchto nových polí? Mezi nově otevřené mise patří Střední Afrika, Súdán, Lesoto, Gabon, Guinea-Bissau, Benin – plus Pobřeží slonoviny, které již má pokřtěné členy. V současné době Generální konference pomáhá s platy kazatelů a Biblických pracovníků v 85 misiích po celém světě. Kolik to stojí? V roce 2021 bylo za tímto účelem odesláno 647 000 USD. Kolik jsme za to dostali ve sbírkách? 132 826 USD. (To je upřímný obrázek a můžete vidět, že to není udržitelné!)

Milí bratři a sestry, toto je realita. Misie potřebují podporu všech – a mnohem více podpory. Chcete vidět, že se poselství dostalo na nová místa? Může se to stát, jestliže zvětšíme své dary do fondu světových misií.

„S tím, jak se otevírají nová pole, rostou neustále požadavky na finanční prostředky. Pokud jsme někdy potřebovali vykonávat hospodárnost, je to nyní. . . . Jeden cent vypadá jako drobnost, ale sto centů dělá dolar, a správně vynaložen může být prostředkem k záchraně duše před smrtí. Kdyby všechny finanční prostředky, které naši vlastní lidé utráceli pro sebeuspokojení, byly věnovány věci Boží, nebyly by žádné prázdné pokladnice a ve všech částech světa by mohly být zřizovány mise.“ – *Counsels on Stewardship*, pp. 290, 291.

Prosím, milí bratři a sestry, až se bude shromažďovat sbírka první Soboty na světové misie, pamatujte na duše v temnotě a štědře přispívejte, aby nové oblasti mohly přijmout přítomnou pravdu. „Členové naší církve by měli cítit hluboký zájem o domácí i zahraniční misie. Když se budou obětavě snažit, aby korouhev pravdy postavili pevně na novém území, dostaví se k nim velká požehnání.“ – *Christian Service*, p. 184.

Kéž Pán hojně žehná darům a dárcům!

Vaši bratři z Generální konference

Tisíc let zpustošení (2)

„I viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud, a duše stínaných pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, a kteříž se neklaněli šelmě, ani obrazu jejím, a aniž přijali znamení jejího na čela svá, aneb na ruce své. A ožili, a kralovali s Kristem tisíc let“ (Zjevení 20:4).

„Anděl řekl: „Je to hněv Boží a Beránkův, který způsobuje zničení či smrt bezbožných. K hlasu Božím budou svatí mocní a hrozí jako vojsko s praporce, ale tehdy nebudou vykonávat soud, o němž je psáno. Vykonání soudu bude na konci jednoho tisíce let.“ – *Early Writings*, p. 52.

Doporučená četba: *Early Writings*, pp. 289–295.

Neděle

30. dubna

1. SATANŮV STAV

a. **Co se stane se Satanem během milénia? Zjevení 20:1–3. Vysvětlete „řetězy“ – a jak a kdy jsou odstraněny. Zjevení 20:5, 7, 8.**

Zjevení 20:1–3. I viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího klíč od propasti a řetěz veliký v ruce své. 2. I chopil draka, hada toho starého, kterýž jest ďábel a satan, i svázal jej za tisíc let. 3. A uvrhl ho do propasti, i zavřel, a svrchu nad ním zapečetil, aby nesvodil více národů, až by se vyplnilo tisíc let; neboť potom musí býti propuštěn na malý čas.

Zjevení 20:5, 7, 8. Jiní pak mrtví neožili, dokudž by se nevyplnilo těch tisíc let. Toť jest první vzkříšení. . . . 7. A když se vyplní tisíc let, propuštěn bude satan z žaláře svého. 8. I vyjde, aby svodil národy, kteříž jsou na čtyřech stranách země, Goga a Magoga, a aby je shromáždil k boji, kterýchžto počet jest jako písku mořského.

„Země vypadala jako zpustošená poušť. Města a vesnice, zbořeny zemětřesením, leží v sutinách. Hory se byly pohnuly z místa svého, zanechávající veliké prohlubně. Rozedrané skály, vyvrženy mořem nebo vytrženy ze země samé, byly rozptýleny po celém jejím povrchu. Obrovské stromy byly vyvráceny z kořenů a byly rozesety po zemi. Tady má být domov Satana a jeho zlých andělů na jeden tisíc let. Tady bude uvězněn, aby vandroval sem a tam po rozbitém povrchu zemském a viděl účinky své vzpoury proti Božím zákonu. Po tisíc let může vychutnávat ovoce prokletí, které způsobil. Omezen toliko na zemi, nebude mít výsadu toulat se po jiných planetách, aby pokoušel a otravoval ty, kdož nepadli.“ – *Early Writings*, p. 290.

Pamatujte prosím na sbírku první soboty na světové misi!

„Na konci tisíce let se Kristus opět vrací na zemi. . . . Když sestupuje v strašném majestátu, vyzývá bezbožné mrtvé, aby vstali, aby přijali svůj rozsudek.“ – *The Great Controversy*, p. 662.

Pondělí

1. května

2. SOUZENÍ NÁRODŮ A ANDĚLŮ

a. Co budou svatí dělat během tisíce let? Zjevení 20:4; 3:21; 1 Korintským 6:2, 3.

Zjevení 20:4. *I viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud, a duše stínaných pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, a kteříž se neklaněli šelmě, ani obrazu jejímu, a aniž přijali znamení jejího na čela svá, aneb na ruce své. A ožili, a kralovali s Kristem tisíc let.*

Zjevení 3:21. *Kdož svítězí, dám jemu seděti s sebou na trůnu svém, jako i já svítězil jsem, a sedím s Otcem svým na trůnu jeho.*

1 Korintským 6:2, 3. *Nevíte-liž, že svatí svět souditi budou? I poněvadž od vás souzen býti má svět, kterakž nehodni jste těch nejmenších věcí rozsuzovati? 3. Zdaliž nevíte, že anděly souditi budeme? Co pak tyto časné věci?*

„Poté, co jsou svatí proměněni k nesmrtelnosti a zachvázeni vzhůru spolu s Ježíšem, poté, co obdrží své harfy, svá roucha a své koruny a vejdou do města, sedí Ježíš a svatí na soudu. Jsou otevřeny knihy – kniha života a kniha smrti. Kniha života obsahuje dobré skutky svatých; a kniha smrti obsahuje zlé skutky bezbožných. Tyto knihy jsou srovnávány s knihou zákonů, Biblí, a podle toho jsou lidé souzeni. Svatí ve shodě s Ježíšem vyhlášují svůj soud nad bezbožnými mrtvými. ‚Hle,‘ řekl anděl, ‚svatí ve shodě s Ježíšem sedí na soudu a vyměřují bezbožným podle skutků spáchaných v těle, a to, co oni musejí obdržet při výkonu soudu, je zvýrazněno oproti jejich jménům.‘ Viděla jsem, že toto byla práce svatých s Ježíšem během jednoho tisíce let ve Svatém Městě dřívě, než ono sestoupí na zemi.“ – *Early Writings*, pp. 52, 53.

b. Jakmile bude toto dílo dokončeno, co se stane s nebeským hlavním městem, Novým Jeruzalémem? Zjevení 21:2, 10; Galatským 4:26.

Zjevení 21:2, 10. *A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sstupující od Boha s nebe, připravený jako nevěstu okrášlenou muži svému. . . . 10. I vnesl mne v duchu na horu velikou a vysokou, a ukázal mi město veliké, ten svatý Jeruzalém, sstupující s nebe od Boha.*

Galatským 4:26. *Ale ten svrchní Jeruzalém svobodný jest, kterýž jest matka všech nás.*

„Na konci jednoho tisíce let Ježíš s anděly a všemi svatými opouští Svaté Město, a zatímco s nimi sestupuje k zemi, jsou vzkříšeni bezbožní mrtví, a pak právě ti muži, kteří ‚Ho bodli,‘ jsouce vzkříšeni, uvidí Jej zdaleka v celé Jeho slávě, anděly a svaté s Ním, a budou pro Něj plakat.“ – *Early Writings*, p. 52.

„Kristus sestupuje na Horu Olivetskou, odkud po Svém vzkříšení vystoupil, a kde andělé opakovali zaslíbení o Jeho návratu. Prorok říká: ‚Přijde Hospodin Bůh můj, a všickni svatí s Ním.‘ ‚I stanou nohy Jeho v ten den na Hoře Olivetské,

kteřáž jest naproti Jeruzalému od východu, a rozdvójí se Hora Olivetská napoly . . . údolím velmi velikým.‘ , A bude Hospodin králem nade vši zemí; v ten den bude Hospodin jediný, a jméno Jeho jedno.‘ (Zachariáš 14:5, 4, 9.) Když Nový Jeruzalém ve své oslnivé nádheře sestupuje z nebe, spočívá na místě očistěném a připraveném jej přijmout, a Kristus se Svým lidem a anděly vchází do Svatého Města.“ – *The Great Controversy*, pp. 662, 663.

Úterý

2. května

3. VÝKONNÝ SOUD

a. Jakkoli Satan plánuje dobýt hlavní město, jak to vede k dalšímu soudu?

Zjevení 20:9 (první část), 11, 12.

Zjevení 20:9 (první část), 11, 12. I vstoupili na širokost země, a obklíčili stany svatých, i to město milé. . . . 11. I viděl jsem trůn veliký bílý, a sedícího na něm, před jehož tváří utekla země i nebe, a místo jim není nalezeno. 12. I viděl jsem mrtvé, malé i velké, stojící před obličejem Božím, a knihy otevřeny jsou. A jiná kniha také jest otevřena, to jest kniha života, i souzení jsou mrtví podle toho, jakž psáno bylo v knihách, totiž podle skutků svých.

„Nyní se Satan připravuje na poslední mocný boj o nadvládu. Když byl kníže zla zbaven své moci a odříznut od svého díla podvodu, byl nešťastný a sklíčený; ale když bezbožní mrtví jsou vzkříšeni a on vidí na své straně obrovské zástupy, jeho naděje ožívají a on se rozhoduje nevzdávat velikou rozepří. Sešikuje pod svou korouhev všechna vojska ztracených a skrze ně se pokusí provést své plány. Bezbožní jsou Satanovými zajatci. Tím, že zavrhli Krista, přijali vládu vůdce vzbuřenců. Jsou připraveni přijímat jeho návrhy a vykonávat jeho rozkazy. Přesto, věrný své dřívější prohnanosti, se Satan nepřiznává, že je Satanem. Tvrdí, že je knížetem, který je oprávněným vlastníkem světa a jehož dědictví mu bylo nezákonně vyrváno. Představuje se svým oklamaným poddaným jako vykupitel, ujišťuje je, že z jejich hrobů je vyvedla jeho moc a že se chystá je zachránit před nejkřutější tyranii. Využívá nepřítomnosti Kristovy, koná Satan divy, aby podpořil svá tvrzení. Dělá slabé silnými a všem vdechuje svého vlastního ducha a energii. Navrhuje, že je povede proti táboru svatých a že se zmocní města Božího. S ďábelským jástem ukazuje na nesčíslné masy, které byly vzkříšeny z mrtvých, a prohlašuje, že jako jejich vůdce je dobře schopen svrhnout město a získat zpět svůj trůn a své království.“ – *The Great Controversy*, p. 663.

b. Jak se soud vykonává? Zjevení 20:9 (poslední část), 10; Izaiáš 34:8–10.

Zjevení 20:9 (poslední část), 10. Ale sstoupil oheň od Boha s nebe, a spálil je. 10. A ďábel, kterýž je svodil, uvržen jest do jezera ohně a síry, kdež jest i šelma, i falešný prorok, a budouť mučeni dnem i nocí na věky věků.

Izaiáš 34:8–10. Nebo den pomsty Hospodinovy, léto odplacování se, aby mštno bylo Siona. 9. A obrácení budou potokové její v smolu, a prach její v síru, a země její obrátí se v smolu hořící. 10. V noci ani ve dne neuhasne, na věky vystupovati bude dým její, od národu až do pronárodu pustá zůstane, na věky věků nebude, kdo by šel přes ni.

Pamatujte prosím na sbírku první soboty na světové misie!

„Sestupuje oheň od Boha z nebe. Země se rozpadá. Zbraně ukryté v jejích hlubinách se derou ven. Stravující plameny ohně šlehají z každé zející propasti. Samy skály hoří. Přišel den hořící jako pec. Živly se pálivostí ohně rozplývají, země pak, i ty věci, které jsou na ní, jsou vypáleny. Viz Malachiáš 4:1; 2 Petr 3:10. Zemský povrch vypadá jako jedna roztavená masa – obrovské vřící ohnivé jezero. Je to čas soudu a záhuby bezbožných lidí.“ – *The Great Controversy*, pp. 672, 673.

c. Jak víme, že tento oheň netrvá věčně? Jeremiáš 17:27; Judas 1:7.

Jeremiáš 17:27. Jestliže pak neuposlechnete mne, abyste světili den sobotní, a nenosili břemen, chodíce skrze brány Jeruzalémské v den sobotní, tedy zanitím oheň v branách jeho, kterýžto zžíře paláce Jeruzalémské, a neuhasne.

Judas 1:7. Jako Sodoma a Gomora, a okolní města, když podobným způsobem, jako i tito, v smilstvo se vydali, a odešli po těle cizím, předložena jsou za příklad, pokutu věčného ohně snášejíce.

Středa

3. května

4. ZNIČENÍ BEZBOŽNÝCH

a. Jak se konečná očista srovnává s potopou za dnů Noé? 2 Petr 3:10–13.

2 Petr 3:10–13. Přijdeť pak ten den Páně, jako zloděj v noci, v kterémž nebesa jako v prudkosti vichru pominou, a živlové pálivostí ohně rozplynou se, země pak i ty věci, kteréž jsou na ní, vypáleny budou. 11. Poněvadž tedy to všecko má se rozplynouti, jací pak vy býti máte v svatých obcováních a v pobožnostech, 12. Očekávajíce a chvátajíce ku příští dne Božího, v němžto nebesa, hořice, rozpustí se, a živlové pálivostí ohně rozplynou se? 13. Nového pak nebe a nové země podlé zaslíbení jeho čekáme, v kterýchž spravedlnost přebývá.

„Zatímco země byla obalena ohněm zkázy, spravedliví přebývali bezpečně ve Svatém Městě. Nad těmi, kteří se byli podíleli na prvním vzkříšení, nemá druhá smrt žádnou moc. Zatímco pro bezbožné je Bůh stravujícím ohněm, pro Svůj lid je sluncem i pavézou. Viz Zjevení 20:6; Žalm 84:11.“ – *The Great Controversy*, p. 673.

„Oheň, který stravuje bezbožné, očišťuje zemi. Každá stopa prokletí je smazána. Žádné věčně hořící peklo nebude udržovat před obličejem vykoupených strašné následky hříchu.“ – *The Great Controversy*, p. 674.

b. Jak důkladné je toto zničení? Malachiáš 4:1–3; Žalm 37:10.

Malachiáš 4:1–3. Nebo aj, den ten přichází hořící jako pec, v němž budou všickni pyšní, a všickni pášící bezbožnost jako strniště. I zažhne je ten den, kterýž přijíti má, praví Hospodin zástupů, tak že neostaví jim ani kořene ani ratolesti. 2. Vám pak, kteříž se bojíte jména mého, vzejde slunce spravedlnosti, a zdraví bude na paprscích jeho. Tedy vycházeti budete, a porostete jako telata vykrmená. 3. A pošlapáte bezbožné, tak že budou jako popel pod nohami vašimi v den, kterýž já učiním, praví Hospodin zástupů.

Žalm 37:10. Po malé chvíli zajisté, anť bezbožníka nebude, a pohledíš na místo jeho, anť ho již není.

„Svatí zůstanou ve Svatém Městě a budou panovat jako králové a kněží jeden tisíc let; pak Ježíš sestoupí se svatými na Horu Olivetskou a hora se rozdvíjí napoly a stane se mocnou rovinou pro Ráj Boží, který má na ní spočinout. Zbytek země nebude očištěn až do konce jednoho tisíce let, kdy jsou bezbožní mrtví vzkříšeni, a shromáždí se kolem města. Nohy bezbožných nikdy nezneseví nově učiněnou zemi. Sestoupí oheň od Boha z nebe a pohltí je – spálí je, kořen i ratolest. Satan je kořen a jeho děti jsou ratolesti. Tentýž oheň, který pohltí bezbožné, očistí zemi.“ – *Early Writings*, pp. 51, 52.

„Zůstává jen jediná připomínka: Náš Vykupitel navždy ponese známky Svého ukřižování. Na Jeho zraněné hlavě, na Jeho boku, na Jeho rukou a nohou, jsou jediné stopy krutého díla, které způsobil hřích. Prorok, spatřující Krista v Jeho slávě, říká: ‚Rohy po bocích Svých měl, a tu skryta byla síla Jeho.‘ (Abakuk 3:4.) Ten probodnutý bok, odkud vytékal krvavý proud, který smířil člověka s Bohem – tu je Spasitelova sláva, tu je ‚skryta síla Jeho.‘ ‚Dostatečný k vysvobození,‘ skrze oběť vykoupení, byl On proto silný, aby vykonal spravedlnost na těch, kteří pohrdli Božím milosrdenstvím. A známky Jeho ponížení jsou Jeho nejvyšší poctou; po věčné věky budou rány Golgotské vyjadřovat Jeho chválu a hlásat Jeho moc.“ – *The Great Controversy*, p. 674.

Čtvrtek

4. května

5. ZEMĚ OČIŠTĚNA

a. Co se stane s vesmírem, jak ho známe? Zjevení 21:1, 5. V čem bude vesmír pak sjednocen? Zjevení 5:13.

Zjevení 21:1, 5. Potom viděl jsem nebe nové a zemi novou. Nebo první nebe a první země byla pomínula, a moře již nebylo. . . . 5. I řekl ten, kterýž seděl na trůnu: Aj, nové činím všecko. I řekl mi: Piš. Nebo jsou tato slova věrná a pravá.

Zjevení 5:13. Těž všecko stvoření, kteréž jest na nebi, i na zemi, i pod zemí, i v moři, i všecko, což v nich jest, slyšel jsem říkací: Sedícimu na trůnu a Beránkovi požehnání, čest a sláva i síla na věky věků.

„Léta věčnosti, jak se budou odvíjet, budou přinášet bohatší a stále slavnější zjevení Boha a Krista. Jak se bude rozvíjet poznání, tak poroste láska, úcta a štěstí. Čím více se budou lidé učit o Bohu, tím více budou obdivovat Jeho povahu. Když Ježíš před nimi otevírá bohatství vykoupení a úžasné úspěchy ve veliké rozepři se Satanem, srdce vykoupených se rozechvívají vroucnější oddaností, a oni s nadšenější radostí rozezvucují zlaté harfy; a deset tisícrát deset tisíců a tisíce tisíců hlasů se spojují, aby se pozvedly v mocný chvalozpěv . . . .

„Veliká rozepře je skončena. Hřích a hříšníci již neexistují. Celý vesmír je čistý. Jeden puls souladu a štěstí tepe v obrovském stvoření. Od Toho, který stvořil všechno, proudí život a světlo i štěstí do všech oblastí neomezeného prostoru. Od nejmenšího atomu po největší světy, všechny věci, živé i neživé, ve své nezastíněné kráse a dokonalé radosti, hlásají, že Bůh láska jest.“ – *The Great Controversy*, p. 678.

b. S ohledem na tuto skutečnost, na co bychom se měli ptát sami sebe? Židům 3:7, 8. Židům 3:7, 8. Protož jakž praví Duch svatý: Dnes, uslyšeli-li byste hlas jeho, 8. Nezatvrzujtež srdcí svých, jako při onom popuzení v den pokušení toho na poušti.

„Je to právě teď, kdy se musíme probudit a vyvinout odhodlané úsilí o souměrnost povahy. „Dnes, uslyšeli-li byste hlas Jeho, nezatvrzujtež srdcí svých.“ . . .

„Co děláte, bratři, ve velkém díle přípravy?“ – *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 216.

Pátek

5. května

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Co drží Satana ve vězení a jak je propuštěn?
2. V jakém druhu práce jsou svatí zapojeni po tisíc let a jaké jsou výsledky?
3. Jakkoli se Satan snaží dobýt město Boží, jak to dává podnět ke konečnému soudu?
4. Jak je očištěn celý vesmír?
5. Jaký je konečný stav vesmíru Božího?

Dědictví svatých

„Jakož psáno jest: Čeho oko nevidálo, ani ucho neslychalo, ani na srdce lidské nevstoupilo, co připravil Bůh těm, kteříž jej milují“ (1 Korintským 2:9).

„Když Bůh dal Krista našemu světu, dal v tomto jednom daru všechny poklady nebe. Nic nezadržel. Nemůže udělat více než udělal, aby přivedl lidi k pokání. Nemá žádné prostředky držené v záloze pro jejich spasení.“ – *The Review and Herald, September 17, 1901.*

Doporučená četba: *The Great Controversy*, pp. 355–374.

Neděle

7. května

1. PŮVODNÍ STAV

a. Co Bůh připravil pro vrcholné dílo Svého stvoření – a proč? Genesis 1:1; Izaiáš 45:18; 43:7.

Genesis 1:1. Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.

Izaiáš 45:18. Nebo tak praví Hospodin stvořitel nebes, (ten Bůh, kterýž sformoval zemi a učinil ji, kterýž utvrdil ji, ne na prázdno stvořil ji, k bydlení sformoval ji): Já jsem Hospodin, a není žádného více.

Izaiáš 43:7. Každého toho, jenž se nazývá jménem mým, a kteréhož jsem k slávě své stvořil, jež jsem sformoval, a kteréhož jsem učinil.

„Nade všemi nižšími řády bytí Bůh chtěl, aby člověk, vrcholné dílo Jeho stvoření, vyjadřoval Jeho myšlení a zjevoval Jeho slávu. Člověk však nemá vyvyšovat sebe jako Boha.“ – *The Ministry of Healing*, p. 415.

„Poté, co byla stvořena země, a zvířata na ní, Otec a Syn uskutečnili svůj záměr, který byl navržen před pádem Satana, učinit člověka k obrazu svému. Pracovali společně na stvoření země a všeho živého na ní.“ – *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 24.

b. Popište, co přišlo jako důsledek vzpoury (Genesis 3:9–14) proti původnímu Božímu záměru? Genesis 2:17; Římanům 6:23.

Genesis 3:9–14. I povolal Hospodin Bůh Adama, a řekl jemu: Kdež jsi? 10. Kterýžto řekl: Hlas tvůj slyšel jsem v ráji a bál jsem se, že jsem nahý; protož skryl jsem se. 11. I řekl Bůh: Kdožť oznámil, že jsi nahý? Nejedl-lis ale z toho stromu, z něhožť jsem jísti zapověděl? 12. I řekl Adam: Žena, kterouž jsi mi dal, aby byla se mnou, ona mi dala z stromu toho, a jedl jsem. 13. I řekl Hospodin Bůh ženě: Což jsi to učinila? I řekla žena: Had mne podvedl, i jedla jsem. 14. Tedy řekl Hospodin Bůh hadu: Že jsi to učinil, zlořečený

budeš nade všecka hovada a nade všecky živočichy polní; po břicho svém plaziti se budeš, a prach žráti budeš po všecky dny života svého.

Genesis 2:17. Ale z stromu vědění dobrého a zlého nikoli nejz; nebo v který bys koli den z něho jedl, smrti umřeš.

Rímanům 6:23. Nebo odplata za hřích jest smrt, ale milost Boží život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem.

c. Proč člověk zůstal naživu po svém hříchu – a co je obsaženo v plánu vykoupení?

Lukáš 19:10; Zjevení 13:8 (poslední část); Micheáš 4:8.

Lukáš 19:10. Nebo přišel Syn člověka, aby hledal a spasil, což bylo zahynulo.
Zjevení 13:8 (poslední část). Jichžto jména nejsou napsaná v knize života Beránka, toho zabitého od počátku světa.

Micheáš 4:8. A tak ty věže bravná, bašto dcery Sionské, až k tobě přijde, přijde, pravím, panování první, a království k dceři Jeruzalémské.

„[Kristus] byl Vykupitelem před jako i po Svém vtělení. Jakmile tu byl hřích, byl tu i Spasitel.“ – *The Desire of Ages*, p. 210.

Pondělí

8. května

2. TŘETÍ NEBE

a. Kolik nebi existuje? 2 Korintským 12:2 (poslední část). Popište první nebe.

Genesis 1:6–8; 6:7.

2 Korintským 12:2 (poslední část). Kterýž byl vtržen až do třetího nebe.

Genesis 1:6–8. Řekl také Bůh: Bud' obloha u prostřed vod, a děl vody od vod! 7. I učinil Bůh tu oblohu, a oddělil vody, kteréž jsou pod oblohou, od vod, kteréž jsou nad oblohou. A stalo se tak. 8. I nazval Bůh oblohu nebem. I byl večer a bylo jitro, den druhý.

Genesis 6:7. Tedy řekl Hospodin: Vyhladím z země člověka, kteréhož jsem stvořil, od člověka až do hovada, až do zeměplazu, až i do ptactva nebeského; nebo líto mi, že jsem je učinil.

b. Co je v druhém nebi? Genesis 15:5; Žalm 8:4; Deuteronomium 4:19.

Genesis 15:5. I vyvedl jej ven a řekl: Vzhledniž nyní k nebi, a sečti hvězdy, budeš-li je však moci sčísti? Řekl mu ještě: Tak bude símě tvé.

Žalm 8:4. Když spatřuji nebesa tvá, dílo prstů tvých, měsíc a hvězdy, kteréž jsi tak upevnil.

Deuteronomium 4:19. Ani pozdvihuj oči svých k nebi, abys, vida slunce a měsíc, i hvězdy se vším zástupem nebeským a ponuknut jsa, klaněl bys se jim a sloužil bys jim, ješto ty věci oddal Hospodin Bůh tvůj všechněm lidem pode vším nebem.

c. Kde je místo, kam Bůh bere Svůj lid – a kdo tam přebývá? 2 Korintským 12:2, 4; Zjevení 2:7; 22:1, 2; 1 Královská 8:30.

2 Korintským 12:2, 4. Znam člověka v Kristu před lety čtrnácti, (v těle-li, nevím, čili krom těla, nevím, Bůhť ví), kterýž byl vtržen až do třetího nebe. . . .

4. Že byl vtržen do ráje, a slyšel nevypravitelná slova, kterýchž nesluší člověku mluvití.

Zjevení 2:7. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Tomu, kdož svítězí, dám jisti z dřeva života, kteréž jest u prostřed ráje Božího.

Zjevení 22:1, 2. Ukázal mi potok čistý vody živé, světlý jako křišťál, tekoucí z trůnu Božího a Beránkova. 2. U prostřed pak rynku jeho a s obou stran potoka bylo dřevo života, přinášející dvanáctero ovoce, na každý měsíc vydávající ovoce své, a listí své k zdraví národů.

1 Královská 8:30. Vyslychejž tedy modlitbu služebníka svého i lidu svého Izraelského, kterouž se modlívatí budou na místě tomto; ty vždy vyslychej v místě přebývání svého na nebesích, a vyslychaje, buď' milostiv.

„Obava, že by se budoucí dědictví mohlo jevit jako příliš hmotné, vede mnohé k soustavnému zduchovňování právě těch pravd, které nás vedou k tomu, abychom se na to dědictví dívali jako na náš domov. Kristus Svě učedníky ujistil, že odchází připravit pro ně příbytky v Otcově domě. Ti, kteří přijímají učení Božího slova, nebudou zcela nevědomí ohledně nebeských příbytků. A přesto, čeho oko nevidalo, ani ucho neslychalo, ani na srdce lidské nevstoupilo, co připravil Bůh těm, kteříž jej milují.“ (1 Korintským 2:9.) Lidská řeč nestačí k tomu, aby popsala odměnu spravedlivých. Poznají ji pouze ti, kteří ji spatří. Žádná smrtelná mysl nemůže pochopit slávu Ráje Božího.

„V Bibli se dědictví spasených nazývá ‚vlastí‘. Viz Židům 11:14–16. Tam nebeský Pastýř vodí Svě stádo k pramenům živých vod. Strom života přináší své ovoce každý měsíc a listí stromu slouží národům. Jsou tam věčně proudící potoky, průzračné jako křišťál, a podél nich kývající se stromy vrhají své stíny na cesty připravené pro vykoupené Hospodinovy. Širošířé roviny se tam zvedají do nádherných pahorků a hory Boží tam vypínají své vznešené vrcholy. Na těchto pokojných rovinách, podél těchto živých potoků, Boží lid, tak dlouho poutníci a pocestní, nalezne domov.“ – *The Great Controversy*, pp. 674, 675.

d. Jakou práci na tom místě koná Ježíš? Židům 8:1; 9:27; 1 Timoteovi 2:5.

Židům 8:1. Ale summa toho mluvení jest, že takového máme nejvyššího kněze, kterýž se posadil na pravici trůnu velebnosti v nebesích.

Židům 9:27. A jakož uloženo lidem jednou umřítí, a potom bude soud.

1 Timoteovi 2:5. Jedenť jest zajisté Bůh, jeden také i prostředník Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš.

„Přímluva Kristova ve prospěch člověka ve svatyni nebeské je pro plán spasení stejně tak zásadní jako Jeho smrt na kříži.“ – *The Great Controversy*, p. 489.

„Přímluva Kristova v náš prospěch spočívá v tom, že On Svě Božské zásluhy v obětování sebe samého předkládá Otcí jako naše náhrada a záruka; neboť vystoupil na výsost, aby vykonal smíření pro naše přestoupení.“ – *Faith and Works*, p. 105.

3. NOVÁ ZEMĚ

a. Slíbil nám Ježíš skutečné místo – a kam půjdeme, budeme-li shledáni věrnými?**Jan 14:1–3; Matouš 5:12.**

Jan 14:1–3. Nermuť se srdce vaše. Věříte v Boha, i ve mne věřte. 2. V domě Otce mého přibytkové mnozí jsou. Byť nebylo tak, pověděl bych vám. 3. Jduť, abych vám připravil místo. A když odejdu, a připravím vám místo, zase přijdu, a poberu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli.

Matouš 5:12. Radujte se a veselte se, nebo odplata vaše hojná jest v nebesích. Takť zajisté protivili se prorokům, kteříž byli před vámi.

b. Co přináší největší radost v životě – a jaká byla naděje našich věrných předků?**Lukáš 10:20; Židům 11:13–16.**

Lukáš 10:20. A však z toho se neradujte, že se vám poddávají duchové, ale raději se radujte, že jména vaše napsána jsou v nebesích.

Židům 11:13–16. Podlé víry zemřeli ti všickni, nevzavše zaslíbení, ale zdaleka je viděvše, jim i věřili, i je vítali, a vyznávali, že jsou hosté a příchozí na zemi. 14. Nebo ti, kteříž tak mluví, zjevně to prokazují, že vlasti hledají. 15. A jistě, kdyby se byli na onu rozpomínali, z kteréž vyšli, měli dosti času zase se navrátiti. 16. Ale oni lepší žádají, to jest nebeské. Protož i sám Bůh nestydí se slouti jejich Bohem; nebo připravil jim město.

„Ve Svatém Městě je dokonalý pořádek a soulad. Všichni andělé, kteří jsou pověřeni k návštěvě země, mají zlatou kartu, kterou předkládají andělům u bran města, když procházejí dovnitř a ven. Nebe je dobré místo.“ – *Early Writings*, p. 39.

c. Jak dlouhý čas budeme trávit na nové zemi? Matouš 5:5; Římanům 4:13.

Matouš 5:5. Blahoslavení tiší, nebo oni dědictví obdrží na zemi.

Římanům 4:13. Nebo ne skrze zákon stalo se zaslíbení Abrahamovi, aneb semeni jeho, aby byl dědicem světa, ale skrze spravedlnost víry.

„Slovo Boží neselhalo; ani nedosáhlo svého konečného splnění při obsazení Kanaánu Židovským lidem. ‚Abrahamovi . . . učiněna jsou zaslíbení, i semeni jeho.‘ (Galatským 3:16.) Sám Abraham měl sdílet dědictví. Splnění Božího zaslíbení se může zdát, že se dlouho zpožďuje – neboť ‚jeden den u Pána jest jako tisíc let, a tisíc let jako jeden den‘ (2 Petr 3:8); může se zdát, že se zdržuje; avšak ve stanovený čas ‚jistotně dojde, aniž bude meškati.‘ (Abakuk 2:3.) Dar Abrahamovi a jeho semeni nezahrnoval pouze zemi Kananejskou, ale celou zemi. Tak praví apoštol: ‚Ne skrze zákon stalo se zaslíbení Abrahamovi, aneb semeni jeho, aby byl dědicem světa, ale skrze spravedlnost víry.‘ (Římanům 4:13.) A Bible jasně učí, že zaslíbení učiněná Abrahamovi mají býti naplněna skrze Krista. Všichni, kteří jsou Kristovi, jsou ‚símě Abrahamovo . . . a podlé zaslíbení dědicové‘ – dědicové k ‚dědictví neporušitelnému a nepoškvrněnému a neuvadlému‘ – země osvobozené od prokletí hříchu. (Galatským 3:29; 1 Petr 1:4.) Neboť ‚království . . . i panství, a důstojnost královská pode vším nebem

dána bude lidu svatých Výsostí; a ,tíší dědičně obdrží zemi, a rozkoš míti budou ve množství pokoje.‘ (Daniel 7:27; Žalm 37:11.)

„Bůh dal Abrahamovi pohled na toto nesmrtelné dědictví, a on byl s touto nadějí spokojen. Věřou bydlil v Zemi Zaslíbené jako v cizí, v staních přebývaje s Izákem a s Jákobem, spoludědici téhož zaslíbení. Nebo očekával města základy majícího, jehožto řemeslník a stavitel jest Bůh.‘ (Židům 11:9, 10.)“ – *Patriarchs and Prophets, pp. 169, 170.*

Středa

10. května

4. ŠŤASTNÉ MÍSTO

a. Proč nás Ježíš přišel zachránit – ne v našich hříších, ale od našich hříchů?

Matouš 1:21; Zjevení 21:27; 22:14.

Matouš 1:21. Porodit' pak syna, a nazúveš jméno jeho Ježíš; ont' zajisté vysvobodí lid svůj od hříchů jejich.

Zjevení 21:27. A nevejdeť do něho nic poškrvňujícího, aneb působícího ohyzdnost a lež, než toliko ti, kteříž napsáni jsou v knize života Beránkova.

Zjevení 22:14. Blahoslavení, kteříž zachovávají příkázání jeho, aby měli právo k dřevu života, a aby branami vešli do města.

„Ježíš přišel do tohoto světa, aby zachránil Svůj lid od jeho hříchů. Nespasí nás v našich hříších, neboť On není služebníkem hříchu. Musíme reagovat na Božské přitahování Kristovo a činit pokání ze svých hříchů a sjednotit se s Kristem, jako je ratolest spojena s vinným kmenem. Ježíš říká: ‚A já budu-liť povýšen od země, všecky potáhnu k sobě.‘ Ježíš přitahuje všechny lidi, a kdo bude na toto přitahování reagovat? Mnozí budou velmi ovlivněni životem a příkladem těch, kteří vyznávají, že odpověděli na tuto Božskou lásku, která přitahuje lidská srdce. Mnozí budou pozorovat vás, kteří vyznáváte Jeho jméno, aby viděli, zda to z vás dělá lepší muže a lepší ženy. Budou sledovat, aby viděli, zda jste ve své rodině podobní Kristu, laskaví a zdvořilí. Pán říká: ‚Po ovocích jejich poznáte je.‘“ – *The Signs of the Times, February 15, 1892.*

„Není žádným opravdovým důkazem, že jsi Křesťan proto, že tvé emoce jsou pohnuty, tvůj duch pohnut pravdou. Otázka zní: Rosteš v Krista, jenž je tvou živou hlavou? Projevuje se milost Kristova ve tvém životě? Bůh dává Svou milost lidem, aby mohli toužit více po Jeho milosti. Boží milost neustále působí na lidské srdce, a když je přijata, důkaz o jejím přijetí se bude jevit v životě a v povaze jejího příjemce, neboť duchovní život se bude viditelně rozvíjet zevnitř. Milost Kristova v srdci bude vždy podporovat duchovní život, a bude se činit duchovní pokrok. Všichni potřebujeme osobního Spasitele, jinak zahyneme ve svých hříších. Necht' se našim duším klade otázka: Rosteme v Krista, v naši živou hlavu? Ziskávám pokročilé poznání Boha a Ježíše Krista, kterého On poslal? Nevidíme, jak rostliny rostou na poli, a přesto jsme si jisti, že rostou, a nevíme snad o své vlastní duchovní síle a růstu?“ – *That I May Know Him, p. 163.*

b. V jaké zkušenosti můžeme na onom novém místě doufat? Izaiáš 33:24; 35:1–10; Zjevení 21:4; 22:3.

Izaiáš 33:24. Aniž dí kdo z obyvatelů: Nemocen jsem. Lid osedlý v něm zproštěn bude nepravosti.

Izaiáš 35:1–10. Veseliti se budou z toho poušť a pustina, plésati, pravím, bude poušť, a zkvete jako růže. 2. Ušlechtilé zkvete, ano i radostně plésati bude s prozpěvováním. Sláva Libánská dána jí bude, okrasa Karmelská a Sáronská. Tyť věci uzří slávu Hospodinovu, důstojnost Boha našeho. 3. Posilňtež rukou opuštěných, a kolena klesající utvrďte. 4. Rcete těm, kteříž jsou bázlivého srdce: Posilňte se, nebojte se. Aj, Bůh váš s pomstou přijde, s odplatou Bůh sám přijde, a spasí vás. 5. Tehdáž otevrou se oči slepých, otevrou se též i uši hluchých. 6. Tehdáž poskočí kulhavý jako jelen, a jazyk němého prozpěvovati bude; nebo se vyprýští vody na poušti, a potokové na pustinách. 7. A obrátí se místo vyprahlé v jezero, a žíznivé v prameny vod; v doupatech draků, v pelešech jejich tráva, třtí a sítí. 8. Bude také tam silnice a cesta, kteráž cestou svatou slouti bude. Nepůjde po ní nečistý, ale bude samých těchto; tou cestou jdoucí i nejhlupejší nezloudují. 9. Nebude tam lva, a lítá zvěř nebude choditi po ní, aniž tam nalezena bude, ale půjdou po ní ti, jenž budou vysvobození. 10. Vykoupení, pravím, Hospodinovi navrátí se, a přijdou na Sion s prozpěvováním, a veselé věčné bude na hlavě jejich; radosti a veselé dojdou, zámutek pak a úpění uteče od nich.

Zjevení 21:4. A setřet' Bůh všelikou slzu s očí jejich, a smrti již více nebude, ani kvílení, ani křiku, ani bolesti nebude více; nebo první věci pomínuly.

Zjevení 22:3. A ničeho zlořečeného již více nebude, ale trůn Boží a Beránkův bude v něm, a služebníci jeho sloužiti jemu budou.

„Všechno soužení a svár jsou u konce. Písně vítězství naplňují celé nebe, když vykoupení stojí kolem trůnu Božího.“ – *My Life Today*, p. 348.

Čtvrtek

11. května

5. PŘÍPRAVA

a. Jak můžeme v naší lidské řeči popsat třetí nebe? 1 Korintským 2:9.

1 Korintským 2:9. Ale jakož psáno jest: Čeho oko nevidalo, ani ucho neslýchalo, ani na srdce lidské nevstoupilo, co připravil Bůh těm, kteříž jej milují.

„I v tomto životě můžeme zachytit záblesky [Boží] přítomnosti a můžeme ochutnat radost ze společenství s Nebem, ale plnosti jeho radosti a požehnání bude dosaženo na onom světě. Jedině věčnost může zjevit slavný osud, k němuž člověk, obnovený k Božímu obrazu, může dospět.“ – *Patriarchs and Prophets*, p. 602.

„Odhalovat slávy a vynášet drahocenné poklady Slova Božího trvá celou věčnost.“ – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 6, p. 1107.

b. Proč nám Bůh dal možnost slyšet tyto úžasné věci o nebi? Jan 3:16, 17; Matouš 6:19–21.

Jan 3:16, 17. Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný. 17. Neboť neposlal Bůh Syna svého na svět, aby odsoudil svět, ale aby spasen byl svět skrze něho.

Matouš 6:19–21. Neskládejte sobě pokladů na zemi, kdež mol a rez kazí, a kdež zloději vykopávají a kradou. 20. Ale skládejte sobě poklady v nebi, kdež ani mol ani rez nekazí, a kdež zloději nevykopávají ani nekradou. 21. Nebo kdež jest poklad váš, tuť jest i srdce vaše.

„Krista těší brát zdánlivě beznadějný materiál, ty, které Satan ponížil a skrze které působil, a učinit je předměty Svě milosti. Dělá mu radost vysvobozovat je od utrpení a od hněvu, který má padnout na neposlušné. Dělá Svě děti Svými činiteli ve vykonávání tohoto díla, a oni v jeho úspěchu, ba i v tomto životě, nacházejí vzácnou odměnu.

„Avšak co je to ve srovnání s radostí, kterou budou mít ve velkém dni konečného zjevení? „Nyní zajisté vidíme v zrcadle a skrze podobenství, ale tehdaž tváří v tvář;“ nyní poznáváme z částky, ale tehdy poznáme, tak jakž i známostí obdařeni budeme. Viz 1 Korintským 13:12.“ – *Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 308, 309.*

Pátek

12. května

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

- 1. Vysvětlete, proč člověk mohl zůstat naživu poté, co upadl do hříchu.**
- 2. Opravdu budeme trávit věčnost na místě zvaném „Nebe“? Prosím vysvětlete.**
- 3. Vysvětlete věčné dědictví vykoupených a naději Abrahama v takovém místě.**
- 4. Popište nové nebe a novou zemi.**
- 5. Jak je možné trávit věčnost na takovém místě?**

Boží den lásky

„Těž soboty mé svěťte, i budou na znamení mezi mnou a vámi, aby známé bylo, že já jsem Hospodin Bůh váš“ (Ezechiel 20:20).

„Bůh viděl, že Sobota je pro člověka zásadní, a to i v Ráji. Člověk potřeboval odložit své vlastní zájmy a záležitosti na jeden den ze sedmi, aby mohl plněji přemýšlet o skutcích Božích a rozjímat o Jeho moci a dobrotě. Potřeboval Sobotu, aby mu živěji připomínala Boha a aby probudila vděčnost, protože vše, z čeho se těšil a co vlastnil, pocházelo z dobročinné ruky Stvořitelovy.“ – *Patriarchs and Prophets, p. 48.*

Doporučená četba: *Child Guidance, pp. 527–537.*

Neděle

14. května

1. VĚČNÝ ŽIVOT

a. Co si musíme uvědomit o těch jediných, kteří budou mít výsadu jít do oné lepší země? Zjevení 22:12–14; Jakub 2:10.

Zjevení 22:12–14. A aj, přijduť brzo, a odplata má se mnou, abych odplatil jednomu každému podle skutků jeho. 13. Jáť jsem Alfa i Oméga, počátek i konec, první i poslední. 14. Blahoslavení, kteříž zachovávají příkázání jeho, aby měli právo k dřevu života, a aby branami vešli do města.

Jakub 2:10. Nebo kdo by koli celého zákona ostríhal, přestoupil by pak jediné, všechněmi jest vinen.

„Zatímco [mnozí] odmítají věřit a být poslušni některého požadavku Hospodinova, vytrvale nabízejí Bohu své formální náboženské služby. Na takovou službu není žádná odpověď Ducha Božího. Bez ohledu na to, jak horliví mohou být lidé ve svém dodržování náboženských obřadů, Pán je nemůže přijmout, jestliže setrvávají ve svévolném porušování jednoho z Jeho příkazů.“ – *Patriarchs and Prophets, p. 634.*

b. Co bychom měli dělat s tímto zákonem a kde by se měl uchovávat? 2 Korintským 13:5; Židům 8:10.

2 Korintským 13:5. Sami sebe zkušujte, jste-li u víře; sami sebe ohledujte. Čili sami sebe neznáte, že Ježíš Kristus jest v vás? Leč jste snad zavrženi.

Židům 8:10. Protož tatoť jest smlouva, v kterouž vejdu s domem Izraelským po těch dnech, praví Pán: Dám zákony své v mysl jejich, a na srdcích jejich napíši je, a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem.

„Máme porovnávat své povahy s neomylným standardem Božího zákona. Abychom toto mohli dělat, musíme zkoumat Písma, měříce své vědomosti slovem Božím.“ – *The Review and Herald, February 14, 1893.*

Pondělí

15. května

2. PROROKOVANÁ OBNOVA

a. Které proroctví ukazuje, že Boží lid bude brát zvláštní ohled na Jeho mravní zákon Desatera Příkázání? Jeremiáš 6:16; Izaiáš 58:12.

Jeremiáš 6:16. Když takto říkával Hospodin: Zastavte se na cestách, a pohleďte, a vyptejte se na stezky staré, která jest cesta dobrá, i chodte po ní, a naleznete odpočinití duši své, tedy říkali: Nebudeme choditi.

Izaiáš 58:12. A vzdělají od tebe zplození pustiny starodávné; základy od národu do pronárodu vyzdvihneš. I slouti budeš vzdělavatel zbořeniny, a napravovatel stezek k bydlení.

„V čase konce má být obnoveno každé Božské ustanovení. Zbořenina učiněná v zákoně tím, že člověk změnil čas Soboty, má být vzdělána. Boží lid ostatků, stojící před světem jako reformátoři, má ukázat, že zákon Boží je základem veškeré trvalé reformy a že Sobota čtvrtého příkázání má stát jako památník stvoření, stálá připomínka moci Boží. V jasných, zřetelných liniích mají předkládat nutnost poslušnosti vůči všem předpisům Desatera. Puzeni láskou Kristovou mají s Ním spolupracovat ve vzdělávání pustin. Mají být vzdělavateli zbořeniny, napravovateli stezek k bydlení.“ – *Prophets and Kings, p. 678.*

b. Uvedte konkrétní bod, který je třeba vzít v úvahu při tomto obnovení, a vysvětlíte výsledek. Izaiáš 58:13, 14.

Izaiáš 58:13, 14. Jestliže odvrátíš od soboty nohu svou, abys nevykonával libosti své v den svatý můj, anobř naziveš-li sobotu rozkoší, a svatou Hospodinu slavnou, a budeš-li ji slaviti tak, abys nečinil cest svých, ani vykonával, co by se líbilo, ani nemluvil slova: 14. Tehdy rozkoš míti budeš v Hospodinu, a uvedu tě na vysoká místa země, a způsobím to, abys užíval dědictví Jákoba otce svého; nebo ústa Hospodinova mluvila.

„Když začíná Sobota, měli bychom uvést stráž sami na sebe, na své činy a svá slova, abychom neokrádali Boha přivlastňováním si toho času, který patří přísně Hospodinu, k svému vlastnímu využití. Neměli bychom ani u sebe ani u svých dětí trpět vykonávání jakéhokoliv druhu vlastní práce pro živobytí, ani ničeho, co by se mohlo vykonat v šesti pracovních dnech. Pátek je den připravování. Tehdy se může věnovat čas k vykonávání nezbytné přípravy na Sobotu a k přemýšlení a rozmlouvání o tom. Cokoli, co by z pohledu Nebes bylo považováno za porušení svaté Soboty, by nemělo zůstat nevyřčeno či nevykonáno, aby nebylo vysloveno či vykonáno v Sobotu. Bůh vyžaduje, abychom se v Sobotu nejen zdrželi od tělesné práce, ale aby mysl byla ukázněna zabývat se posvátnými tématy. Čtvrté příkázání se prakticky přestupuje

rozmlouváním o světských věcech či zapojováním se do povrchního a nicotného rozhovoru.“ – *Testimonies for the Church, vol. 2, pp. 702, 703.*

„Pro všechny, kdož přijímají Sobotu jako znamení Kristovy stvořitelské a vykupitelské moci, bude Sobotu potěšením. Spatřující v ní Krista, potěšují se v NĚm. Sobotu jim poukazuje na skutky stvoření jako důkaz Kristovy mocné moci ve vykoupení. Zatímco ona připomíná ztracený pokoj Edenu, vypovídá o pokoji obnoveném skrze Spasitele.“ – *The Desire of Ages, p. 289.*

Úterý

16. května

3. REFORMA SOBOTY

a. Jak se Bůh snažil napravit postoj Svého lidu k Sobotě – a co by se stalo, kdyby ji stále odmítali? Jeremiáš 17:24–27.

Jeremiáš 17:24–27. Stane se zajisté, jestliže s ochotností mne uposlechnete, dĚ Hospodin, abyste nenesli břemen skrze brány města tohoto v den sobotní, ale světili den sobotní, nedĚlajíce v něm žádného díla, 25. Že poberou se skrze brány města tohoto králové i knĚzata sedící na stoličce Davidově, jezdíce na vozích i na koních, oni i knĚzata jejich, muži Judští a obyvatelé JeruzalĚmští, a státi bude toto město až na věčnost. 26. I budou přicházeti z měst Judských a z okolí JeruzalĚma, jakož z země Beniaminovy, tak z roviny, i z té hory, i od poledne, nesouce zápal, a obĚť i dar s kadidlem, také i díků činnĚ nesouce do domu Hospodinova. 27. Jestliže pak neuposlechnete mne, abyste světili den sobotní, a nenesli břemen, chodíce skrze brány JeruzalĚmské v den sobotní, tedy zanitím oheň v branách jeho, kterýžto zžĚře paláce JeruzalĚmské, a neuhasne.

„Prorok při jedné příležitosti, na příkaz Hospodinův, zaujal své postavení v jednom z hlavních vchodů do města a tam zdůrazňoval důležitost svĚcení dne Sobotního. Obyvatelům JeruzalĚma hrozilo, že ztratĚ ze zřetele svatost Soboty, a byli vážně varováni před následováním svých světských činností v onom dni. . . .

„Takto prorok pevnĚ zastával zdravĚ zásady správnĚho života, tak jasnĚ vytyčenĚ v knize zákona. Avšak pomĚry převažující v zemi Judské byly takové, že jen nejrozhodnějšími opatřeními bylo možnĚ dosáhnout změny k lepšímu.“ – *Prophets and Kings, pp. 411, 412.*

b. Jak stejné činy vytvářejí podobné důsledky? 1 Korintským 10:5, 6. MĚní se Bůh? Malachiáš 3:6; Židům 13:8.

1 Korintským 10:5, 6. Ale ne ve mnohých z nich zalíbilo se Bohu; nebo zhynuli na poušti. 6. Ty pak věci ku příkladu nám se staly, abychom nebyli žádosťivi zlého, jako oni žádali.

Malachiáš 3:6. Nebo já Hospodin nemĚním se, protož vy, synové Jákobovi, nevzali jste skončení.

Židům 13:8. Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky.

„Kdekoli existuje příčina, budou následovat stejné následky. Ten, kdo vědomĚ potlačuje své přesvědčení o povinnosti, protože to zasahuje do jeho

sklonů, ztratí nakonec schopnost rozlišovat mezi pravdou a bludem. Rozum se zatemňuje, svědomí se znečitlivuje, srdce se zatvrzuje a duše se odděluje od Boha. Kde se poselství o Božské pravdě zavrhuje nebo znevažuje, tam bude církev zahalena v temnotě; víra a láska chladnou a vstupuje odcizení a neshoda. Členové církve soustředí své zájmy a energii ve světských záležitostech a hříšníci se zatvrzují ve své nekajícnosti.“ – *The Great Controversy*, pp. 378, 379.

„Dnes Satan používá stejné vymyšlení k zavedení stejných zlých věcí, a jeho úsilí jsou následována stejnými následky, jaké za dnů Izraele položily tak mnoho lidí do jejich hrobů.“ – *The Review and Herald*, February 4, 1909.

„Stejně nebezpečí dnes existuje mezi těmi lidmi, kteří se prohlašují za úložiště Božího zákona. Jsou příliš náchylní si lichořit, že ohled, se kterým se zastávají příkázání, by je měl chránit před mocí Božské spravedlnosti. Odmítají být káráni za zlo a obviňují Boží služebníky za přílišné horlivosti ve vyhánění hříchu z tábora.“ – *The Signs of the Times*, February 12, 1880, Art. B.

Středa

17. května

4. PROBLÉMY

a. Jak víme, že Sobotu existovala před Horou Sinai? Exodus 20:8; 16:4, 5. Jak Hebrejští projeví vzdor vůči tomu samému zákonu? Exodus 16:27–30.

Exodus 20:8. Pomni na den sobotní, abys jej světil.

Exodus 16:4, 5. I řekl Hospodin Mojžíšovi: *Aj, já dám vám chleba s nebe jako déšť, a vycházeti bude lid a sbírat, což by postačilo na každý den, abych ho zkusil, bude-li chodit v zákoně mém, či nebude.* 5. *V den pak šestý přistojí sobě to, co přinesou; a bude toho dvakrát více, než toho, což sbíratí mají na každý den.*

Exodus 16:27–30. *Stalo se pak dne sedmého, že vyšli někteří z lidu sbírat, a nenašli.* 28. *Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: I dokudž zpěčovati se budete příkázání mých ostříhati a zákonů mých?* 29. *Vítež, žeť Hospodin vám dal sobotu, a proto on vám dává v den šestý chleba na dva dni. Zůstaňte každý v svém, aniž kdo vycházej z místa svého v den sedmý.* 30. *I odpočinul lid v den sedmý.*

„Každý týden během svého dlouhého pobytu na poušti byli Izraelští svědky trojího zázraku, který byl určen k tomu, aby vštípil do jejich myslí posvátnost Soboty: v den šestý spadlo dvojnásobné množství manny, žádná v den sedmý, a ta část potřebná pro Sobotu byla zachována sladká a čistá, kdežto byla-li nějaká přechována v nějaký jiný čas, stala se nepoživatelnou.

„Za daných okolností spojených s poskytováním manny máme nezvratný důkaz, že Sobotu nebyla zavedena, jak mnozí tvrdí, až když byl vydán zákon na Sinai. Dříve než Izraelští přišli k Sinai, rozuměli, že Sobotu je pro ně závazná. Tím, že byli povinni nasbírat každý pátek dvojnásobnou porci manny v přípravě na Sobotu, kdy žádná nebude padat, byla jim neustále vštěpována posvátná povaha dne odpočinku. A když někteří z lidu vyšli v Sobotu sbírat mannu, Hospodin se ptal: ‚I dokudž zpěčovati se budete příkázání Mých ostříhati a zákonů Mých?‘“ – *Patriarchs and Prophets*, pp. 296, 297.

b. Byl to izolovaný problém na poušti s otázkou Soboty? Vysvětlete. Ezechiel 20:10–13.

Ezechiel 20:10–13. Takž jsem je vyvedl z země Egyptské, a přivedl jsem je na poušť, 11. A dal jsem jim ustanovení svá, a soudy své v známost jsem jim uvedl, ješto činil-li by je kdo, jistě že by živ byl skrze ně. 12. Nadto i soboty své vydal jsem jim, aby byly na znamení mezi mnou a mezi nimi, aby znali, že já Hospodin jsem posvětitel jejich. 13. Ale dům Izraelský zpuřně se postavovali proti mně na poušti, v ustanoveních mých nechodili, a soudy mými pohrdli, ješto činil-li by je kdo, jistě že by živ byl skrze ně; též soboty mé poškrvnili náramně. Pročež jsem řekl: Že vyleji prchlivost svou na ně na poušti, abych je docela vyhladil.

„Během celých čtyřiceti let na poušti byl lidem každý týden připomínán posvátný závazek Soboty prostřednictvím zázraku manny. Ani toto je však nepřivedlo k poslušnosti. I když se neodvážili k tak otevřenému a odvážnému přestoupení, které bylo obdrželo takový mimořádný trest, přesto existovala velká nedbalost v zachovávaní čtvrtého přikázání. Bůh skrze Svého proroka prohlašuje: ‚Soboty Mé poškrvnili náramně.‘ Viz Ezechiel 20:13–24. A toto se uvádí mezi důvody pro vyloučení první generace ze Země Zaslíbené. Přesto se jejich děti nepoučily. Jejich zanedbávání Soboty během čtyřicetiletého putování bylo takové, že ačkoli jim Bůh nezabránil ve vstupu do Kanaánu, tak prohlásil, že by měli být po usazení v Zemi Zaslíbené rozptýleni mezi pohany.“ – *Patriarchs and Prophets*, pp. 409, 410.

Čtvrtek

18. května

5. DŮLEŽITÝ VÝZNAM

a. Jak přikázání o Sobotě ukazuje, že nejde o nové přikázání? Exodus 20:8–11.

Exodus 20:8–11. Pomni na den sobotní, abys jej světil. 9. Šest dní pracovati budeš, a dělati všeliké dílo své; 10. Ale dne sedmého odpočinutí jest Hospodina Boha tvého. Nebudeš dělati žádného díla, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj i děvka tvá, hovado tvé i příchozí, kterýž jest v branách tvých. 11. Nebo v šesti dnech učinil Hospodin nebe a zemi, moře a všecko, což v nich jest, a odpočinul dne sedmého; protož požehnal Hospodin dne sobotního, a posvětil ho.

„Sobota se nezavádí jako nové ustanovení, ale jako ustanovení založené při stvoření. Má se na ni pamatovat a zachovávat ji jako památku Stvořitelova díla. Ukazujíc na Boha jako Tvůrce nebes a země, ona odlišuje pravého Boha ode všech falešných bohů. Všichni, kdož ostříhají sedmý den, dávají touto činností najevo, že jsou ctiteli Jehovaha. Takto je Sobota znamením oddanosti člověka Bohu.“ – *Patriarchs and Prophets*, p. 307.

b. Kde můžeme najít původní příkaz a jaký význam má toto ustanovení Soboty pro pravý lid Boží? Genesis 2:1–3; Ezechiel 20:20.

Genesis 2:1–3. A tak dokonána jsou nebesa a země, i všecko vojsko jejich. 2. A dokonat Bůh dne sedmého dílo své, kteréž dělal; a odpočinul v den

sedmý ode všeho díla svého, kteréž byl dělal. 3. I požehnal Bůh dni sedmému a posvětil ho; nebo v něm odpočinul Bůh ode všeho díla svého, kteréž byl stvořil, aby učiněno bylo.

Ezechiel 20:20. *Těž soboty mé svěťte, i budou na znamení mezi mnou a vámi, aby známé bylo, že já jsem Hospodin Bůh váš.*

„Stejně jako Sobota, vznikl při stvoření týden a byl uchován a přenesen k nám prostřednictvím Biblických dějin. Bůh sám odměřil první týden jako vzor pro následující týdny do konce času. Jako každý další, sestával ze sedmi doslovných dnů. Šest dní bylo použito v díle stvoření; v sedmém Bůh odpočinul a pak tomuto dni požehnal a oddělil jej jako den odpočinku pro člověka.“ – *Patriarchs and Prophets, p. 111.*

„Protože odpočinul v Sobotu, požehnal Bůh dni sedmému a posvětil ho“ – oddělil Sobotu ke svatému použití. Dal ji Adamovi jako den odpočinku. Je to památník díla stvoření, a tudíž znamení Boží moci a Jeho lásky.“ – *The Desire of Ages, p. 281.*

Pátek

19. května

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

- 1. Jaký je vztah mezi věčným životem a Desaterem Příkázání?**
- 2. Co se máme naučit z prorokované reformy týkající se Soboty?**
- 3. Jaké jsou v naší době důsledky stejného nedbalého přístupu jako za dnů Jeremiášových?**
- 4. Jak převládající bylo zanedbávání Soboty na poušti a jaké to mělo důsledky?**
- 5. Jaký význam má den Sobotní pro vás osobně?**

Sobota v Novém Zákoně

„Protož zůstávat’ svátek lidu Božímu“ (Židům 4:9).

„Pro všechny, kdož přijímají Sobotu jako znamení Kristovy stvořitelké a vykupitelské moci, bude Sobota potěšením. Spatřující v ní Krista, potěšují se v NĚm. Sobota jim poukazuje na skutky stvoření jako důkaz Kristovy mocné moci ve vykopení.“ – *The Desire of Ages*, p. 289.

Doporučená četba: *Patriarchs and Prophets*, pp. 44–51.

Neděle

21. května

1. NÁŠ PŘÍKLAD

a. Jak budeme žít, budeme-li opravdově milovat Ježíše a následovat Jeho příklad? Jan 14:15; 15:10. Co On dělal v Sobotu? Lukáš 4:16, 31.

Jan 14:15. Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte.

Jan 15:10. Budete-li zachovávatí přikázání má, zůstanete v mém milování, jakož i já přikázání Otce svého zachoval jsem, i zůstávám v jeho milování.

Lukáš 4:16, 31. I přišel do Nazaréta, kdež byl vychován, a všel podle obyčeje svého v den sobotní do školy. I vstal, aby četl. . . . 31. I sstoupil do Kafarnaum, města Galilejského, a učil je ve dny sobotní.

„Co je důkazem obrácení? – ‚Milujete-li Mne, přikázání Mých ostříhejte‘ (Jan 14:15). ‚Milujete-li Mne, nechť není vaše láska jen jako domnělý pocit náklonnosti mezi lidmi. Pravá láska spočívá v ostříhání Mých přikázání.‘ Láska, která bude přinášet ochotnou poslušnost, není nějaká vrtkavá věc, ale silná, pevná zásada, která se projevuje slovem i skutkem.“ – *Manuscript Releases*, vol. 10, p. 291.

„Ježíš učinil nekonečnou obět’. Nic menšího než život Božího milovaného Syna by nestačilo k zaplacení těžkého dluhu, který jsme si byli způsobili porušováním zákona Božího. On vzal na Sebe naši přirozenost a stal se hříchem za nás, abychom my mohli mít ‚odpuštění předešlých hříchů,‘ a skrze Jeho Božskou sílu a milost mohli plnit spravedlivé požadavky zákona. Každý, kdo zastává stanovisko, že nezáleží na tom, zda ostříháme či neostříháme přikázání Boží, ten není obeznámen s Kristem. Ježíš říká: ‚Já přikázání Otce svého zachoval jsem, i zůstávám v jeho milování;‘ a ti, kdož následují Ježíše, budou dělat to, co dělal On.“ – *The Review and Herald*, March 6, 1888.

b. Co bychom měli dělat s Jeho příkladem? 1 Petr 2:21; 1 Jan 2:6.

1 Petr 2:21. Nebo i k tomu povolání jste, jako i Kristus trpěl za nás, nám pozůstaviv příklad, abyste následovali šlepějí jeho.

1 Jan 2:6. Kdo praví, že v něm zůstává, tenť má, jakž on chodil, tak choditi.

2. UKŘÍŽOVÁNÍ

a. Jak víme, že Ježíš byl ukřižován v den přípravování – a který den to je? Lukáš 23:52–56; Marek 15:42.

Lukáš 23:52–56. Ten přistoupiv ku Pilátovi, vyprosil tělo Ježíšovo. 53. A složiv je, obvinul v kment, a pochoval je v hrobě vytesaném, v kterémž ještě nikdy nebyl žádný pochován. 54. A byl den přípravování, a sobota se začínala. 55. Šedše pak také za ním ženy, kteréž byly s Ježíšem přišly z Galilee, pohleděly na hrob, a kterak pochováno bylo tělo jeho. 56. Vrátivše se pak, připravily vonné věci a masti, ale v sobotu odpočinuly, podlé příkázání. *Marek 15:42.* A když již byl večer, (že byl den přípravování, to jest před sobotou).

„Byla to nezapomenutelná Sobota pro zarmoucené učedníky a také pro kněze, knížata, zákonníky a lid. Při západu slunce večer v den přípravování zazněly trouby, což znamenalo, že začala Sobota. Velikonoce se slavily tak, jak bývaly po staletí, zatímco Ten, na něhož poukazovaly, byl zabit bezbožnými rukama a ležel v Josefově hrobě.“ – *The Desire of Ages*, p. 774.

„Nakonec Ježíš odpočíval. Dlouhý den hanby a mučení skončil. Když poslední paprsky zapadajícího slunce uvedly Sobotu, Syn Boží ležel v klidu v Josefově hrobě. Maje Svě dílo dokončeno, Svě ruce složené v pokoji, odpočíval během posvátných hodin Sobotního dne. . . .

„Nyní Ježíš odpočinul od díla vykopení; a ačkoli mezi těmi, kdož Jej milovali na zemi, byl zármutek, přesto v nebi byla radost. Příslib budoucnosti byl slavný pro oči nebeských bytostí. Obnovené stvoření, vykopená lidská rasa, která zvítězila nad hříchem, nemohla nikdy padnout – toto, výsledek plynoucí z Kristova dokončeného díla, viděli Bůh a andělé. S touto scénou je navždy spojen den, v němž Ježíš odpočíval. Neboť Jeho ‚skutkové jsou dokonalí;‘ a ‚cožkoli činí Bůh, to trvá na věky.‘ (Deuteronomium 32:4; Kazatel 3:14.) Až bude ‚napravení všech věcí; což byl předpověděl Bůh skrze ústa všech Svých svatých proroků od věků‘ (Škutky 3:21), Sobota stvoření, den, v němž Ježíš odpočíval v Josefově hrobě, bude stále dnem odpočinku a radosti. Nebe a země se spojí ve chvále, když ‚od Soboty do Soboty‘ (Izaiáš 66:23) se budou národy spasených v radostném uctívání klanět Bohu a Beránkovi.“ – *The Desire of Ages*, pp. 769, 770.

b. Proč věřící ženy nedokončily přípravu Kristova těla v tuto první Sobotu po ukřižování? Lukáš 23:56; Marek 15:42–47.

Lukáš 23:56. Vrátivše se pak, připravily vonné věci a masti, ale v sobotu odpočinuly, podlé příkázání.

Marek 15:42–47. A když již byl večer, (že byl den přípravování, to jest před sobotou), 43. Přišed Jozef z Arimatie, počestná osoba úředná, kterýž také očekával království Božího, směle všel ku Pilátovi, a prosil za tělo Ježíšovo. 44. Pilát pak podivil se, již-li by umřel. A povolav centuriona, otázal se ho,

Pamatujte prosím na zvláštní sbírku následující sobotu!

dávno-li je umřel. 45. A zvěděl od centuriona, dal tělo Jozefovi. 46. I koupiv plátna, a sňav ho, obvinul v plátno, a položil do hrobu, kterýž byl vytesán z skály, a přivalil kámen ke dveřím hrobovým. 47. Ale Maria Magdaléna a Maria Jozesova dívaly se, kde by byl položen.

„Učedníci odpočívali v Sobotu, truchlice nad smrtí svého Pána, zatímco Ježíš, Král slávy, ležel v hrobě.“ – *Early Writings*, p. 181.

c. Kdy ony pokračovaly v plánu dokončit svůj úkol? Marek 16:1, 2.

Marek 16:1, 2. A když pominula sobota, Maria Magdaléna a Maria Jakubova a Salome nakoupily vonných věcí, aby přijdouce, pomazaly Ježíše. 2. Protož velmi ráno v první den po sobotě přišly k hrobu, an již slunce vzešlo.

Úterý

23. května

3. RANĚ KŘESŤANSKÁ CÍRKEV

a. Které Ježíšovo proroctví ukázalo, že církev bude respektovat Sobotu 40 let po Jeho vzkříšení? Matouš 24:15–20; 5:17.

Matouš 24:15–20. Protož když uzříte ohavnost zpuštění, předpověděnou od Daniele proroka, ana stojí na místě svatém, (kdo čte, rozuměj), 16. Tehdáž ti, kteříž by byli v Judstvu, nechť utekou na hory. 17. A kdo na poli, nevracuj se zase, aby vzal roucha svá. 19. Běda pak těhotným a těm, kteréž koji v těch dnech. 20. Protož modlte se, aby utíkání vaše nebylo v zimě aneb v svátek.

Matouš 5:17. Nedomnívejte se, že bych přišel rušiti zákona aneb proroků. Nepřišel jsem rušiti, ale naplniti.

„Ten, který učinil Sobotu, ji nezrušil a nepřibil ji k Svému kříži. Sobotu nebyla Jeho smrtí učiněna neplatnou. Čtyřicet let po Jeho ukřižování se měla stále zachovávat svatou. Po čtyřicet let se měli učedníci modlit, aby jejich utíkání nebylo v Sobotu.“ – *The Desire of Ages*, p. 630.

„Kristus učinil Sobotu a nikdy ji nezrušil. Sobotu nebyla ukřižováním učiněna neplatnou, jak mnozí tvrdí. Kristova smrt na kříži je nezodpověditelný argument ve prospěch neměnné povahy každého předpisu Božího svatého zákona. . . .

„Jako hlava lidské rodiny, On žil každý předpis, každou literku, každý puntík ze zákona. Žil v lidství život, který, jak On vyžaduje, mají žít Jeho následovníci, a proto neexistuje žádná omluva pro nikoho, že nedokáže dosáhnout standardu dokonalosti.“ – *The Review and Herald*, December 20, 1898.

b. Co bylo pravidelným zvykem apoštolů v Biblickou Sobotu sedmého dne? Skutky 18:1–4.

Skutky 18:1–4. Potom pak Pavel vyšel z Atén, přišel do Korintu. 2. A nalez jednoho Žida, jménem Akvilu, kterýž byl rodem z Pontu, kterýž nedávno byl přišel z Vlach, i Priscillu manželku jeho, (proto že byl rozkázal Klaudius, aby všickni Židé z Říma vyšli), i přivínil se k nim. 3. A že byl téhož řemesla, bydlil

u nich, a dělal; nebo řemeslo jejich bylo stany dělati. 4. I hádal se v škole na každou sobotu, a k získání přivodil i Židy i Řeky.

„Když [Pavel] byl skončil a Židé byli odešli ze synagogy, pohané stále setrvali a snažně prosili, aby jim příští Sobotu mluvili táž slova. Apoštolové vyvolali v tomto místě velký zájem mezi Židy i pohany. Povzbuzovali věřící a obrácené, aby stáli pevně ve své víře a aby pokračovali v milosti Boží. Zájem slyšet slova apoštolů byl tak velký, že se příští Sobotu sešlo celé město.“ – *Sketches from the Life of Paul*, pp. 48, 49.

c. Co se můžeme naučit z Pavlovy praxe, když v místě, kam on zavítal, nebyla žádná synagoga? Skutky 16:12, 13.

Skutky 16:12, 13. A odtud do Filippis, kteréž jest první město krajiny Macedonské, obyvateli cizími osazené. I zůstali jsme v tom městě za několik dní. 13. V den pak sobotní vyšli jsme ven za město k řece, kdež býval obyčej modliti se. A usadivše se, mluvili jsme ženám, kteréž se tu byly sešly.

„Nemáme učit své děti, že v Sobotu nesmějí být šťastné, že je špatné chodit ven. Ó, ne. Kristus vyvedl Svě učedníky v Sobotu k jezeru a učil je tam. Jeho kázání v Sobotu nebyla vždy kázána v uzavřených zdech.“ – *Child Guidance*, pp. 533, 534.

Středa

24. května

4. PRVNÍ DEN TÝDNE

a. Proč byli učedníci shromážděni, když se Kristus po Svém vzkříšení poprvé objevil? Jak Jeho druhá návštěva dále potvrzuje, že nezaváděl jiný den bohoslužby? Jan 20:19, 26.

Jan 20:19, 26. Když pak byl večer toho dne, kterýž jest první po sobotě, a dvěře byly zavřeny, kdež byli učedníci shromážděni, pro strach Židovský, přišel Ježíš, a stál u prostřed, a řekl jim: Pokoj vám. . . . 26. A po osmi dnech opět učedníci jeho byli vnitř, a Tomáš s nimi. Přišel Ježíš, a dvěře byly zavřeny, i stál u prostřed a řekl: Pokoj vám.

„Kristus v Sobotní den odpočíval v hrobě, a když ráno prvního dne týdne svatě bytosti Nebe i země byly vzhůru, On vstal z hrobu, aby obnovil Svě dílo vyučování Svých učedníků. Avšak tato skutečnost neposvěcuje první den týdne a nečiní jej Sobotou.“ – *Spirit of Prophecy*, vol. 3, p. 204.

b. Jak odložení stranou darů jednoho každého u sebe doma ukazuje, že neděle nebyla ustanovena jako zvláštní den bohoslužby? 1 Korintským 16:1, 2. Ukazuje lámání chleba, že určitý den, či noc, je určen jako zvláštní den každotýdenní bohoslužby? Skutky 2:42, 46.

1 Korintským 16:1, 2. Ó zbírce pak na svaté, jakž jsem nařídil v církvích Galatských, tak i vy činite. 2. V každou neděli jeden každý z vás sám u sebe slož, schovaje podlé možnosti, aby ne teház, když bych přišel, zbírky se daly.

Pamatujte prosím na zvláštní sbírku následující sobotu!

Skutky 2:42, 46. I zůstávali v učení apoštolském, a v společnosti, a v lámání chleba, a na modlitbách. . . . 46. A na každý den trvajícce jednomyslně v chrámě, a lámajícce po domích chléb, přijímali pokrm s potěšením a sprostostí srdce.

c. Proč se shromáždění v Troadě konalo až přes půlnoc? Skutky 20:8–12. Kdy je v moderní době půlnoc prvního dne týdne? Genesis 1:5; Leviticus 23:32.

Skutky 20:8–12. A bylo mnoho světel na té síni, kdež byli shromáždění. 9. Jeden pak mládenec, jménem Eutychus, sedě na okně, jsa obtížen hlubokým snem, když tak dlouho Pavel kázal, spě, spadl s třetího ponebí dolů a vzat jest mrtvý. 10. I sstoupiv dolů Pavel, zpolehl na něj, a objav jej, řekl: Nermuťtež se, však duše jeho v něm jest. 11. A vstoupiv, lámal chléb a jedl, a kázani jim učiniv dlouhou až do svitání, tak odšel pryč. 12. I přivedli toho mládence živého, a byli velice potěšeni.

Genesis 1:5. A nazval Bůh světlo dnem, a tmu nazval nocí. I byl večer a bylo jitro, den první.

Leviticus 23:32. Sobotu odpočínutí míti budete, když ponižovati budete duši svých, devátého dne téhož měsíce u večer; od večera až do druhého večera držeti budete sobotu svou.

„Skutečnost, že se jejich milovaný učitel chystal odejít, byla příčinou svolání větší společnosti než obvykle. Shromáždili se v horní místnosti na třetím podlaží, na tom nejchladnějším a nejpříjemnějším místě pro takové shromáždění toho teplého jarního večera. Noci byly tehdy temné, ale na té síni hořelo mnoho světel. Pavlova mysl byla zaujata vědomím o nebezpečích, která jej čekají, a nejistotou, zda se znovu setká se svými bratry; musel jim předložit věci velkého zájmu a důležitosti; a ve vážnosti své lásky a péče o ně, kázal až do půlnoci.“ – *Sketches from the Life of Paul*, pp. 196, 197.

d. Který den je ve skutečnosti dnem Páně – a jak je pro nás důležité si toto uvědomit? Zjevení 1:10; Marek 2:28; Izaiáš 58:13.

Zjevení 1:10. A byl jsem u vytržení ducha v den Páně, i uslyšel jsem za sebou hlas veliký jako trouby.

Marek 2:28. Protož Syn člověka jest pánem také i soboty.

Izaiáš 58:13. Jestliže odvrátíš od soboty nohu svou, abys nevykonával libosti své v den svatý můj, anobrž nazúveš-li sobotu rozkoší, a svatou Hospodinu slavnou, a budeš-li ji slaviti tak, abys nečinil cest svých, ani vykonával, co by se líbilo, ani nemluvil slova.

„Jestliže vám bylo předloženo světlo pravdy, zjevující Sobotu čtvrtého přikázání a ukazující, že ve Slově Božím není žádný základ pro svěcení neděle, a přesto stále lpíte na falešné sobotě, odmítajícce světit Sobotu, kterou Bůh nazývá ‚den svatý Můj,‘ přijímáte znamení šelmy. Kdy k tomu dochází? Když uposlechnete výnos, který vám přikazuje, abyste v neděli přestali pracovat a uctívali Boha, i když víte, že v Bibli není žádné slovo, které by ukazovalo, že neděle je jiná než běžný pracovní den, souhlasíte s přijetím znamení šelmy. a odmítáte pečeť Boží.“ – *Evangelism*, p. 235.

5. PAMÁTNÍK

a. Čeho je Sobota památkem? Exodus 31:13; Genesis 2:1–3.

Exodus 31:13. Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: A však sobot mých ostříhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji.

Genesis 2:1–3. A tak dokonána jsou nebesa a země, i všecko vojsko jejich. 2. A dokonal Bůh dne sedmého dílo své, kteréž dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréž byl dělal. 3. I požehnal Bůh dni sedmému a posvětil ho; nebo v něm odpočinul Bůh ode všeho díla svého, kteréž byl stvořil, aby učiněno bylo.

„Důležitost Soboty jako památníku stvoření spočívá v tom, že stále zpřítomňuje ten pravý důvod, proč musíme Boha uctívat – protože On je Stvořitel a my jsme Jeho stvoření. . . . To, že Bůh ustanovil Sobotu v Eden, mělo tuto pravdu udržovat stále v lidských myslích; a dokud skutečnost, že On je naším Stvořitelem, bude stále důvodem, proč bychom Jej měli uctívat, dotud bude Sobota stále toho znamením a památkem. Kdyby byla Sobota všeobecně ostříhána, lidské myšlenky a city by byly vedeny ke Stvořiteli jako objektu úcty a uctívání a nikdy by neexistoval modlář, ateista či nevěřící. Ostříhání Soboty je znamením věrnosti pravému Bohu, ‚Tomu, kterýž učinil nebe i zemi i moře i studnice vod.‘ Z toho plyne, že poselství, které lidem přikazuje, aby uctívali Boha a ostříhali Jeho přikázání, je zvláště vyzývá, aby ostříhali čtvrté přikázání.“ – *The Great Controversy*, pp. 437, 438.

b. Jak je ona památkem našeho osobního vykoupení? Deuteronomium 5:15.

Jak tato změna srdce nastává? Ezechiel 36:26, 27; Žalm 51:12.

Deuteronomium 5:15. A pamatuj, že jsi byl služebníkem v zemi Egyptské, a vyvedl tě Hospodin Bůh tvůj odtud v ruce silné, a v rameni vztaženém. Protož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj, abys světil den sváteční.

Ezechiel 36:26, 27. A dám vám srdce nové, a ducha nového dám do vnitřností vašich, a odejma srdce kamenné z těla vašeho, dám vám srdce masité. 27. Ducha svého, pravím, dám do vnitřností vašich, a učiním, abyste v ustanoveních mých chodili, a soudů mých ostříhali a činili je.

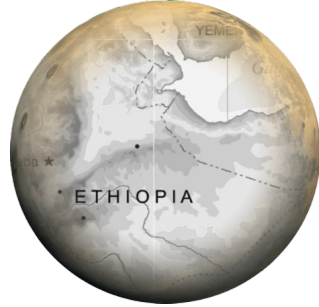
Žalm 51:12. Srdce čisté stvoř mi, ó Bože, a ducha přímého obnov u vnitřnostech mých.

„Je to služba lásky, čeho si Bůh cení. Když toto chybí, pouhý úkon obřadu je pro Něho urážkou. Tak je tomu i se Sobotou. Byla určena k tomu, aby uvedla lidi do společenství s Bohem; ale když byla mysl pohlcena únavnými obřady, účel Soboty byl zmařen. Její pouhé vnější dodržování bylo výsměchem.“ – *The Desire of Ages*, p. 286.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Jaký příklad dal Kristus ohledně svěcení Soboty?
2. Jak události kolem ukřižování jasně ukazují, že Sobota zůstala nedotčena?
3. V jakém druhu zvyku týkajícího se Soboty apoštolové pokračovali?
4. Vysvětlete, proč první den týdne nemá žádné označení jako oficiální den bohoslužby.
5. Jaká je nejdůležitější stránka ostříhání Soboty?

SBÍRKA PRVNÍ SOBOTY PRO ÚSTŘEDÍ A MODLITEBNU V HOSANNĚ V ETIOPII

Etiopie, země známá svou starověkou civilizací, sousedí s Jižním Súdánem, Súdánem, Keňou, Eritreou, Džibutskem a Somálskem. Mezi téměř 120 miliony obyvatel, lid Etiopie vyznává řadu náboženství – většinou Abrahamské – s Etiopskými Ortodoxními, P'ent'ay (Evangelickými Protestanty) a Římsko-Katolickými věřícími tvořícími dohromady 67,3 % lidí, následovanými Islámem v 31,3 %. Je zde také malá Židovská komunita plus někteří členové Bahá'í víry.

Poselství Reformního hnutí ASD přišlo do Etiopie asi před 20 lety, kdy někteří bratři a sestry, dotčeni Duchem Svatým, začali číst a modlit se za přítomnou pravdu. Brzy poté nás navštívili bratři z RH ASD a byli jsme organizováni jako mise.

Hosanna (také známá jako Hosaena) je velké město 139 mil (225 km) od Addis Abeby, hlavního města země. Hosanna je místo, kde plánujeme postavit ústředí pro Misi Etiopské Severní Unie.

Tato mise Unie byla založena v roce 2020, kdy se Mise Etiopské Unie stala třemi samostatnými misemi Unie na jihu – oblast s přibližně 40 miliony duší. Máme omezené zdroje, ale naše práce se rozšiřuje. V současné době má Mise Etiopské Severní Unie více než 26 místních sborů. Pokrývá rozsáhlý region od města Hosanna až po hranici s Keňou.

V Hosanně máme členy církve – a už více než 20 let nemají dům bohoslužby. Avšak nyní chválíme Pána, protože doufáme a věříme, že členové naší církve po celém světě hodlají změnit tuto historii a pomohou nám zde vybudovat modlitebnu a ústředí, aby sloužily jako centrum pro naši Unii.

Naším cílem je propagovat z tohoto místa věčné evangelium nejen v Hosanně, ale také v sousedních městech až k hranici s Keňou. Tento památník Páně má být zářícím světlem pro celou tuto oblast – a my potřebujeme vaši pomoc. Srdečně proto žádáme všechny naše bratry, sestry a mládež na celém světě, aby štědrě přispěli na tento projekt, „abyste všelijak zbohaceni byli ke všelike správnosti, kteráž působí skrze nás, aby díky činěny byly Bohu“ (2 Korintským 9:11). Za vaši velkorysou pomoc bychom vám rádi vyjádřili nejhlubší poděkování a srdečné pozdravy.

Vaši bratři z Mise Etiopské Severní Unie v Hosanně

Říše bojují o nadvládu

„A čtyři šelmy veliké vystupovaly z moře, jedna od druhé rozdílná“ (Daniel 7:3).

„Posvátná historie byla jedním ze studijních předmětů ve školách proroků. V záznamu o Jeho jednání s národy se rýsovaly šlépěje Jehovahovy. Tak i dnes máme uvažovat o Božím jednání s národy země. Máme vidět v dějinách naplnění proroctví, studovat působení Prozřetelnosti ve velkých reformních hnutích a porozumět vývoji událostí v seřazování národů pro konečný konflikt velké rozepře.“ – *Testimonies for the Church, vol. 8, p. 307.*

Doporučená četba: *Prophets and Kings, pp. 522–538.*

Neděle

28. května

1. VÍTR JAKO SYMBOL

a. Co vítr obvykle představuje v proroctví? Jeremiáš 25:32, 33; 4:13.

Jeremiáš 25:32, 33. Takto praví Hospodin zástupů: Aj, bída přijde z národu na národ, a vichřice veliká strhne se od končin země. 33. I budou zbiti od Hospodina v ten čas od konce země až do konce země; nebudou oplakáni, ani sklizeni, ani pochováni, místo hnoje na svrchku země budou.

Jeremiáš 4:13. Aj, jako oblakové vystupuje, a jako vicher vozové jeho, rychlejší jsou nežli orlice koni jeho. Běda nám, nebo poplénění jsme.

„Větry jsou symbolem sváru.“ – *The Great Controversy, p. 439.*

„[V knize Zjevení,] Jan vidí přírodní živly – zemětřesení, bouři a politické sváry – představeny tak, že jsou drženy čtyřmi anděly. Tyto větry jsou pod kontrolou, dokud Bůh nedá slovo, aby je pustili. Zde je bezpečí Boží církve. Andělé Boží plní Jeho příkaz, držíce větry zemské, aby nevál vítr na zemi, ani na moře, ani na žádný strom, dokud nebudou služebníci Boží zapečetěni na svých čelech. Je viděn mocný anděl, vystupující od východu (nebo při východu) slunce. Tento nejmocnější z andělů má ve své ruce pečeť živého Boha neboli Toho, který jediný může dát život, který může napsat na čela znamení či nápis, těm, jimž bude udělena nesmrtelnost, věčný život. Je to hlas tohoto nejvyššího anděla, který měl pravomoc přikázat čtyřem andělům, aby drželi na uzdě čtyři větry, dokud nebude toto dílo vykonáno, a dokud nevydá vyzvu, aby je uvolnil.“ – *Testimonies to Ministers, pp. 444, 445.*

2. VODA, ŠELMY A KŘÍDLA

- a. Často nalézáme různá prorocká vyobrazení kolem nějaké vody nebo moře, zejména ve spojení s větrem. Co to představuje? Zjevení 17:15.

Zjevení 17:15. I řekl mi: Vody, kteréžs viděl, kdež nevěstka sedí, jsou lidé, a zástupové, a národové, a jazykové.

„Větry jsou symbolem sváru. Čtyři větrové nebesťi bojující na moři velikém představují strašné scény dobývání a revolucí, jimiž království dosahují moci.“
– *The Great Controversy*, p. 440.

- b. Co Bůh používá k znázornění pozemských království nebo říší? Daniel 7:17, 23.

Daniel 7:17, 23. Ty šelmy veliké, kteréž jsou čtyry, jsou čtyři králové, kteříž povstanou z země. . . . 23. Řekl takto: Šelma čtvrtá znamená království čtvrté na zemi, kteréž rozdílné bude ode všech království, a zžije všecku zemi, a zmlátí ji a potře ji.

„Danieli bylo dáno vidění o divokých šelmách, představujících mocnosti země. Avšak korouhví Mesiášova království je beránek. Zatímco pozemská království vládnou převahou fyzické moci, Kristus má zakázat každou tělesnou zbraň, každý nástroj nátlaku. Jeho království má být založeno, aby pozdvihlo a zušlechtilo padlé lidstvo.“ – *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 4, p. 1171.

- c. Prorok často viděl šelmu letící s křídly – zcela v rozporu s přirozenou existencí zvířete. Jak tato křídla symbolizují rychlost a houževnatost, jak je znázorněno orlicí? Abakuk 1:6–10.

Abakuk 1:6–10. Nebo aj, já vzbudím Kaldejské, národ lýtý a rychlý, kterýž zjezdí všecku širokost země, aby dědičně opanoval přibytky jiných, 7. Strašlivý a hrozný, od něhož soud jeho i vyvýšenost jeho vyjde. 8. Koni jeho rychlejší budou než rysové, a lítější nad vlky večerní; velké množství bude jezdců jeho, kteřížto jezdcí jeho zdaleka přijedou, a přiletí jako orlice, kteráž chvátá na pastvu. 9. Každý z nich k utiskování přijde, obrátice tváří své k východu, když seberou jako písek zajaté. 10. Tentýž i králům se posmívati bude, a knížata smích jemu budou; tentýž každé pevnosti smáti se bude, a zděláje náspy, dobude jí.

„Ve snaze dostat se k svému domovu je orlice často sražena bouří do úzkých soutěsek hor. Mezi ní a slunnými výšinami, kde si zajišťuje své hnízdo, se táhnou mraky v černých, zlověstných masách. Chvilí se zdá být zmatená a řítí se sem a tam, tlučíc svými silnými křídly, jako by chtěla zamést husté mraky. . . . Nakonec se vyřítí vzhůru do temnoty a vydá pronikavý triumfální výkřik, když se o chvíli později vynoří v klidném slunečním svitu nahore. Pod ní je tma a bouře, a kolem ní září nebeské světlo. Dosahuje svého milovaného domova na vysokém skalisku a je spokojená. Ke světlu se dostala skrze temnotu.“ –

Messages to Young People, pp. 102, 103.

„Je velká potřeba lidí, kteří dokážou co nejlépe využít tisk, aby pravda mohla dostat křídla k svému chvátání ke každému národu, jazyku a lidu.“ – *Gospel Workers, p. 25.*

Úterý

30. května

3. LEV

a. Jelikož šelmy představují království, jaký národ je symbolizován lvem z verše Daniel 7:4, a jak tento národ plnil svou úlohu v dějinách? Jeremiáš 4:6, 7; 50:17, 43, 44.

Daniel 7:4. První podobná lvu, a křídla orličí měla. Hleděl jsem, až vytrhána byla křídla její, jimiž se vznášela od země, tak že na nohách jako člověk státi musila, a srdce lidské dáno jest jí.

Jeremiáš 4:6, 7. Vyzdvihněte korouhev na Sionu, zmužile se mějte, nepostávejte; nebo já zlé věci uvedu od půlnoci, a potření veliké. 7. Vychází lev z houště své, a ten, kterýž hubí národy, vyšed z místa svého, táhne, aby obrátil zemi tvou v pustinu, a města tvá aby zbořena byla, tak aby nebylo žádného obyvatele.

Jeremiáš 50:17, 43, 44. Hovádka zahnané jest Izrael, kteréž lvové splášili. Nejprve zžíral je král Assyrský, tento pak poslední, Nabuchodonozor král Babylonský, kosti jeho potřel. . . . 43. Král Babylonský jakž uslyší pověst o nich, opadnou ruce jeho, úzkost zachvátí jej, bolest jako rodičku. 44. Aj, jako lev vystupuje, více než zdutí Jordána proti příbytku Nejsilnějšího, a však v okamžení zaženu jej z této země, a toho, kterýž jest vyvolený, ustanovím nad ní. Nebo kdo jest mně rovný? A kdo mi složí rok? A kdo jest ten pastýř, kterýž by se postavil proti mně?

„[Bůh] zjevil Své rozhodnutí uvalit trest na národ, který se od Něho byl odvrátil, aby sloužil bohům pohanů. Během života některých, kteří se již tehdy zajímali o budoucnost, zázračně utvářel záležitosti vládnoucích národů země a přivedl Babylonské k nadvládě. Tito Kaldejští, „strašliví a hrozní,“ měli náhle přepadnout Judskou zemi jako Božsky určená pohroma. Viz Abakuk 1:7. Judská knížata a nejkrásnější z lidu měli být odvedeni do zajetí do Babylona; Judská města a vesnice a obdělávaná pole měly být zničeny; nic nemělo být ušetřeno.“ – *Prophets and Kings, pp. 385, 386.*

b. Jak Hospodin popisuje mocnou Babylónskou říši na jejím vrcholu za vlády Nabuchodonozora – a proč? Jeremiáš 27:4–8.

Jeremiáš 27:4–8. A přikáž jim, ať pánům svým řeknou: Takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Tak rcete pánům svým: 5. Já jsem učinil zemi, člověka i hovada, kterážkoli jsou na svrchku země, mocí svou velikou a ramenem svým vztaženým. Protož dávám ji, komuž se mi dobře líbí. 6. Jako nyní já dal jsem všechny země tyto v ruku Nabuchodonozora krále Babylonského, služebníka svého, ano i živočichy polní dal jsem jemu, aby sloužili jemu. 7. Protož budouť sloužiti jemu všickni ti národové, i synu jeho, i synu

syna jeho, dokudž by nepřišel čas země jeho i jeho samého, když v službu podrobí jej sobě národové znamenití a králové velicí. 8. Stane se pak, že národ ten i království to, kteréž by nesloužilo jemu, Nabuchodonozorovi králi Babylonskému, a kterýž by nepoddal šíje své pod jeho krále Babylonského, mečem a hladem i morem navštívím národ ten, di Hospodin, dokudž bych do konce nevyplénil jich rukou jeho.

„Vyvýšen na vrchol světské pocty, a dokonce i Inspirací uznáván za ‚krále nad králi‘ (Ezechiel 26:7), přesto Nabuchodonozor občas slávu svého království a nádheru své vlády připisoval Jehovahově přízni. . . .

Modloslužebník narozením a výchovou, a v čele modloslužebného lidu, měl nicméně vrozený smysl pro spravedlnost a právo, a Bůh ho mohl použít jako nástroj k potrestání vzpurných a k naplnění Božského záměru. Jako ‚nejukrutnější národy‘ (Ezechiel 28:7), dáno bylo Nabuchodonozorovi, aby po letech trpělivé a namáhavé práce dobyl Týr; také Egypt se stal kořistí jeho vítězných armád; a jak přidával národ za národem k Babylonské říši, přidával víc a více ke své slávě jako největší panovník té doby.

„Nepřekvapuje, že úspěšný panovník, tak ctižádostivý, a tak pyšného ducha, bude v pokušení uchýlit se od cesty pokory, která jediná vede ke skutečné velikosti. V obdobích mezi svými dobovačnými válkami hodně přemýšlel o posílení a zkrášlení svého hlavního města, až se nakonec město Babylon stalo hlavní slávou jeho království, ‚zlatým městem,‘ ‚chválou vši země.“ – *Prophets and Kings*, pp. 514, 515.

Středa

31. května

4. MEDVĚD

a. Když medvěd následoval lva, který národ přišel na scénu po tom prvním?

Vysvětlíte jeho úlohu v dějinách národů. Izaiáš 14:3, 4; Daniel 7:5; 5:30, 31. Izaiáš 14:3, 4. I stanet se v ten den, v němž tobě odpočinutí dá Hospodin od těžkosti tvé a strachu tvého, a od poroby těžké, v kterouž jsi byl podroben, 4. Že uživeš přísloví tohoto o králi Babylonském, a řekneš: Aj, jak přestal násilník! Přestalo dychtění po zlatě.

Daniel 7:5. A aj, jiná šelma druhá podobná nedvědu, kteráž panství jedno vyzdvihla, a tři žebra v ústech jejích, mezi zuby jejimi, a tak mluveno bylo k ní: Vstaň, nažer se hojně masa.

Daniel 5:30, 31. V touž noc zabit jest Balsazar král Kaldejský. 31. Darius pak Médský ujal království v letech okolo šedesátí a dvou.

„Babylon, nakonec zničen a zlomen, zanikl, protože v blahobytu se jeho vládcí považovali za nezávislé na Bohu a připisovali slávu svého království lidskému úspěchu.“ – *Prophets and Kings*, pp. 501, 502.

„V nečekaném vstupu vojska Perského dobyvatele do srdce Babylonského hlavního města korytem řeky, jejíž vody byly odkloněny, a vnitřními branami, které v nedbalém bezpečí zůstaly otevřené a nechráněné, měli Židé dostatečný důkaz o doslovném naplnění Izaiášova proroctví o náhlém svržení jejich

utlačovatelů. A toto mělo být pro ně neklamným znamením, že Bůh utváří záležitosti národů v jejich prospěch.“ – *Prophets and Kings*, p. 552.

b. Kde bylo prorokováno svržení Babylona Médo-Persií a do jaké míry ona naplnila rozlehlost svého postavení světové říše? Jeremiáš 25:12; Izaiáš 44:26–28; 45:1–6, 13; Ester 1:1.

Jeremiáš 25:12. Potom pak po vyplnění sedmdesáti let trestati budu na králi Babylonském a na tom národu, dí Hospodin, nepravost jejich, totiž na zemi Kaldejské, tak že obrátím ji v pustiny věčné.

Izaiáš 44:26–28. Potvrzuji slova služebníka svého, a radu poslů svých vykonávám. Kterýž dí o Jeruzalému: Bydleno bude v něm, a o městech Judských: Vystavena budou, nebo pustiny jejich vzdělám. 27. Kterýž dí hlubíně: Vyschni, nebo potoky tvé vysuším. 28. Kterýž dí o Cýrovi: Pastýř můj, nebo všelikou vůli mou vykoná, a řekne Jeruzalému: Zase vystaven bud', a chrámu: Založen bud'.

Izaiáš 45:1–6, 13. Takto praví Hospodin pomazanému svému Cýrovi, jehož pravici zmocním, a národy před ním porazím, a bedra králů rozpáši, a zotvírám před ním vrata, a brány nebudou zavírány: 2. Já před tebou půjdu, a cesty křivé zpřímím, vrata měděná potru, a závory železné posekám. 3. A dám tobě poklady skryté, a klénoty schované, abys poznal, že já jsem Hospodin Bůh Izraelský, kterýž tě ze jména volám. 4. Pro služebníka svého Jákoba a Izraele vyvoleného svého jmenoval jsem tě jménem tvým, i přijmím tvým, ačkoli mne neznáš. 5. Já jsem Hospodin, a není žádného více, kromě mne není žádného Boha. Přepásal jsem tě, ačkoli mne neznáš, 6. Aby poznali od východu slunce i od západu, že není žádného kromě mne. Jáť jsem Hospodin, a není, žádného více. . . . 13. Já vzbudím jej v spravedlnosti, a všechny cesty jeho zpřímím. Onť vzdělá město mé, a zajaté mé propustí, ne ze mzdy, ani pro dar, praví Hospodin zástupů.

Ester 1:1. Stalo se pak za času krále Asvera, (to jest ten Asverus, jenž kraloval od Indie až k Mouřenínské zemi nad sto dvacítí a sedmi krajinami).

„Po [Dariově] smrti, asi do dvou let po pádu Babylona, nastoupil na trůn Cýrus a počátek jeho vlády znamenal dovršení sedmdesáti let od doby, kdy Nabuchodonozor pobral první skupinu Hebrejských z jejich Judského domova do Babylona.

„Vysvobození Daniela z jámy lvové použil Bůh k vytvoření příznivého dojmu na mysl Cýra Velikého. Vynikající vlastnosti muže Božího jako státníka s prozíravými schopnostmi vedly Perského panovníka k tomu, aby mu projevoval výraznou úctu a ctíl jeho úsudek. A nyní, právě v době, o níž Bůh řekl, že způsobí přestavbu Svého chrámu v Jeruzalémě, zapůsobil na Cýra jako na Svého činitele, aby rozpoznal prořectví týkající se jeho osoby, s nimiž byl Daniel tak obeznámen, a aby poskytl Židovskému lidu svobodu.

„Když král viděl slova předpovídající, více než sto let před jeho narozením, způsob, jakým bude Babylón dobyt; když četl poselství, které mu adresoval Vládce vesmíru, . . . bylo jeho srdce hluboce dojata a rozhodl se splnit své Božsky stanovené poslání.“ – *Prophets and Kings*, pp. 556, 557.

5. PARDÁL

a. Protože pardál následoval medvěda, který národ následoval Médo-Persii jako další velká říše? **Daniel 7:6; 8:5–7, 20, 21.**

Daniel 7:6. Potom jsem viděl, a aj, jiná podobná pardovi, kteráž měla čtyři křídla pačiči na hřbetě svém, a čtyřhlavá byla šelma ta, již moc dána byla.

Daniel 8:5–7, 20, 21. A když jsem to rozvažoval, aj, kozel přicházel od západu na svrček vší země, a žádný se ho nedotýkal na zemi, a ten kozel měl roh znamenitý mezi očima svýma. 6. A přišel až k tomu skopci majícímu dva rohy, kteréhož jsem byl viděl stojícího u potoka, a přiběhl k němu v prchlivosti síly své. 7. Viděl jsem také, an dotřel na toho skopce, a rozlítiv se proti němu, udeřil jej, tak že zlámal oba rohy jeho, a nebylo síly v skopci k odpírání jemu. A poraziv ho na zemi, pošlapal jej, aniž byl, kdo by vytrhl skopce z moci jeho. . . . 20. Skopce ten, kteréhož jsi viděl, an měl dva rohy, jsou králové Médský a Perský. 21. Kozel pak ten chlupatý jest král Řecký, a roh ten veliký, kterýž jest mezi očima jeho, jest král první.

„Médo-Perská říše byla navštívena hněvem Nebes, protože v ní byl pošlapáván Boží zákon. Bázeň Hospodinova nenašla žádné místo v srdcích velké většiny lidu. Převládala bezbožnost, rouhání a zkaženost.“ – *Prophets and Kings*, p. 502.

b. Co představují rohy a jak se podobají čtyřem hlavám tohoto zvířete? **Daniel 8:8, 22. Jak jejich pyšná filozofie ovlivňovala svět – a jak evangelium stojí v protikladu k takové filozofii? 1 Korintským 1:19–25; Kolossenským 2:8.**

Daniel 8:8, 22. Kozel pak velikým učiněn jest velmi. A když se ssilil, zlámal se roh ten veliký, i zrostli znamenití čtyři místo něho, na čtyři strany světa. . . . 22. Že pak zlámán jest, a povstali čtyři místo něho, čtvero království z svého národu povstane, ale ne s takovou silou.

1 Korintským 1:19–25. Nebo psáno jest: Zahladím moudrost moudrých, a opatrnost opatrných zavrhu. 20. Kde jest moudrý? A kde učený? A kde chytrák tohoto světa? Zdaliž Bůh neobrátil moudrosti tohoto světa v bláznovství? 21. Nebo když v moudrosti Boží svět nepoznal skrze moudrost Boha, zalibilo se Bohu skrze bláznové kázání spasiti věřící, 22. Poněvadž i Židé zázraků žádají, i Řekové hledají moudrosti. 23. Myť pak kážeme Krista ukřižovaného, Židům zajisté pohoršení, a Řekům bláznovství, 24. Ale povoláním i Židům i Řekům Krista, Boží moc a Boží moudrost. 25. Nebo to bláznovství Boží jest moudřejší nežli lidé, a mdloba Boží jest silnější než lidé.

Kolossenským 2:8. Hleďtež, aťby vás někdo neobloupil moudrostí světa, a marným zklamáním, uče podle ustanovení lidských, podle živlů světa, a ne podle Krista.

„Je bezpečné svěřit naši mládež do vedení těch slepých vůdců, kteří studují posvátná proroctví s mnohem menším zájmem, než jaký projevují u klasických

autorů starověkého Řecka a Říma?“ – *The Review and Herald, October 30, 1900.*

„Řekové věřili, že je potřeba povznést lidskou rasu, ale považovali studium filozofie a vědy za jediný prostředek, jak dosáhnout skutečného povýšení a cti.“ – *The Acts of the Apostles, p. 244.*

„Pavel prohlásil, že ani Židovská učenost, ani Řecká výmluvnost nemohou dosáhnout známky vysokého povolání, které je v Kristu Ježíši. Nejvyšší výmluvnost, největší fyzická síla, nemohou dát člověku moc k usvědčení a obrácení duše. Je to srdeční přijetí čistých zásad evangelia, čím člověk dělá čest Bohu.“ – *The Central Advance, April 8, 1903.*

Pátek

2. června

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Jak můžeme dnes rozeznat Boží záměry ve fungování národů?
2. Jak jsou v proroctví znázorněny vlastnosti pozemských národů?
3. Co způsobilo, že národ Babylonský změnil způsob, jakým fungoval?
4. Jak proroctví zjevuje Boží zájem o záležitosti národů?
5. Jakým způsobem dnes Řecký systém stále ovlivňuje společnost?

Přerušené spojení

„Nesvodíž vás žádný nižádným obyčejem. Neboť nenastane, leč až prvé přijde odstoupení, a zjeven bude ten člověk hřícha, syn zatracení“ (2 Tessonicenským 2:3).

„Jsme zapojeni do důležité a zásadní práce a musíme vést agresivní válku. Máme zastávat právě Protestantské zásady; neboť politika papežství si bude razit cestu na všechna možná místa, aby zakázala svobodu svědomí.“ – *The Review and Herald, September 9, 1909.*

Doporučená četba: *The Great Controversy, pp. 49–60, 433–450.*

Neděle

4. června

1. STRAŠLIVÁ ŠELMA SE ŽELEZNÝMI ZUBY

a. Jaký je dán popis další prorocké šelmy, mocné Římské říše – a jak se její krutost projevila při zacházení s Vykupitelem světa? Daniel 7:7; Matouš 27:27–35.

Daniel 7:7. Potom viděl jsem u viděních nočních, a aj, šelma čtvrtá strašlivá a hrozná a velmi silná, mající zuby železné veliké, kteréž zžírala a potírala, ostatek pak nohama svýma pošlapávala; a ta byla rozdílná ode všech šelm, kteréž byly před ní, a měla rohů deset.

Matouš 27:27–35. Tedy žoldnéři hejtmanovi, vzavše Ježíše do rathouzu, shromáždili k němu všecku rotu. 28. A svlékše jej, přioděli ho pláštěm brunátným. 29. A spleťše korunu z trní, vstavili na hlavu jeho, a dali třtinu v pravou ruku jeho, a klekajíce před ním, posmívali se jemu, řkouce: Zdráv buď, ó králi Židovský. 30. A plijíce na něho, brali tu třtinu a bili jej v hlavu. 31. A když se mu naposmívali, svlékli s něho plášť, a oblékli jej v roucho jeho. I vedli ho, aby byl ukřižován. 32. A vyšedše, našli člověka Cyrenenského, jménem Šimona. Toho přinutili, aby nesl kříž jeho. 33. I přišedše na místo, kteréž slove Golgota, to jest popravné místo, 34. Dali mu píti octa, smíšeného se žlučí. A okusiv, nechtěl píti. 35. Ukřižovavše pak jej, rozdělili roucha jeho, mecíce los, aby se naplnilo povědění proroka: Rozdělili sobě roucho mé, a o můj oděv metali los.

„Výnos císařského Říma o zapsání národů jeho rozsáhlého panství sahal až k obyvatelům mezi pahorky Galilejskými. . . . V přeplněném hostinci není pro [Jozefa a Marii] žádné místo. Nakonec najdou útočiště v prostém stavení, kde jsou ukryta zvířata, a zde se narodil Vykupitel světa.“ – *The Desire of Ages, p. 44.*

„Zástup se dožadoval krve Ježíšovy. Krutě Jej zbičovali a oblékli Jej v staré purpurové královské roucho a svázali Jeho svatou hlavu trnovou korunou. . . .

„Ježíš stál tichý a pokorný před rozzuřeným zástupem, zatímco Jej častovali

nejhnusnějšími nadávkami. Plivali na Jeho tvář – tu tvář, před kterou se jednoho dne budou chtít schovat, která bude osvětlovat město Boží a bude zářit jasněji než slunce.“ – *Early Writings*, p. 170.

b. K jakému zvláštnímu rozdílu nakonec v této říši došlo? Daniel 7:19–24.

Daniel 7:19–24. Tedy žádostiv jsem byl zprávy o šelmě čtvrté, kteráž rozdílná byla ode všech jiných, hrozná velmi; zubové její železní, a pazoury její ocelivé, kteráž zžírala, potírala, ostatek pak nohama svýma pošlapávala. 20. Tolikéž o rozích desíti, kteříž byli na hlavě její, a o posledním, kterýž vyrostl, a před ním spadli tři; o tom rohu, pravím, kterýž měl oči a ústa mluvící pyšně, a byl na pohledění větší než jiní. 21. Viděl jsem, an roh ten válku vedl s svatými, a přemáhal je, 22. Až přišel Starý dnů, a oddán jest soud svatým výsostí, a čas přišel, aby to království svatí obdrželi. 23. Rekl takto: Šelma čtvrtá znamená království čtvrté na zemi, kteréž rozdílné bude ode všech království, a zžítře všecku zemi, a zmlátí ji a potře ji. 24. Rohů pak deset znamená, že z království toho deset králů povstane, a poslední povstane po nich, kterýž bude rozdílný od prvních, a poníží tři králů.

Pondělí

5. června

2. POMÝŠLÍ ZMĚNIT BOŽÍ ZÁKON

a. Jak víme, že zákon Boží nelze změnit? Žalm 111:7, 8; Matouš 5:17–19; Lukáš 16:17; Zjevení 22:14.

Žalm 111:7, 8. Skutkové rukou jeho pravda a soud, a nepohnutelní všickni rozkazové jeho. 8. Upevnění na věčnou věčnost; učinění jsou v pravdě a v pravosti.

Matouš 5:17–19. Nedomnívejte se, že bych přišel rušiti zákona aneb proroků. Nepřišel jsem rušiti, ale naplniti. 18. Amen zajisté pravím vám: Dokudž nepomine nebe i země, jediná literka aneb jeden puňktík nepomine z zákona, až se všecky věci stanou. 19. Protož zrušil-li by kdo jedno z přikázání těchto nejmenších, a učil by tak lidi, nejmenší slouti bude v království nebeském. Kdož by pak koli činil i učil, ten veliký slouti bude v království nebeském.

Lukáš 16:17. Snázeť jest zajisté nebi i zemi pomínouti, nežli v zákoně jednomu tytlíku zahynouti.

Zjevení 22:14. Blahoslavení, kteříž zachovávají přikázání jeho, aby měli právo k dřevu života, a aby branami vešli do města.

„Zákon Boží byl napsán Božím vlastním prstem na kamenné desky, čímž se ukazuje, že jej nelze nikdy změnit ani zrušit. Má být zachovávan po věčné věky, neměnný jako zásady Boží vlády.“ – *Counsels to Parents, Teachers and Students*, p. 248.

„Odplata za hřích jest smrt, a zákon nelze ani v nejmenším změnit, aby utvořil cestu úniku pro jeho přestupníka. Kristova utrpení na kříži Golgotském mluví hlasitěji než jakýkoli argument, který lze předložit, aby dokázal neměnnost zákona.“ – *The Review and Herald*, July 19, 1892.

„Satan oklamal Křesťanský svět výmyslem, že když Kristus zemřel, tak zrušil

zákon. Právě kříž Golgotský vyvýšil zákon Boží a učinil jej čestným. . . . Kdyby byl Bůh mohl změnit jedinou literku ze Svého zákona, nemusel by Ježíš přijít na náš svět, aby trpěl a zemřel.“ – *The Signs of the Times*, November 24, 1887.

b. Jaká mocnost se měla vyvinout v Římské Říši? Co ona pomýšlí udělat, a která příkázání jsou konkrétně postížena? Daniel 7:23–25; Exodus 20:4–6, 8–11.

Daniel 7:23–25. Řekl takto: Šelma čtvrtá znamená království čtvrté na zemi, kteréž rozdílne bude ode všech království, a zžije všecku zemi, a zmlátí ji a potře ji. 24. Rohů pak deset znamená, že z království toho deset králů povstane, a poslední povstane po nich, kterýž bude rozdílne od prvních, a poníží tři králů. 25. A slova proti Nejvyššímu mluvití bude, a svatě výsosti potře; nadto pomýšleti bude, aby proměnil časy i práva, když vydání budou v ruku jeho, až do času a časů, i do částky časů.

Exodus 20:4–6, 8–11. Neučiníš sobě rytiny, ani jakého podobenství těch věcí, kteréž jsou na nebi svrchu, ani těch, kteréž na zemi dole, ani těch, kteréž u vodách pod zemí. 5. Nebudeš se jim klaněti, ani jich ctíti. Nebo já jsem Hospodin Bůh tvůj, Bůh silný, horlivý, navštěvující nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteříž nenávidí mne, 6. A činící milosrdenství nad tisíci těmi, kteříž mne milují, a ostríhají příkázání mých. . . . 8. Pomni na den sobotní, abys jej světil. 9. Šest dní pracovati budeš, a dělati všeliké dílo své; 10. Ale dne sedmého odpočinutí jest Hospodina Boha tvého. Nebudeš dělati žádného díla, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj i děvka tvá, hovado tvé i přichozí, kterýž jest v branách tvých. 11. Nebo v šesti dnech učinil Hospodin nebe a zemi, moře a všecko, což v nich jest, a odpočinul dne sedmého; protož požehnal Hospodin dne sobotního, a posvětil ho.

„Řím se opovážil vymazat ze zákona Božího druhé příkázání, zakazující uctívání obrazů, a rozdělit desáté příkázání, aby mohl být zachován počet.“ – *The Great Controversy*, p. 52.

„Papeženci tvrdí, že důvodem pro vynechání druhého příkázání je, že ono je zbytečné, jsouc obsaženo v tom prvním, a že oni podávají zákon přesně tak, jak Bůh zamýšlel, že se má chápat. Toto nemůže být změna předpověděná prorokem. Představuje se záměrná, úmyslná změna: ‚Pomýšleti bude, aby proměnil časy i práva.‘ [Daniel 7,25.] Změna ve čtvrtém příkázání přesně naplňuje prorocství. Jediná autorita, která se přihlásila k této změně, je autorita církve. Zde se papežská moc otevřeně staví nad Boha.“ – *The Great Controversy*, p. 446.

„Velkému odpadlíkovi se podařilo povýšit se ‚nade všecko, což slove Bůh, aneb čemuž se děje Božská čest.‘ (2 Tessalonicenským 2:4.) Opovážil se změnit jediný předpis Božského zákona, který neomylně ukazuje celému lidstvu na pravého a živého Boha. Ve čtvrtém příkázání se Bůh zjevuje jako Stvořitel nebe a země, a tím se odlišuje ode všech falešných bohů.“ – *The Great Controversy*, pp. 53, 54.

3. ROUHAČSKÁ ŠELMA

- a. Jak mocnost rohu v kapitole Daniel 7 „slova proti Nejvyššímu mluvíti bude,“ rouhavě přisuzujíc lidem moc a výsadu odpouštět hříchy – a nejen to? Daniel 7:25 (první část); 2 Tessalonicenským 2:4.

Daniel 7:25 (první část). A slova proti Nejvyššímu mluvíti bude, . . .

2 Tessalonicenským 2:4. Protivící a povyšující se nade všechno, což slove Bůh, aneb čemuž se děje Božská čest, tak že se v chrámě Božím jako Bůh posadí, počínaje sobě, jako by byl Bůh.

„Jednou z předních doktrín Římského Katolicismu je, že papež je viditelnou hlavou univerzální církve Kristovy, obdařen nejvyšší autoritou nad biskupy a pastory ve všech částech světa. Víc než to, papeži byly dány samotné tituly Boha. Je nazýván jako ‚Pán Bůh Papež‘ . . . a je prohlášen za neomylného. Vyžaduje projev úcty ode všech lidí. Stejný požadavek, který Satan vynucoval na poušti pokušení, stále vynucuje prostřednictvím Církve Římské, a obrovské množství lidí je připraveno vzdávat mu hold.“ – *The Great Controversy, p. 50.*

„Namísto doufání v Syna Božího pro odpuštění hříchů a pro věčnou spásu, lidé vzhlíželi k papeži, a ke kněžím a prelátům, které papež zplnomocnil. Byli vyučováni, že papež je jejich pozemským prostředníkem a že nikdo se nemůže přiblížit k Bohu jinak než skrze něj; a dále, že pro ně stojí na místě Boha, a proto má být bezvýhradně uposlechnut.“ – *The Great Controversy, p. 55.*

„Bůh ve Svém slově nikdy nenaznačil, že jmenoval nějakého člověka, aby byl hlavou církve. Doktrína o papežské svrchovanosti je v přímém rozporu s učeníem Písma.“ – *The Great Controversy, p. 51.*

„Další krok v papežské povýšenosti byl učiněn, když v jedenáctém století papež Řehoř VII. vyhlásil dokonalost Římské Církve. Mezi záležitostmi, které předložil, byla jedna, prohlašující, že podle Písma se církev nikdy nemýlila ani se nikdy mýlit nebude. Důkazy z Písma však toto tvrzení nedoprovázely.“ – *The Great Controversy, p. 57.*

- b. Jak víme, že tento projev antikrista není jen budoucí událostí, ale že začal již ve dnech apoštolů a z ustanoveného Křesťanství? 2 Tessalonicenským 2:3, 7; 1 Jan 2:18, 19; 4:1–3; Skutky 20:28–30.

2 Tessalonicenským 2:3, 7. Nesvodiž vás žádným nižádným obyčejem. Neboť nenastane, leč až prvé přijde odstoupení, a zjeven bude ten člověk hřícha, syn zatracení. . . . 7. Nebo již tajemství nepravosti působí, toliko až by ten, kterýž jej zdržuje nyní, z prostředku byl vyvržen.

1 Jan 2:18, 19. Dítky, poslední hodina jest, a jakož jste slyšali, že antikrist přijíti má, i nyníť antikristové mnozí povstali. Odkudž známe, že poslední hodina jest. 19. Z násť vyšli, ale nebyli z nás. Nebo byť byli z nás, byliť by zůstali s námi, ale vyšli z nás, aby zjeveni byli, že nejsou všickni z nás.

1 Jan 4:1–3. Nejmilejší, ne každému duchu věřte, ale zkušujte duchů, jsou-li z Boha; nebo mnozí falešní proroci vyšli na svět. 2. Po tomto znejte Ducha

Božího: Všeliký duch, kterýž vyznává Jezukrista v těle příšlého, z Boha jest. 3. Ale všeliký duch, kterýž nevyznává Jezukrista v těle příšlého, není z Boha; nýbrž toť jest ten duch antikristův, o kterémž jste slyšali, že přijíti má, a jižť jest nyní na světě.

Skutky 20:28–30. *Budtež tedy sebe pilní i všeho stáda, v němž Duch svatý ustanovil vás biskupy, abyste pásli církev Boží, kteréž sobě dobyl svou vlastní krví. 29. Nebo já to vím, že po mém odjiti vejdou mezi vás vlci hltaví, kteříž nebudou odpouštěti stádu. 30. A z vás samých povstanou muži, kteříž budou mluvíti převrácené věci, aby obrátili učedníky po sobě.*

„Apoštol Pavel ve svém druhém dopise Tesselonicenským předpověděl velké odpadnutí, které bude mít za následek ustavení papežské moci. . . . [Citováno 2 Tesselonicenským 2:3, 4, 7.]“ – *The Great Controversy*, p. 49.

„Falešná sobota byla udržována skrze nadlidské působení, aby mohl být Bůh znuctěn. Ona je znamením Satanovy nadvlády na zemi.“ – *The Signs of the Times*, March 12, 1894.

Středa

7. června

4. KRVEŽÍZNIVÁ CÍRKEV

a. Co způsobuje, že prorok s údivem spatřuje takové činy takzvaných Křesťanů?

Daniel 7:25 (prostřední část); Matouš 24:21, 22; Zjevení 13:7; 17:6.

Daniel 7:25 (prostřední část). . . . a svatě výsosti potře; nadto pomýšleti bude, aby proměnil časy i práva, . . .

Matouš 24:21, 22. *Nebo bude tehdaž ssouzení veliké, jakéhož nebylo od počátku světa až do té chvíle, aniž kdy potom bude. 22. A byť nebyli ukráceni dnové ti, nebyl by spasen žádný člověk. Ale pro vyvolené ukráceni budou ti dnové.*

Zjevení 13:7. *Dáno jí i bojovati s svatými, a přemáhati je; a dána jí moc nad všelikým pokolením, nad jazykem, i nad národem.*

Zjevení 17:6. *A viděl jsem ženu tu opilou krví svatých, a krví mučedníků Ježíšových, a viděv ji, divil jsem se divením velikým.*

„Ve třináctém století byl ustanoven ten nejstrašnější ze všech nástrojů papežství – Inkvizice. Kníže temnoty pracoval s vůdci papežské hierarchie. Ve svých tajných radách Satan a jeho andělé ovládali myslí zlých lidí, zatímco uprostřed stál neviděn anděl Boží, pořizující hrůzostrašné záznamy jejich zločinných nařízení a zapisující historii skutků příliš strašných, než aby se zjevily lidským očím. ‚Babylon veliký‘ byl ‚opilý krví svatých.‘ Zohavená těla milionů mučedníků volala k Bohu, aby uvedl pomstu na tuto odpadlickou mocnost.“ – *The Great Controversy*, pp. 59, 60.

„Papežství je přesně to, co prorocťvi prohlásilo, že bude – odpadnutí v posledních časech. Viz 2 Tesselonicenským 2:3, 4. Součástí jeho politiky je předstírat povahu, která bude nejlépe uskutečňovat jeho záměr; ale pod proměnlivým vzhledem chameleona ono skrývá neproměnlivý jed hada.“ – *The Great Controversy*, p. 571.

- b. Co by si měli Křesťané, kteří čelí takovým zvěrstvům ze strany jiných takzvaných věřících, pamatovat, že jim to dodá naději? **2 Timoteovi 3:12; Zjevení 2:10; Lukáš 21:28.**

2 Timoteovi 3:12. *A takž i všickni, kteříž chtějí pobožně živi býti v Kristu Ježíši, protivensví míti budou.*

Zjevení 2:10. *Nebožž se nic toho, co trpěti máš. Aj, uvržet d'ábel některé z vás do vězení, abyste zkušeni byli, a budete míti úzkost za deset dní. Budiž věrný až do smrti, a dámť korunu života.*

Lukáš 21:28. *A když se toto počne dítí, pohled'tež a pozdvihnětež hlav svých, proto že se přibližuje vykoupení vaše.*

„Měli vejít vlci hltaví, kteří nešetří stáda. Avšak žádná z těchto věcí neměla odradit ty, jejichž naděje byly soustředěny v Kristu. Slovy povzbuzení a dobré nálady Petr nasměroval myslí věřících od současných zkoušek a budoucích scén utrpení „k dědictví neporušitelnému a nepoškrvněnému a neuvadlému.“ – *The Acts of the Apostles*, p. 528.

„Bůh v milosrdenství k Svému lidu zkrátil čas jejich ohnivé zkoušky. . . . Skrze vliv Reformace bylo pronásledování ukončeno před rokem 1798.“ – *The Great Controversy*, pp. 266, 267.

„Ve všech dobách Satan pronásledoval lid Boží. Mučil je a vydával je na smrt, ale v umírání se oni stali vítězi. Nesli svědectví o moci Toho, který je mocnější než Satan. Bezbožní lidé mohou mučit a zabít tělo, ale nemohou se dotknout života, který je skryt s Kristem v Bohu. Mohou věznit muže a ženy ve zdech žaláře, ale nemohou spoutat ducha.

„Skrze zkoušku a pronásledování se Boží sláva – povaha – zjevuje v Jeho vyvolených.“ – *The Acts of the Apostles*, p. 576.

Čtvrtek

8. června

5. UKONČENÍ JEJÍ MOCI

- a. Protože víme, že jeden den v proroctví představuje jeden rok (Numeri 14:34;

Ezechiel 4:6), jak dlouho měla tato mocnost mít takovou moc pronásledování?

Daniel 7:25 poslední část (srov. Daniel 4:20, 22, 29 [zde všude „sedm let“ je v anglickém překladu stejných „sedm časů“]); Zjevení 12:6, 14; 13:5.

Numeri 14:34. *Podlé počtu dnů, v nichž jste procházeli zemi tu, totiž čtyřiceti dnů, jeden každý den za rok počítaje, poneseš nepravosti své čtyřiceti let, a poznáte pomstu svého odtržení se ode mne.*

Ezechiel 4:6. *Když je pak vyplníš, budeš ležeti na pravém boku podruhé, a poneseš nepravost domu Judova čtyřiceti dnů. Den za rok, den za rok dávám tobě.*

Daniel 7:25 (poslední část). . . . *když vydání budou v ruku jeho, až do času a časů, i do částky časů.*

Daniel 4:20, 22, 29. *Že pak viděl král hlásného a svatého sstupujícího s nebe, kterýž řekl: Podetněte strom ten a zkažte jej, a však kmene kořenů jeho v zemi zanechejte, a v okovách železných a ocelivých ať jest na trávě*

polní, aby rosou nebeskou smáčín byl, a s zvěří polní díl jeho, ažby sedm let vyplnilo se při něm. . . . 22. Nebo zaženou tě lidé od sebe, a s zvěří polní bude bydlení tvé, a bylinu jako volům tobě jísti dávati budou, a rosou nebeskou smáčín budeš, až se vyplní sedm let při tobě, dokudž bys nepoznal, že panuje Nejvyšší nad královstvím lidským, a že komuž chce, dává je. . . . 29. Nýbrž tě lidé i z sebe vyvrhou, a s zvěří polní bydliti budeš. Bylinu jako volům tobě jísti dávati budou, ažby sedm let vyplnilo se při tobě, dokudž bys nepoznal, že panuje Nejvyšší nad královstvím lidským, a že komuž chce, dává je.

Zjevení 12:6, 14. A žena utekla na poušť, kdež měla místo od Boha připravené, aby ji tam živilo za dnů tisíc dvě stě a šedesát. . . . 14. Ale dána jsou té ženě dvě křídla orlice veliké, aby letěla od tváři hada na poušť, na místo své, kdež by ji živilo do času a časů, a do půl času.

Zjevení 13:5. I dána jsou jí ústa mluvící veliké věci a rouhání, a dána jí moc vládnouti za čtyřiceti a dva měsíce.

„V šestém století se papežství stalo pevně ustaveným. Jeho mocenské sídlo bylo upevněno v císařském městě a Římský biskup byl prohlášen za hlavu celé církve. Pohanství udělalo místo papežství. Drak dal šelmě sílu svou, a trůn svůj, i moc velikou.“ (Zjevení 13:2.) . . . A nyní začalo 1260 let papežského útlaku předpovězeného v proroctvích Daniela a Zjevení. Viz Daniel 7:25; Zjevení 13:5–7. Křesťané byli nuceni se rozhodnout, zda se buď vzdají své bezúhonnosti a přijmou papežské obřady a bohoslužbu, anebo utratí své životy v žalářích nebo vytrpí smrt na skřipci, na hranici nebo popravčí sekerou. Nyní se naplnila Ježíšova slova: „Budete pak zrazováni i od rodičů a od bratrů, od příbuzných i od přátel, a zmurdují některé z vás. A budete v nenávisti u všech pro jméno Mé.“ (Lukáš 21:16, 17.) Pronásledování věřících začalo s větší zuřivostí než kdy předtím, a svět se stal obrovským bojištěm. Po stovky let nacházela církev Kristova útočiště v ústraní a ve skryších.“ – *The Great Controversy*, pp. 54, 55.

„Zde zmíněná období – ‚čtyřicet a dva měsíce‘ a ‚tisíc dvě stě šedesát dní‘ – jsou stejná, stejně jako představující dobu, ve které měla církev Kristova trpět útlakem od Říma. 1260 let papežské nadvlády začalo v roce 538 n. l., a proto skončilo v roce 1798. . . . V onom čase Francouzská armáda vstoupila do Říma a zajala papeže, a on zemřel ve vyhnanství. Ačkoli byl brzy poté zvolen nový papež, papežská hierarchie od té doby nebyla nikdy schopna vykonávat moc, kterou měla dříve.“ – *The Great Controversy*, p. 266.

Pátek

9. června

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Jak je v proroctví popsána nejkřutější říše?
2. Na kterou část Božího zákona tato šelma zvláště útočí – a proč?
3. Odkud pochází antikrist a co je jeho hlavním cílem?
4. Jak tato nábožensko-politická mocnost jedná s Božím věrným lidem?
5. Kdy se podle proroctví poněkud zmenšila její utlačovatelská moc?

Vejděte do Božího odpočínutí

„Nadto i soboty své vydal jsem jim, aby byly na znamení mezi mnou a mezi nimi, aby znali, že já Hospodin jsem posvětil jejich“ (Ezechiel 20:12).

„Sobota daná světu jako znamení Boha jako Stvořitele je také znamením Boha jako Posvětitel. Moc, která stvořila všechny věci, je mocí, která znovu vytváří duši k Jeho vlastnímu obrazu.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 350.

Doporučená četba: *The Desire of Ages*, pp. 281–289.

Neděle

11. června

1. ZNAMENÍ NOVÉ SMLOUVY

a. Jak dlouho Bůh zamýšlel, aby Jeho smlouva trvala, a na kterou smlouvu se to vztahuje? **Exodus 31:16; Židům 8:10.**

Exodus 31:16. Protož ostríhati budou synové Izraelští soboty, tak aby světili sobotu po rodech svých smlouvou věčnou.

Židům 8:10. Protož tatoť jest smlouva, v kterouž vejdu s domem Izraelským po těch dnech, praví Pán: Dám zákony své v mysl jejich, a na srdcích jejich napíši je, a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem.

b. Od čeho Bůh odpočinul během týdne stvoření a co má odpočinek do činění s novou smlouvou? **Genesis 2:2, 3; Exodus 35:2; 20:11.**

Genesis 2:2, 3. A dokonal Bůh dne sedmého dílo své, kteréž dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréž byl dělal. 3. I požehnal Bůh dni sedmému a posvětil ho; nebo v něm odpočinul Bůh ode všeho díla svého, kteréž byl stvořil, aby učiněno bylo.

Exodus 35:2. Šest dní děláno bude dílo, ale v sedmý den mějte svátek, sobotu odpočínutí Hospodinova. Kdo by dělal v něm dílo, umře.

Exodus 20:11. Nebo v šesti dnech učinil Hospodin nebe a zemi, moře a všecko, což v nich jest, a odpočinul dne sedmého; protož požehnal Hospodin dne sobotního, a posvětil ho.

c. Jak odpočinek od fyzické práce znázorňuje odpočinek v duchovním smyslu?

Židům 4:4, 10; Efezským 2:8, 9; Ezechiel 20:12.

Židům 4:4, 10. Nebo pověděl na jednom místě o sedmém dni takto: I odpočinul Bůh dne sedmého ode všech skutků svých. . . . 10. Nebo kdožkoli všel v odpočínutí jeho, takéť i on odpočinul od skutků svých, jako i Bůh od svých.

Efezským 2:8, 9. Nebo milostí spasení jste skrze víru, (a to ne sami z sebe, darť jest to Boží), 9. Ne z skutků, aby se někdo nechlubil.

Ezechiel 20:12. Nadto i soboty své vydal jsem jim, aby byly na znamení mezi mnou a mezi nimi, aby znali, že já Hospodin jsem posvětil jejich.

d. Když je člověk znovu zrozen (Jan 3:5, 6), jaký druh skutků v jeho životě přestane? Galatským 5:19–21; Exodus 31:15.

Jan 3:5, 6. Odpověděl Ježíš: Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůž vjítí do království Božího. 6. Což se narodilo z těla, tělo jest, a což se narodilo z Ducha, duch jest.

Galatským 5:19–21. Zjevnít' jsou pak skutkové těla, jenž jsou: Cizoložstvo, smilstvo, nečistota, chlipnost, 20. Modloslužba, čarování, nepřátelství, svárové, nenávisti, hněvové, dráždění, různice, sekty, 21. Závisti, vraždy, opilství, hodování, a těm podobné věci. Kteréž kdokoli činí, toť vám předpovídám, jakož jsem i prvé pravil, že království Božího dědicové nebudou.

Exodus 31:15. Šest dní děláno bude dílo, ale v den sedmý sobota odpočinití jest, svatost Hospodinu. Každý, kdož by dělal dílo v den sobotní, smrti umře.

„Pro ty, kdož světi Sobotu, je ona znamením posvěcení. Právě posvěcení je soulad s Bohem, jednota s Ním v povaze. Je přijímáno skrze poslušnost vůči těm zásadám, které jsou přepisem Jeho povahy. A Sobota je znamením poslušnosti. Ten, kdo je ze srdce poslušen čtvrtého přikázání, bude poslušen celého zákona. Je posvěcen skrze poslušnost.“ – *Testimonies for the Church, vol. 6, p. 350.*

Pondělí

12. června

2. BOŽSKÁ MOC

a. Proč Hebrejský národ nemohl vejít do Božího duchovního odpočinití – a jaké varování pak přichází k nám? Židům 4:1, 2; 3:12, 19; 4:4–6.

Židům 4:1, 2. Bojmež se tedy, aby snad opusíte zaslíbení o vjítí do odpočinití jeho, neopozdil se někdo z vás. 2. Nebo i nám zvěstováno jest, jako i oněmno, ať neprospěla jim řeč slyšená, nepřipojená k víře těch, kteříž slyšeli.

Židům 3:12, 19. Viztež, bratří, aby snad v někom z vás nebylo srdce zlé a nevěrné, kteréž by odstupovalo od Boha živého. . . . 19. A vidíme, žeť nemohli vjítí pro nevěru.

Židům 4:4–6. Nebo pověděl na jednom místě o sedmém dni takto: I odpočinul Bůh dne sedmého ode všech skutků svých. 5. A tuto zase: Že nevejdou v odpočinití mé. 6. A poněvaď vždy na tom jest, že někteří mají vjítí do něho, a ti, kterýmž prvé zvěstováno jest, nevešli pro nevěru.

„Příčina slabosti Izraele spočívala v jejich odklonu od Boha tím, že nebyli poslušni vůči Jeho přikázáním. Důvodem slabosti a úpadku moderního Izraele je jejich nedbání být poslušni Božského zákona. Bůh vyžaduje od celého lidstva poslušnost vůči Jeho přikázáním. Celý svět bude souzen mravním zákonem podle jejich možnosti se s ním obeznámit, ať už skrze rozum nebo tradici nebo psané slovo.“ – *The Signs of the Times, June 9, 1881.*

b. Jak se Izrael ve své nevěře dostal do tohoto bodu? Stalo se to náhle – nebo jak to vlastně začalo? Židům 3:8–11, 15–18.

Židům 3:8–11, 15–18. Nezatvrzujtež srdci svých, jako při onom popuzení v den pokušení toho na poušti; 9. Kdež pokoušeli mne otcové vaši, zkusiliť mne, a viděli skutky mě po čtyřiceti let. 10. Protož hněviv jsem byl na pokolení to, a řekl jsem: Tito vždycky bloudí srdcem, a nepoznávají cest mých. 11. Pročež přísáhl jsem v hněvě svém, že nevejdu v odpočinutí mé. . . . 15. Protož dokudž se říká: Dnes, uslyšeli-li byste hlas jeho, nezatvrzujte srdci svých, jako při onom popuzení. 16. Nebo někteří slyševše, popouzeli ho, ale ne všickni, kteříž vyšli z Egypta skrze Mojžíše. 17. Na které se pak hněval čtyřiceti let? Zdali ne na ty, kteříž hřešili, jejichž těla padla na poušti? 18. A kterým zapřisáhl, že nevejdu do odpočinutí jeho? Však těm, kteříž byli neposlušní.

„Když lidé poddávají svá srdce nevěře, umísťují sebe pod kontrolu Satanovu, a nikdo nemůže říci, kam až je on zavede.“ – *Patriarchs and Prophets*, p. 389.

c. Je možné světit Sobotu, pokud jsme ve svém životě nezažili duchovní vítězství?

Vysvětlete. 1 Jan 5:4.

1 Jan 5:4. Všecko zajisté, což se narodilo z Boha, přemáhá svět; a toť jest to vítězství, kteréž přemáhá svět, víra naše.

„Každé selhání ze strany dítek Božích je způsobeno jejich nedostatkem víry.“ – *Patriarchs and Prophets*, p. 657.

„Dokud budou trvat nebesa i země, zůstane Sobotu jako znamení Stvořitelovy moci. . . .“

„Žádné jiné ustanovení, které bylo svěreno Židům, nevedlo tak plně k jejich odlišení od okolních národů, jako k němu vedla Sobotu. Božím záměrem bylo, aby její zachovávání je vyznačovalo jako ty, kteří Jej uctívají. Měla být znamením jejich odloučení od modlářství a jejich spojení s pravým Bohem. Avšak aby mohli lidé světit Sobotu, musejí sami být svatí. Skrze víru se musejí stát účastníky spravedlnosti Kristovy. Když byl Izraeli vydán příkaz: ‚Pomni na den Sobotní, abys jej světil,‘ Hospodin jim také pravil: ‚Lid svatý budete Mi.‘ (Exodus 20:8; 22:31.) Jedině takto mohla Sobotu odlišovat Izrael jako ty, kteří uctívají Boha.“ – *The Desire of Ages*, p. 283.

Úterý

13. června

3. OSPRAVEDLNĚNÍ

a. Začíná ospravedlnění s poslušností? Jak se toto projevuje v ostříhání Soboty?

Římanům 3:28; Deuteronomium 5:15.

Římanům 3:28. Protož za to máme, že člověk bývá spravedliv učiněn věrou bez skutků zákona.

Deuteronomium 5:15. A pamatuj, že jsi byl služebníkem v zemi Egyptské, a vyvedl tě Hospodin Bůh tvůj odtud v ruce silné, a v rameni vztaženém. Protož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj, abys světil den sváteční.

„Co je ospravedlnění vírou? Je to dílo Boží, uvrhující slávu člověka do prachu a dělající pro člověka to, co není v jeho moci dělat pro sebe. Když lidé vidí svou vlastní nicotnost, jsou připraveni, aby byli oděni spravedlností Kristovou.“ – *The Faith I Live By*, p. 111.

„Nemáme žádnou vlastní spravedlnost, se kterou bychom plnili požadavky zákona Božího. Kristus však pro nás připravil východisko. Žil na zemi uprostřed týchž zkoušek a pokušení, jimž musíme čelit my. Žil bezhříšným životem. Zemřel za nás a nyní nabízí vzít naše hříchy a dát nám Svou spravedlnost. Jestliže Jemu odevzdáš sebe a přijmeš Jež za svého Spasitele, pak jakkoliv hříšný mohl být tvůj život, kvůli Kristovi jsi počten za spravedlivého. Kristova povaha zastává místo tvé povahy a ty jsi přijíman před Bohem právě takový, jako kdybys byl nehrěšil.“ – *Steps to Christ*, p. 62.

„Ježíš miluje, když k Němu přicházíme právě taková, jací jsme, hříšní, bezmocní, závislí. Můžeme přijít s veškerou svou slabostí, svou pošetilostí, svou hříšností a padnout k Jeho nohám v pokání. Je Jeho slávou obejmout nás v náručí Své lásky a obvázat naše rány, aby nás očistil od veškeré nečistoty.“ – *Steps to Christ*, p. 52.

b. Jak týden stvoření znázorňuje Božskou moc přinést odpuštění a proměnu povahy? Exodus 31:16, 17; Žalm 51:12.

Exodus 31:16, 17. Protož ostříhati budou synové Izraelští soboty, tak aby světili sobotu po rodech svých smlouvou věčnou. 17. Mezi mnou a syny Izraelskými za znamení jest na věčnost; nebo šest dní činil Hospodin nebe i zemi, v den pak sedmý přestal a odpočinul.

Žalm 51:12. Srdce čisté stvoř mi, ó Bože, a ducha přímého obnov u vnitřnostech mých.

„Sobota je znamením Kristovy moci učinit nás svatými.“ – *The Desire of Ages*, p. 288.

c. Můžeme říci, že stejný proces stvoření probíhá při obrácení? 2 Korintským 5:17. 2 Korintským 5:17. Protož jestli kdo v Kristu, nové stvoření jest. Staré věci pomínuly, aj, nové všechno učiněno jest.

„Když hříšník, přitahován mocí Kristovou, přistupuje k vyzdviženému kříži a padá před ním k zemi, je zde nové stvoření. Je mu dáno nové srdce. Stává se novým stvořením v Kristu Ježíši.“ – *Christ Object Lessons*, p. 163.

„Když se duše odevzdává Kristu, zmocňuje se nového srdce nová moc. Nastává změna, kterou si člověk nemůže nikdy sám sobě přivodit. Je to nadpřirozené dílo, přinášející nadpřirozený prvek do lidské přirozenosti.“ – *The Desire of Ages*, p. 324.

Středa

14. června

4. POSVĚCENÍ

a. Jak Sobota znázorňuje posvěcení? Leviticus 20:7, 8; Exodus 31:13.

Leviticus 20:7, 8. A protož posvěťte se a buďte svatí, nebo já jsem Hospodin Bůh váš. 8. A ostříhejte ustanovení mých, a činite je: Já jsem Hospodin posvětitel váš.

Exodus 31:13. Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: A však sobot mých ostríhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcují.

- b. Co musíme jako Boží kněžstvo (1 Petr 2:9) dělat každý týden těsně před západem slunce v šestém dni v týdnu? Nehemiáš 13:22, 19.**

1 Petr 2:9. Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytý, abyste zvěstovali ctnosti toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své.

Nehemiáš 13:22, 19. Rozkázal jsem pak Levitům, aby se očistili, a přijdouce, ostríhali bran, a světili den sobotní. Také i v tom pamatuj na mne, Bože můj, a buď mi milostiv podle množství milosrdenství svého. . . . 19. Když tedy byly v stínu brány Jeruzalémské před sobotou, rozkázal jsem zavřítí brány, a rozkázal jsem, aby jich neotvírali až po sobotě. K tomu i z služebníků svých některé postavil jsem v bráně, aby náklad nebyl vezen do města v sobotu.

- c. Co se symbolizuje, když byl připravován obětní chléb – a jak toto pomáhá v posvěcování? 1 Paralipomenon 9:32; Jan 6:48, 53, 54, 56, 63; Židům 4:12.**

1 Paralipomenon 9:32. A z synů Kahat, z bratří jejich, byli ustanoveni nad chlebem předložení, aby jej připravovali na každou sobotu.

Jan 6:48, 53, 54, 56, 63. Jáť jsem ten chléb života. . . . 53. I řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Nebudete-li jísti těla Syna člověka a píti krve jeho, nemáte života v sobě. 54. Kdož jí mé tělo a pije mou krev, máť život věčný, a jáť jej vzkřísím v nejposlednější den. . . . 56. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm. . . . 63. Duch jest, kterýž obživuje, těloť nic neprospívá. Slova, kteráž já mluvím vám, Duch jsou a život jsou.

Židům 4:12. Živát jest zajisté řeč Boží a mocná, a pronikavější nad všeliký meč na obě straně ostrý, a dosahujeť až do rozdělení i duše i ducha i kloubů i mozku v kostech, a rozeznává myšlení i mínění srdce.

„Jíst tělo a pít krev Syna Božího znamená studovat Boží slovo.“ – *The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 1683.

„Jako je krev v těle, tak musí být život Kristův v těch, kdož předkládají Slovo, cirkulující skrze ně jako oživující moc. Člověk nemá být vyvyšován. Je to Duch Svatý, kdo mění hříšnickovo srdce a odpouští jeho přestoupení a hřích, dává mu pokoj a radost a světlo v Pánu. Žádná moc, kromě pravdy, jak je ona v Ježíšovi, nemůže posvětit srdce.“ – *Letters and Manuscript*, vol. 12 (1897), Ms 138, 1897.

„Bible je Boží hlas mluvící k nám právě tak jistě, jako bychom ho mohli slyšet na vlastní uši. Kdybychom si toto uvědomili, s jakou bázni bychom otevírali Boží slovo a s jakou vážností bychom zkoumali jeho předpisy! Čtení Písma a rozjímání o něm by se považovalo za audienci u Nekonečného.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 393.

- d. Jaká důležitá činnost je nezbytná v Sobotu, zvláště když se blížíme ke konci času? Leviticus 23:3; Židům 10:24–26.**

Leviticus 23:3. Šest dní dělati budete, dne pak sedmého sobota odpočínutí

jest, shromáždění svatě bude. Žádného díla nedělejte, nebo jest sobota Hospodinova, ve všech příbytcích vašich.

Židům 10:24–26. *A šetřme jedni druhých, k rozněcování se v lásce a dobrých skutcích, 25. Neopouštějíte společného shromáždění svého, jako někteří obyčej mají, ale napomínajíte se, a to tím více, čímž více vidíte, že se ten den přibližuje. 26. Nebo jestliže bychom dobrovolně hřešili po přijetí známosti pravdy, nezůstávalo by již oběti za hříchy.*

„Když se naši bratři záměrně nezúčastňují náboženských shromáždění, když o Bohu neuvažují a neuctívají Jež, když si Jež nevolí za svého rádce a za svou silnou obrannou věž, jak brzy se dostávají světské myšlenky a bezbožná nevíra, a pokornou, důvěřivou víru nahrazuje marná důvěra a filozofie.“ – *Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 426, 427.*

„Nikdy se nezapomínejte myšlenkou, že můžete být Křesťany, a přitom se stahovat do sebe. Každý je součástí velké pavučiny lidstva a povaha a kvalita vaší zkušenosti bude velkou měrou určována zkušenostmi těch, s nimiž se stýkáte.“ – *Testimonies for the Church, vol. 7, p. 190.*

Čtvrtek

15. června

5. POŽEHNÁNÍ SOBOTY

a. Co získáváme, když se ve svých životech plně těšíme ze Soboty? Izaiáš 56:2; 58:14; Žalm 144:15.

Izaiáš 56:2. *Blahoslavený člověk, kterýž činí to, a syn člověka, kterýž se přidrží toho, ostráhaje soboty, aby jí nepoškvřoval, a ostráhaje ruky své, aby nic zlého neučinila.*

Izaiáš 58:14. *Tehdy rozkoš mítí budeš v Hospodinu, a uvedu tě na vysoká místa země, a způsobím to, abys užíval dědictví Jáкова otce svého; nebo ústa Hospodinova mluvila.*

Žalm 144:15. *Blahoslavený lid, jemuž se tak děje, blahoslavený ten lid, jehož Hospodin Bohem jest.*

„Pro všechny, kdož přijímají Sobotu jako znamení Kristovy stvořitelské a vykupitelské moci, bude Sobota potěšením. Vidouce v ní Krista, potěšují se v NĚm. Sobota jim poukazuje na skutky stvoření jako důkaz Jeho mocné moci ve vykoupení. Zatímco připomíná ztracený pokoj Edenu, vypravuje o pokoji obnoveném prostřednictvím Spasitele.“ – *The Desire of Ages, p. 289.*

b. Pro koho byla Sobota určena a čím se stává, když ji plně přijímáme jak doslovným způsobem, tak i duchovním způsobem? Marek 2:27, 28; Ezechiel 20:20; Židům 4:9.

Marek 2:27, 28. *I pravil jim: Sobota pro člověka učiněna jest, a ne člověk pro sobotu. 28. Protož Syn člověka jest pánem také i soboty.*

Ezechiel 20:20. *Těž soboty mé svěťte, i budou na znamení mezi mnou a vámi, aby známé bylo, že já jsem Hospodin Bůh váš.*

„Sobota daná světu jako znamení Boha jako Stvořitele je také znamením Boha jako Posvětitel. Moc, která stvořila všechny věci, je mocí, která znovu vytváří duši k Jeho vlastnímu obrazu. Pro ty, kdož svěťí Sobotu, je ona znamením posvěcení. Právě posvěcení je soulad s Bohem, jednota s Ním v povaze. Je přijímáno skrze poslušnost vůči těm zásadám, které jsou přepisem Jeho povahy. A Sobotu je znamením poslušnosti. Ten, kdo je ze srdce poslušen čtvrtého přikázání, bude poslušen celého zákona. Je posvěcen skrze poslušnost.“
– *Testimonies for the Church, vol. 6, p. 350.*

Pátek

16.června

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

- 1. Jak důležitá je nová smlouva a nové narození pro pravé ostříhání Soboty?**
- 2. Jaký typ zkušenosti potřebujeme, abychom světili Sobotu?**
- 3. Jak je ospravedlnění znázorněno ve způsobu, jakým Bůh vysvobodil Izrael z Egypta?**
- 4. Jak si může člověk zachovat posvěcenou svatou zkušenost?**
- 5. Jaké zvláštní požehnání dostáváme, když opravdově ostříháme Sobotu, jak Bůh zamýšlel?**

Potěšení Sobotního dne

„Vzdělají od tebe zplození pustyiny starodávni; základy od národu do pronárodu vyzdvihneš. I slouti budeš vzdělavatel zbořeniny, a napravovatel stezek k bydlení“ (Izaiáš 58:12).

„Kazatelé by měli dávat pečlivé pokyny ohledně správného dodržování Soboty. Musíme být obezřetní, aby uvolněné praktiky, které převládají mezi světiteli neděle, nebyly následovány těmi, kdož vyznávají, že slaví Boží svatý den odpočinku. Hraniční linie má být učiněna jasnou a zřetelnou mezi těmi, kdož nesou znamení Božího království, a těmi, kdož nesou znamení království vzpoury.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 353.

Doporučená četba: *Testimonies for the Church*, vol. 6, pp. 349–368.

Neděle

18. června

1. ŠEST DNÍ

a. K čemu je určeno šest dní v týdnu – a jak je to důležité v životě Křesťana?

Exodus 20:9; 2 Tessonalicenským 3:10.

Exodus 20:9. Šest dní pracovati budeš, a dělati všeliké dílo své.

2 Tessonalicenským 3:10. Nebo i když jsme byli u vás, to jsme vám předkládali: Kdo nechce dělati, aby také nejedl.

b. Vysvětlíte Biblický den – a co máme mít v oněch šesti dnech na paměti. Genesis 1:5; Leviticus 23:32; Exodus 20:8.

Genesis 1:5. A nazval Bůh světlo dnem, a tmu nazval nocí. I byl večer a bylo jitro, den první.

Leviticus 23:32. Sobotu odpočinutí míti budete, když ponižovati budete duši svých, devátého dne téhož měsíce u večer; od večera až do druhého večera držeti budete sobotu svou.

Exodus 20:8. Pomni na den sobotní, abys jej světil.

„Po celý týden máme mít na paměti Sobotu a připravovat se, abychom ji ostříhali podle příkázání. Nemáme pouze dodržovat Sobotu jako právní záležitost. Máme rozumět jejímu duchovnímu vlivu na všechny životní činnosti.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 353.

„Když se takto pamatuje na Sobotu, nebude časným věcem dovoleno zasahovat do věcí duchovních. Žádná povinnost vztahující se k šesti pracovním dnům nebude ponechána na Sobotu. Během týdne nebudou naše síly tak vyčerpány časnou prací, že bychom v den, kdy Pán odpočíval a byl občerstven, byli příliš unaveni, než bychom se zapojili do Jeho služby.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 354.

2. KLÍČE K ŘÁDNÉMU OSTRÍHÁNÍ SOBOTY

a. Jak se nazývá den před Sobotou a co se má v ten den dělat? Marek 15:42; Exodus 16:22, 23.

Marek 15:42. A když již byl večer, (že byl den připravování, to jest před sobotou).

Exodus 16:22, 23. Když pak bylo v den šestý, nasbírali toho chleba dvojnásobně, po dvou gomer na každého; protož přišla všecka knížata toho shromáždění, a pověděli Mojžíšovi. 23. Kterýžto řekl jim: Toť jest, což mluvil Hospodin: Odpočinutí soboty svaté Hospodinu bude zítra. Což byste měli péci, pecte, a což byste vařiti měli, vařte dnes; což pak koli zbude, nechte sobě a schovejte to k jitru.

„Všichni, kdož se opravdu snaží dodržovat Sobotu podle přikázání, nebudou v Sobotu vařit žádné jídlo. V bázni před tím Bohem, který vydal Svůj zákon ze Sinaje, budou zapírat sami sebe a jíst jídlo připravené v šestém dni, i když nebude tak chutné. Bůh zakázal synům Izraelským péci a vařit v Sobotu.“ – *The Spirit of Prophecy, vol. 1, p. 225.*

„Vaření v Sobotu je třeba se vyhnout; ale není proto nutné jíst studené jídlo. Za chladného počasí by se mělo jídlo, připravené den předem, ohřát.“ – *The Ministry of Healing, p. 307.*

„Nechť je před západem slunce veškerá světská práce odložena a veškeré světské písemnosti odklizeny z dohledu.“ – *Testimonies for the Church, vol. 6, p. 355.*

b. Co když některé věci nejsou v ten den dokončeny – a jak důležitá je také duchovní příprava? Lukáš 23:54–24:1; Matouš 5:23, 24.

Lukáš 23:54–24:1. A byl den připravování, a sobota se začínala. 55. Šedše pak také za ním ženy, kteréž byly s Ježíšem přišly z Galilee, pohleděly na hrob, a kterak pochováno bylo tělo jeho. 56. Vrátivše se pak, připravily vonné věci a masti, ale v sobotu odpočinuly, podlé přikázání. 24:1. Prvního pak dne po sobotě velmi ráno šly k hrobu, nesouce vonné věci, kteréž byly připravily, a některé jiné s nimi.

Matouš 5:23, 24. Protož obětoval-li bys dar svůj na oltář, a tu bys se rozpomenul, že bratr tvůj má něco proti tobě: 24. Nechejž tu daru svého před oltářem a odejdi; prvé smiř se s bratrem svým, a potom přijda, obětuj dar svůj.

„Mnozí nedbale odkládají nakrémování svých bot a holení až po začátku Soboty. To by nemělo být. Pokud někteří zanedbají udělat takovou práci v pracovní den, měli by mít dostatek úcty k Božímu svatému času, aby si nechali své vousy neoholené, své boty hrubé a surové, až dokud nepomine Sobotu. To by mohlo pomoci jejich paměti a přimět je, aby během šesti pracovních dnů dělali svou práci pečlivěji.“ – *The Signs of the Times, May 25, 1882.*

„V tento den by se všechny různice mezi bratry, ať v rodině nebo v církvi, měly odstranit. Nechť veškerá hořkost a hněv i zášť jsou z duše vypuzeny. V

pokorném duchu ,vyznávejtež se pak jedni druhým z hříchů, a modlte se jedni za druhé, abyste uzdraveni byli.“ (Jakub 5:16.)“ – *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 356.

c. Jak důležitá je čistota v připravování se na Sobotu a v místech bohoslužby?

Exodus 19:10, 11; 30:18–20.

Exodus 19:10, 11. Řekl dále Hospodin Mojžíšovi: Jdi k lidu, a posvět' jich dnes a zítra; a nechť svá roucha zeperou. 11. A ať jsou hotovi ke dni třetímu, nebo v den třetí sstoupí Hospodin před očima všeho lidu na horu Sinai.

Exodus 30:18–20. Uděláš i umyvadlo měděné k umývání a podstavek jeho měděný, a postavíš je mezi stánkem úmluvy a oltářem, a naleješ do něho vody. 19. Umývati budou z něho Aron i synové jeho ruce své i nohy své. 20. Když vcházeti budou do stánku úmluvy, umývati se budou vodou, aby nezemřeli, aneb když by měli přistupovati k oltáři, aby sloužili, a zapalovali obět ohnivou Hospodinu.

„Všichni by měli mít zvláštní Sobotní oděv, který by měli nosit při návštěvě bohoslužby v Božím domě. I když bychom se neměli přizpůsobovat světské módě, neměli bychom být lhotejní, pokud jde o náš vnější vzhled. Máme být čisti a upravení, avšak bez ozdob. Dítky Boží by měly být čisté uvnitř i vně.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 355.

Úterý

20. června

3. SVĚTSKÁ PRÁCE

a. Co zjevuje vážnou povahu Božích příkazů, které střeží Sobotu? Exodus 31:14; Nehemiáš 13:15–18.

Exodus 31:14. Protož ostříhati budete soboty, nebo svatá jest vám. Kdož by ji poškrvnil, smrtí umře; a kdo by koli dělal v ní dílo, vyhlazena bude ta duše z prostředku lidu svého.

Nehemiáš 13:15–18. V těch dnech viděl jsem v Judstvu, ani tlačí presem v sobotu, a přinášejí snopy, kteréž nakládali na osly, též víno, hrozny, fiky i všeliká břemena, a snášejí v den sobotní do Jeruzaléma. I domlouval jsem jim v ten den, když prodávali potravu. 16. Tyrští také, kteříž bydlili v něm, nosili ryby i všelijaké koupě, a prodávali v sobotu synům Juda, a to v Jeruzalémě. 17. Protož jsem domlouval starším Judským, a řekl jsem jim: Jaká jest to nepravost, kterouž činíte, poškrvňující dne sobotního? 18. Zdalíž jsou tak nečinili otcové vaši? Pročěž Bůh nás přivedl na nás všechno toto zlé, i na toto město, a vy přidáváte hněvivosti na Izraele, poškrvňující soboty.

b. A co nošení břemen a zbytečné cestování? Jeremiáš 17:21, 22.

Jeremiáš 17:21, 22. Takto praví Hospodin: Vystříhejte se s pilností, abyste nenosili břemen v den sobotní, ani vnášeli skrze brány Jeruzalémské. 22. Ani nevynášejte břemen z domů svých v den sobotní, a žádného dila nedělejte, ale svěťte den sobotní, jakž jsem přikázal otcům vašim.

Pamatujte prosím na zvláštní sbírku následující sobotu!

„Toužíme-li po požeňání, které je zaslíbeno poslušným, musíme Sobotu zachovávat přísněji. Obávám se, že často cestujeme v tento den, když by se tomu dalo vyhnout. V souladu se světlem, které Pán dává, pokud jde o zachovávání Soboty, měli bychom být opatrnější v cestování loděmi nebo auty v tento den. V těchto záležitostech bychom měli předkládat správný příklad svým dětem a mládeži. Abychom se dostali do církví, které potřebují naši pomoc, a předali jim poselství, které si Bůh přeje, aby je slyšely, může být pro nás nezbytné cestovat v Sobotu; ale pokud je to možné, měli bychom si zajistit jízdenky a učinit všechna potřebná opatření v některý jiný den. Když se vydáváme na cestu, měli bychom všemožně usilovat o naplánování cesty tak, abychom se vyhnuli dosažení svého cíle v Sobotu.

„Když jsme nuceni cestovat v Sobotu, měli bychom se snažit vyhybat se společnosti těch, kteří by poutali naši pozornost ke světským věcem. Měli bychom udržovat své mysl, aby zůstávaly při Bohu a komunikovaly s Ním. Kdykoli je příležitost, měli bychom mluvit s ostatními o pravdě. Měli bychom být vždy připraveni zmírnit utrpení a pomoci těm, kteří to potřebují. V takových případech si Bůh přeje, aby znalosti a moudrost, které nám dal, byly využívány. Neměli bychom však hovořit o obchodních záležitostech ani se zapojovat do nějaké běžné, světské konverzace. Bůh po nás vždy a všude vyžaduje, abychom Jemu prokazovali svou věrnost tím, že budeme ctít Sobotu.“ – *Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 359, 360.*

c. A co naše slova a myšlenky? Izaiáš 58:13.

Izaiáš 58:13. Jestliže odvrátíš od soboty nohu svou, abys nevykonával libosti své v den svatý můj, anobrž nazúveš-li sobotu rozkoší, a svatou Hospodinou slavnou, a budeš-li ji slaviti tak, abys nečinil cest svých, ani vykonával, co by se líbilo, ani nemluvil slova.

„Bůh vyžaduje, abychom se v Sobotu nejen zdrželi od tělesné práce, ale aby mysl byla ukázněna zabývat se posvátnými tématy. Čtvrté přikázání se prakticky přestupuje rozmlouváním o světských věcech či zapojováním se do povrchního a nicotného rozhovoru. Mluvení o čemkoli nebo o všem, co může vstoupit na mysl, je mluvení svých vlastních slov. Každá odchylka od práva nás uvádí do otroctví a odsouzení.“ – *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 703.*

Středa

21. června

4. NÁŠ MILOSRDNÝ STVOŘITEL

a. Jak důležitá je bohoslužba v den Sobotní? Co je s bohoslužbou spojeno?

Leviticus 23:3; Skutky 15:21; Lukáš 4:16.

Leviticus 23:3. Šest dní dělati budete, dne pak sedmého sobota odpočínati jest, shromáždění svaté bude. Žádného díla nedělejte, nebo jest sobota Hospodinova, ve všech přibytcích vašich.

Skutky 15:21. Nebo Mojžíš od dávních věků má po městech, kdo by jej kázal, poněvadž v školách na každou sobotu čítán bývá.

Lukáš 4:16. I přišel do Nazaréta, kdež byl vychován, a všel podlé obyčeje svého v den sobotní do školy. I vstal, aby četl.

b. Do čeho bychom se měli zapojit, zvláště právě teď – a proč? Židům 10:24, 25.

Židům 10:24, 25. A šetřme jedni druhých, k rozněcování se v lásce a dobrých skutcích, 25. Neopouštějice společného shromáždění svého, jako někteří obyčej mají, ale napomínajice se, a to tím více, čímž více vidíte, že se ten den přibližuje.

„Ti, kdož necítí potřebu vyhledávat shromáždění svatých, s drahocennou jistotou, že se s nimi setká Pán, dávají najevo, jak lehce si váží pomoci, kterou jim Bůh poskytuje.“ – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 7, p. 934.

c. Je poskytování úlevy těm, kteří trpí, považováno za světskou práci, nebo je to v souladu s pobožností? Matouš 12:10–13.

Matouš 12:10–13. A aj, byl tu člověk, maje ruku uschlou. I tázali se ho, řkouce: Sluší-li v sobotu uzdravovati? aby jej obžalovali. 11. On pak dí jim: Který z vás bude člověk, ješto by měl ovci jednu, a kdyby ta upadla do jámy v sobotu, i zdalíž nedosáhne jí a nevytáhne? 12. A čím lepší jest člověk než ovce? A protož slušit v sobotu dobře činiti. 13. Tedy řekl člověku tomu: Vztáhni tu ruku svou. I vztáhl, a přivedena jest k zdraví jako druhá.

„Vždy budou existovat povinnosti, které se musejí vykonávat v Sobotu pro úlevu trpícího lidstva. Je to správné a v souladu se zákonem Toho, který říká: ‚Milosrdenství chci, a ne oběti.‘ Je tu však nebezpečí, že v tomto bodě upadneme do neopatrnosti a že uděláme to, co není nezbytně nutné dělat v Sobotu.“ – *Medical Ministry*, p. 50.

d. Proč se Ježíš rozhodl uzdravovat v Sobotu? Jan 5:5–9.

Jan 5:5–9. I byl tu člověk jeden, kterýž osm a třidceti let nemocen byl. 6. Toho uzřev Ježíš ležícího, a poznav, že jest již dávno nemocen, dí jemu: Chceš-li zdrav býti? 7. Odpověděl mu ten nemocný: Pane, nemám člověka, kterýž by, když se zkormoutí voda, uvrhl mne do rybníka, ale když já jdu, jiný přede mnou sstupuje. 8. Dí jemu Ježíš: Vstaň, vezmi lože své a chod'. 9. A hned zdrav jest učiněn člověk ten, a vzav lože své, i chodil. Byla pak sobota v ten den.

„[Ježíš] přišel osvobodit Sobotu od těch tíživých požadavků, které ji byly učinily prokletím namísto požehnáním.

„Z tohoto důvodu si zvolil Sobotu, aby v ní vykonal skutek uzdravení v Bethsedě. Byl by mohl nemocného muže uzdravit i v kterýkoli jiný den v týdnu; nebo jej mohl jednoduše vyléčit, aniž by mu přikázal, aby odnesl své lože. Avšak toto by Jemu nedalo příležitost, kterou si přál. Základem každého skutku Kristova života na zemi je moudrý záměr. Všechno, co dělal, bylo důležité samo o sobě a ve svém učení. Mezi postiženými u rybníka vybral nejhorší případ, aby na něm uplatnil Svou uzdravující moc, a muži přikázal, aby nesl své lože přes město, aby mohl zveřejnit velké dílo, které na něm bylo vykonáno. To vyvolávalo otázku, co je zákonné dělat v Sobotu, a otevíralo Jemu cestu k odsouzení Židovských omezení týkajících se dne Páně, a k prohlášení jejich tradic za neplatné.“ – *The Desire of Ages*, p. 206.

Pamatujte prosím na zvláštní sbírku následující sobotu!

5. POUČENÍ Z PŘÍRODY

- a. Vysvětlíte další životně důležitou stránku ostříhání Soboty. Exodus 20:11; Římanům 1:20; Skutky 16:13.

Exodus 20:11. Nebo v šesti dnech učinil Hospodin nebe a zemi, moře a všecko, což v nich jest, a odpočinul dne sedmého; protož požehnal Hospodin dne sobotního, a posvětil ho.

Římanům 1:20. Nebo neviditelné věci jeho, hned od stvoření světa, po věcech učiněných rozumem pochopeny bývají, totiž ta jeho věčná moc a Božství, tak aby oni byli bez výmluvy.

Skutky 16:13. V den pak sobotní vyšli jsme ven za město k řece, kdež býval obyčej modliti se. A usadivše se, mluvili jsme ženám, kteréž se tu byly sešly.

„Sobotní škola a shromáždění k bohoslužbě zabírají pouze část Soboty. Část zbývající pro rodinu může být učiněna nejposvátnější a nejcennější dobou ze všech Sobotních hodin. Velkou část tohoto času by měli rodiče trávit se svými dětmi. V mnoha rodinách jsou mladší děti ponechány samy sobě, aby si našly zábavu, jak nejlépe dovedou. Zůstanou-li děti samy, brzy se stanou nepokojnými a začnou si hrát nebo se zabývají nějakou neplechou. Sobota takto pro ně nemá žádný posvátný význam.

„Nechť se za příjemného počasí rodiče procházejí s dětmi v polích a hájích. Uprostřed krásných věcí přírody jim povězte důvod pro ustanovení Soboty. Popište jim velké Boží dílo stvoření. Povězte jim, že když země vyšla z Jeho rukou, byla svatá a nádherná. Každá květina, každý keř, každý strom odpovídal záměru svého Stvořitele. Všechno, na čem oko spočinulo, bylo půvabné a naplňovalo mysl myšlenkami na lásku Boží. Každý zvuk byl hudbou v souladu s hlasem Božím. Ukažte, že to byl hřích, který zmařil dokonalé Boží dílo; že trní a bodláčí, zármutek a bolest a smrt, to vše je následek neposlušnosti vůči Bohu. Nechť děti vidí, jak země, i když je poznamenána prokletím hříchu, stále zjevuje Boží dobrotu. . . .

„Povězte jim o cestě spasení. . . . Opakujte jim sladký příběh z Betléma. Představte dětem Ježíše jako dítě poslušné svých rodičů, jako mládence věrného a pracovitého, pomáhajícího živit rodinu. Takto je můžete naučit, že Spasitel zná zkoušky, zmatky a pokušení, naděje a radosti mladých, a že jim může udělit soucit a pomoc.“ – *Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 358, 359.*

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Jak mě může přepracování během týdne dotlačit k porušování Soboty?
2. Proč musíme při západu slunce v pátek zastavit veškerou práci, i když nedokončenou?
3. Jak mohu zlepšit své cestovatelské zvyky s ohledem na Sobotu?
4. Vysvětlíte rovnováhu v ostříhání Soboty a pomáhání nemocným.
5. Co můžeme jako rodiče udělat, abychom pomohli svým dětem vážit si Soboty?

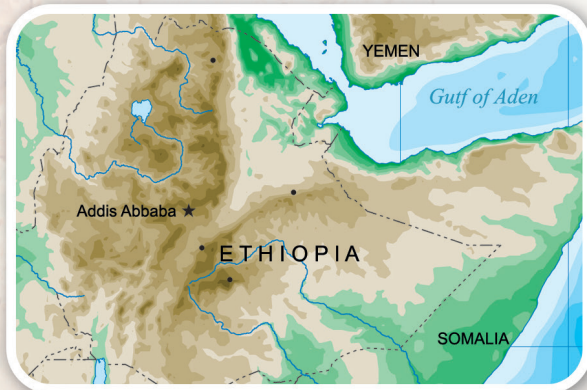

Sbírkový první soboty

1. dubna 2023
na modlitebnu
v Port Moresby,
Papua Nová Guinea
(str. 6)

6. května 2023
na světové misie
(str. 40)

3. června 2023
pro ústředí
a modlitebnu
v Hosanně v Etiopii
(str. 67)